

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓/๒๕๐๐ (วิสามัญ)

วันอังคารที่ ๒๔ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๐๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: วันนี้มีสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอเบ็ดการประชุมต่อไป มีสมาชิกใหม่ที่จะต้องปฏิญาณตนอีก ๓ ท่าน คือ พลเอก พระประจวบจันทน์ นาวาเอก สอน นิสาลักษณ์ และ นาวาอากาศเอก เอกชัย มุลิกบุตร ฉะนั้นข้าพเจ้าจะได้นำปฏิญาณในที่ประชุมต่อไป ขอให้กล่าวตามข้าพเจ้า

“ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรว่าจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(พลเอก พระประจวบจันทน์ นาวาเอก สอน นิสาลักษณ์ และ นาวาอากาศเอก เอกชัย มุลิกบุตร สมาชิกประเภทที่ ๒ ได้ยืนขึ้นกล่าวคำปฏิญาณพร้อมกันตามประธานสภาผู้แทนราษฎร)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อจากนี้ไปข้าพเจ้าจะได้อ่านพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรี

(สมาชิกในที่ประชุม ได้ยืนขึ้นเพื่อบังฟังประกาศพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ประกาศตั้งนายกรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารได้นำความกราบบังคมทูลถึงการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ให้เป็นไปตามควรแก่สถานการณ์ และทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วย จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ เพื่อให้การเป็นไปตามที่ผู้รักษาพระนครฝ่ายทหารได้นำความกราบบังคมทูลแล้วนั้น

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า นายพจน์ สารสิน เป็นผู้ที่เหมาะสมไว้วางพระราชหฤทัยที่จะให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๑
ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม
พุทธศักราช ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ตั้ง นายพจน์ สารสิน เป็น
นายกรัฐมนตรี บริหารราชการแผ่นดิน
ตั้งแต่วันที่ขึ้นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กันยายน พุทธศักราช
๒๕๐๐ เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ส. สุทธิสารธนะกร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อีกฉบับหนึ่งเป็นประกาศตั้งและแต่งตั้งรัฐมนตรี

ประกาศ

ตั้งและแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ประ.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรด
เกล้าฯ ให้ประกาศว่า ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ตั้งให้นายพจน์ สารสิน ดำรง
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตามประกาศลงวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้วนั้น

บัดนี้ นายพจน์ สารสิน นายกรัฐมนตรี ได้เลือกสรรผู้ที่มีสมควรดำรงตำแหน่ง
รัฐมนตรี เพื่อบริหารราชการแผ่นดินแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งและ
แต่งตั้งรัฐมนตรี ตามความใน มาตรา ๘๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ ดังต่อไปนี้

๑. พลโท ถนอม กิตติขจร	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม
๒. นายพจน์ สารสิน	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
๓. พลตรี พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปกพงษ์ประพันธ์	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
๔. นายวิบูลย์ ธรรมบุตร	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
๕. นายสพรัง เทพหัสดิน ณ อยุธยา	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
๖. พลโท ประภาส จารุเสถียร	เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

- ๗. พระยาอรรณการีย์นิพนธ์
- ๘. หม่อมหลวงปั้น มาลากุล
- ๙. หม่อมหลวงปั้น มาลากุล
- ๑๐. นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์
- ๑๑. นายวุฒิชัย อรรถมบุตร
- ๑๒. นายเฉลิม พรหมมาศ
- ๑๓. พลเอก หลวงสวัสดิ์ดิลกยุทธร
- ๑๔. พลอากาศโท บุญชู จันทรเบกษา
- ๑๕. พลเรือโท สมอง ธนะศักดิ์
- ๑๖. พลโท เขียม ญาโณทัย
- ๑๗. นายวิสูตร อรรถยุกติ
- ๑๘. พลตรี กฤษ ปรุณณกันต์
- ๑๙. พลตรี พงษ์ ปรุณณกันต์
- ๒๐. พลเรือตรี จรุง เดลิ้มเตียรณ
- ๒๑. พลโท หลวงกัมปนาทแสนยากร
- ๒๒. นายทวี แรงขำ
- ๒๓. พลตรี อัมพร จินตกานนท์
- ๒๔. พลตรี ผะชัน หนีบุตร
- ๒๕. พลตรี ผะชัน หนีบุตร
- ๒๖. พลโท จิตติ นาวิเสถียร
- ๒๗. พลตรี ชลอ จารุกุล
- ๒๘. นายเจ๊ะ อับดุลลา หลังปุเต๊ะ
- ๒๙. นายสงวน จันทรสาธา

- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ
- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสหกรณ์
- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- เป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหม
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงวัฒนธรรม
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสหกรณ์
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุข
- เป็นรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) พจน์ สารสิน
นายกรัฐมนตรี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ระเบียบ
วาระต่อไป คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบาย
เพื่อขอความไว้วางใจจากสภาผู้แทนราษฎร

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี):
ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ตามที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ข้าพเจ้าเป็นนายกรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ และข้าพเจ้าได้จัดตั้งรัฐบาล ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรัฐมนตรีตามประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ แล้วนั้น บัดนี้ คณะรัฐมนตรีพร้อมแล้วที่จะดำเนินการบริหารราชการแผ่นดิน จึงขอแถลงนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลนี้เพื่อรับความไว้วางใจของสภาผู้แทนราษฎรตามความในมาตรา ๘๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๔๙๕ ต่อไป

๑. รัฐบาลนี้ยึดมั่นในประโยชน์สุขของประชาชนเป็นมูลฐานในการดำเนินนโยบาย จะปฏิบัติกรทุกอย่างเพื่ออำนวยความสะดวกสุขสมบูรณ์แก่ประเทศชาติและประชาชนอันจะเป็นผลให้รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาลเพื่อประชาชนโดยแท้จริง

๒. รัฐบาลนี้จะผูกพันรักษาระบอบประชาธิปไตยไปตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย เทอดทูนพระมหากษัตริย์ให้เป็นที่เคารพสักการะตลอดไป เชิดชูบำรุงพระพุทธศาสนาและให้ความอุปถัมภ์แก่ศาสนาอื่น ๆ

๓. รัฐบาลนี้จะรักษาไว้ซึ่งสิทธิและปฏิบัติตามที่หน้าที่ อันมี ตามสนธิสัญญา กับประเทศทั้งหลาย จะยึดมั่นในหลักแห่งกฎบัตรสหประชาชาติและส่งเสริมสัมพันธไมตรีกับนานาประเทศ ตามหลักแห่งความยุติธรรม ความผาสุกของประชาชนและความมั่นคงของประเทศ

๔. รัฐบาลนี้จะกระตือรือร้นพัฒนาตั้งของชาติเพื่อป้องกันราชอาณาจักร ตามกำลังเศรษฐกิจของประเทศ และจะปรับปรุงกิจการด้านสวัสดิการของทหารให้ดียิ่งขึ้น

๕. ในส่วนที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ รัฐบาลนี้จะได้ปรับปรุงกิจการเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยเฉพาะกิจการตำรวจจะให้ตำรวจเป็นตำรวจประชาชน มีหน้าที่โดย ตรงในการ พิทักษ์ สันติราษฎร์อย่างแท้จริง เพื่อให้ประชาชนได้มีความเป็นอยู่ด้วยความอุ่นใจปราศจากความหวาดกลัว

๖. รัฐบาลนี้จะได้ส่งเสริมการรักษาพยาบาลและการอนามัยของประชาชนรวม

ทั้งการช่วยเหลือประชาชนในทางสวัสดิการให้ดียิ่งขึ้น

๗. รัฐบาลนี้จะส่งเสริมการพาณิชย์และการเศรษฐกิจในทางที่จะรักษาราคาสินค้าให้อยู่ในระดับเหมาะสม ให้มีการส่งเสริมสินค้าออกไปจำหน่ายนอกประเทศมากขึ้น และจะปฏิบัติประการอื่นๆ เพื่อให้เศรษฐกิจของประเทศมั่นคง

๘. รัฐบาลนี้จะส่งเสริมการศึกษาในทางปริมาณและคุณภาพ จะวางรากฐานเพื่อให้ประชาชนมีพื้นฐานความรู้สูงขึ้น และมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพได้ดี จะส่งเสริมให้ประชาชนมีวัฒนธรรมและศีลธรรมอันดีงามด้วยอาศัยการศาสนาและการศึกษาเป็นหลัก

๙. รัฐบาลนี้จะได้ปรับปรุงบทกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลได้เป็นไปโดยอิสระอย่างแท้จริงและสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น

๑๐. รัฐบาลนี้ได้ตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการติดต่อสื่อสาร การคมนาคม การขนส่งทุกประเภทตลอดจนการทำเรือ จึงเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะรักษามูลนิธิและเสริมสร้างให้ดียิ่งขึ้น

๑๑. รัฐบาลนี้จะดำเนินการ จัดทำส่งเสริม ช่วยเหลือการอุตสาหกรรม และชักชวนให้มีการลงทุนในประเทศ และจาก

นอกประเทศด้วยตามความเหมาะสม และจะส่งเสริมอุตสาหกรรมภายในครอบครัวให้ดียิ่งขึ้น ตลอดจนการค้นคว้าและทดลองวัตถุดิบที่มีภายในประเทศ

๑๒. รัฐบาลนี้จะระมัดระวังการใช้จ่ายเงินแผ่นดินให้เป็นไปโดยประหยัดและเกิดประโยชน์แท้จริง และจะจัดทำทุกทางที่จะรักษาไว้ซึ่งเสถียรภาพของเงินตรา

๑๓. ในส่วนที่เกี่ยวกับการเกษตรและการสหกรณ์ รัฐบาลนี้จะส่งเสริมช่วยเหลือการประกอบอาชีพของราษฎร การผลิตพืชพันธุ์ธัญญาหาร การเลี้ยงสัตว์โดยอาศัยการชลประทานและอื่นๆ ให้ได้ผลดียิ่งขึ้นและจะส่งเสริมการสหกรณ์ทุกประเภท

๑๔. รัฐบาลนี้จะดำเนินการ ตามความจำเป็นในการปรับปรุงสมรรถภาพของข้าราชการ และการปฏิบัติราชการเพื่อให้มีประสิทธิภาพ อำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

๑๕. รัฐบาลนี้จะจัดให้มีการเลือกตั้งที่จะต้องกระทำภายใน ๙๐ วันตามประกาศพระบรมราชโองการเรื่องการใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ลงวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นไปตามบทกฎหมายและโดยสุจริตเที่ยงธรรม จึงขอแถลงยืนยันถึงเจตจำนงข้อนี้ให้ปรากฏเสมือนเป็นคำสัตย์ปฏิญาณให้ไว้ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ด้วย

รัฐบาลหวังว่าสภาผู้แทนราษฎรจะให้ความไว้วางใจ เพื่อรัฐบาลจะได้บริหารราชการแผ่นดินต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับในการอภิปรายต่อไปนี้ ตามข้อบังคับอภิปรายเป็นส่วนรวม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะปรึกษาท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ท่านผู้ใดจะมีความเห็นเป็นอย่างอื่นบ้าง

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เพราะฉะนั้นต่อไปนี้ก็อภิปราย

พลตรี ไตรเดช บันตระกูล (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ตามที่กระผมได้ฟังคำแถลงนโยบายของรัฐบาลที่ได้ผ่านไปเมื่อกี้ นั้น ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะอภิปรายหรือ

พลตรี ไตรเดช บันตระกูล (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าในที่ประชุมนี้ให้อภิปรายเป็นส่วนรวมต่อไป

พลตรี อำนาจ ไชยโรจน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลในนโยบายต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลเดิมได้

กระทำมา และเมื่อได้ฟังนโยบายของรัฐบาลนี้ก็รู้สึกว่าจะเป็นรอยเดียวกัน เมื่อเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าจึงอยากจะเรียนถามตามที่ได้ฟังจากประชาชนบางส่วน และที่หนังสือพิมพ์บางฉบับกำลังโจมตีอยู่เป็นระยะเวลาจนกระทั่งเมื่อวานนี้ชนชั้นพวกนักพูดบางคนพยายามที่จะทำผิดกฎหมาย ชุมนุมประชาชนพูดที่ท้องสนามหลวงแบบไฮด์ปาร์ค ทั้งๆที่ผิดกฎหมายซึ่งกำลังอยู่ในกฏอัยการศึก เพื่อปลุกใจหรือเพื่อที่จะแนะรัฐบาลที่กำลังจะฟอร์มขึ้นมาในขณะนั้นให้ได้รับทราบถึงความข้องใจของประชาชนบางส่วนนั้นอะไรบ้าง เมื่อวานนี้ฉันคิดของมหาวิทยาลัยหลายวิทยาลัยได้เข้าประชุมเพื่อจะชี้แจงต่อรัฐบาลใหม่เพื่อจะนำข้อความมากราบเรียน คือผู้รักษาพระนครฝ่ายทหาร ซึ่งข้าพเจ้าได้ทราบมา นอกเหนือไปจากนั้นก็ยังมีบางชุมนุมกำลังที่จะพูดกันต่อไปอีก ความสำคัญมีอยู่ ๒ ประการที่เป็นพ็อพพิลาร์ (popular) ที่สุดในเวลานี้

ประการที่ ๑. รัฐบาลก่อนและรัฐบาลที่กำลังจะตั้งต่อไปนี้ดำเนินนโยบายตามกันอเมริกัน ข้าพเจ้าขอประทานโทษที่ต้องใช้คำพูดว่าตามกัน ซึ่งไม่ค่อยจะสุภาพในเวลานี้ แต่ว่าเขาใช้มาอย่างนั้นจริงๆ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดตามหลังตามหลัง

พลตรี อำนาจ ไชยโรจน์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ตามหลัง ขอโทษตามหลัง แล้วักฟังนโยบายซึ่งมาจากฝ่ายตะวันตกหรือเรียกว่าจักรวรรดินิยม นี่เป็นประการหนึ่ง ซึ่งเขาได้อ้างเหตุผลหลายประการ เป็นต้นว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๕ ได้ทรงเลิกทาสมาเป็นเวลา ๖๐-๗๐ ปีแล้ว แต่มาในสมัยนี้ กลับมาผูกพันด้วยข้อพันธกรณีต่างๆ ในเรื่องการช่วยเหลือทางทหาร ทางเศรษฐกิจ ตลอดจนกระทั่งบางทีพวกที่เข้ามาเป็นผู้แนะนำก็ เข้ามาเป็นผู้ช่วยเหลือก็ มีอำนาจในการที่จะสั่งขอข้าราชการคนไหนคนใด ไปเรียนในต่างประเทศ ไปศึกษาไปดูงาน โดยที่รัฐบาลเกือบจะไม่รู้ก็มี มีหลายอย่างหลายประการที่ถูกโจมตีในเรื่องนี้

ประการที่ ๒ เนื่องจากว่าประเทศไทยอยู่ในพันธสัญญาขององค์การซีอาโต ซึ่งถูกโจมตีเป็นการใหญ่ ทว่าเป็นการชักศึกเข้าบ้าน ก็ประเทศต่างๆ เช่น เชมร หรือประเทศพม่า ซึ่งเป็นประเทศเล็กกว่า เขาบอกว่ายังไม่เห็นอยู่ในเครือซีอาโต ทั้ง ๒ ประการนี้กำลังเป็นเรื่องที่พูดกันมากในเวลา นี้ ข้าพเจ้าเป็นนักข่าวทำหน้าที่ในการข่าวมา ข้าพเจ้าทราบดีว่าองค์การของรัฐบาลเมื่อชุดที่แล้วหรือที่กำลังจะดำเนินงานต่อไป นี้คงจะได้ทำการผ่านทางองค์การต่างๆ ที่จะชี้แจงให้ประชาชนทั้งหลายได้เข้าใจ เมื่อ

คราวที่แล้วมาประชาชนไม่ยอมเข้าใจเป็นบางส่วน แม้แต่ในหนังสือพิมพ์ก็ยังไม่มติดอยู่ตลอดเวลา ข้าพเจ้าได้ถือมานี้ ๑ ฉบับลงวันนั้นเอง บอกว่าไฮด์ปาร์คเริ่มสวดรัฐบาลชุดใหม่ว่ายังผูกพันกับซีอาโตและสหรัฐอเมริกา เมื่อเป็นดังนี้ข้าพเจ้าจึงคิดว่าที่จะให้รัฐบาลได้แถลงในสภานี้ เพื่อจะได้ก้าวไปทั่วทั้งประเทศ สำหรับจะได้ชี้แจงแก่ประชาชนบางส่วนซึ่งยังมีความข้องใจ จะได้หายความข้องใจ

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้ยกปัญหาเรื่องนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นปัญหาที่ประชาชนสนใจ จึงเป็นการจำเป็นที่จะต้องชี้แจงให้เป็นที่ประจักษ์แก่ประชาชนในข้อนโยบายต่างประเทศ ตามนโยบายที่รัฐบาลได้แถลงมาแล้วนั้น ท่านจะพึงสังเกตได้ว่าเป็นหลักการนโยบายที่ประเทศเอกราชทุกประเทศจะต้องยึดมั่น กล่าวคือในข้อแรก ในการที่จะถือสิทธิและปฏิบัติตามสนธิสัญญาต่างๆ นั้น ก็ตามกฎหมายระหว่างประเทศทุกๆ ประเทศซึ่งมีสนธิสัญญาและมีสัญญากับประเทศซึ่งได้ผ่านไป โดยถูกต้องตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายระหว่างประเทศแล้ว ก็ยอมเป็นการผูกพันแก่ประเทศนั้น มิฉะนั้นแล้วการทำสนธิสัญญากับประเทศใดๆ ก็ยอมจะไม่มีผล ประการที่ ๒ ในการปฏิบัติต่ออาณา

ประเทศขณะนั้น โลกต้องยึดหลักของกฎบัตรแห่งสหประชาชาติเป็นใหญ่ เพราะหลักของกฎบัตรนั้นย่อมถือความสงบและความสันติสุขและความสงบเรียบร้อยของโลก เพื่อให้ดำเนินอยู่กันได้โดยไม่มีสงคราม รัฐบาลก็ยึดหลักแห่งกฎบัตรของสหประชาชาติในชั้นนี้ ส่วนต่อไปรัฐบาลมีความประสงค์ที่จะมีความสัมพันธ์ไมตรีกับนานาประเทศ โดยคำนึงถึงความยุติธรรม ความผาสุกของประชาชนและความมั่นคงของประเทศ การที่แถลงนโยบายอันนั้นอันได้เสนอต่อท่านที่เคารพนั้นแล้ว คงจะไม่มีข้อข้องใจ เพราะเป็นหลักการที่รัฐบาลคำนึงถึงเสมอ และเป็นข้อที่มีได้เกิดเป็นปัญหาในการที่จะปฏิบัติในอนาคต ส่วนปัญหาที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติยกขึ้น และกล่าวว่า เป็นข้อที่ประชาชนสนใจนั้น ซึ่งข้าพเจ้าแยกออกเป็น ๓ ข้อ กล่าวคือ

ข้อ ๑. ว่า รัฐบาลนี้ได้ดำเนินตามหลังสหรัฐอเมริกา

ข้อ ๒. การผูกพันการช่วยเหลือซึ่งกันและกันเป็นความผูกพันต่อประเทศ

ข้อ ๓. การผูกพันในองค์การซีอาโต และ เขมร ลาว พม่า ก็มีได้ทำการผูกพันเช่นนั้น

ข้าพเจ้าขอประทานชี้แจงโดยย่อและโดยเห็นว่าปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาซึ่งจะต้องชี้แจงโดยยืดยาว และหวังว่าจะได้

พิจารณาแก่นต่อไปในโอกาสหน้า แต่ในวันนี้อาจขอประทานชี้แจงแต่โดยย่อ ข้อกล่าวหาที่ว่าตามหลังอเมริกานั้น ข้าพเจ้ายังไม่เห็นเหตุผลว่าเราตามหลังที่ใด ความสัมพันธ์ที่ประเทศไทย มีกับสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกที่มีอยู่ขณะนี้มิโดยแล้ว มิโดยสนธิสัญญาที่ทำเสมอภาคซึ่งกันและกัน ข้าพเจ้าปฏิบัติหน้าที่อยู่ในอเมริกาย่อมหวังผลประโยชน์ของประเทศไทย ข้าพเจ้าไม่ได้มีความรู้สึกนึกคิดแต่ประการใดที่เราต้องตามหลัง ความจริงในการปฏิบัติของรัฐบาล บางกรณีเช่นกับเรื่องจะไปเมืองจีน เรื่องคนอเมริกันไปเมืองจีน เป็นต้น ก็ให้ข้าพเจ้าถามดู เขาจะอย่างไร ข้อจริง ข้าพเจ้าได้เคยถาม ข้าพเจ้าก็ไม่เข้าใจคิดว่าจะตามหลัง ประชาชนอาจจะเข้าใจผิดก็ได้ แต่ความจริงโดยเหตุที่ประเทศที่เป็นมิตร กันก็ สืบถาม ดูว่าจะทำอย่างไร ข้อที่ข้าพเจ้ารู้สึกว่ามีภัยเสียหาย เพราะบางอย่างบางกรณีรัฐบาลอเมริกาก็ตามเราเหมือนกันว่า เราจะทำอย่างไรในกรณีนั้นในกรณีนี้ ซึ่งเป็นการหารือและในการปฏิบัตินโยบายต่างๆ ที่ได้มีต่อกัน สนธิสัญญาที่เป็นอยู่ขณะนี้ข้าพเจ้ายืนยันว่า ไม่มีข้อใดที่เป็นการผูกพันที่เราจะต้องถือว่าเดินตามหลังอเมริกันหรือประเทศหนึ่งประเทศใดในโลกนี้แต่ประการใด

ข้อ ๒ การผูกพันการช่วยเหลือข้อนี้ ก็เช่นเดียวกัน การช่วยเหลือนี้ สหรัฐอเมริกา ไม่ได้ช่วยเหลือประเทศไทยแต่ประเทศเดียว ช่วยเหลือประเทศอื่น ๆ ทั่วโลกที่ขอความช่วยเหลือ ถ้าหากเรา ไม่ต้องการความช่วยเหลือเขาก็ไม่มาช่วยเหลือ และการช่วยเหลือนั้นไม่มีข้อผูกพันประการหนึ่งประการใดเลย สิ่งที่จะช่วยเหลือนั้นก็ได้พิจารณาว่าร่วมกับรัฐบาล ถ้ารัฐบาลต้องการสิ่งนั้น สิ่งนั้นก็ให้ ขอร้องและ ก็พิจารณากันว่าจะเป็นการสมควรหรือไม่ และการช่วยเหลือนี้รัฐบาลอเมริกัน ไม่ได้บอกเลยว่าถ้าให้แล้ว จะต้องทำ อย่างนั้น จะต้องทำ อย่างนี้ซึ่งจะเป็นการทำให้ประเทศไทยเสียอธิปไตยหรือเสียอิสรภาพเสรีภาพประการใด ข้าพเจ้ายืนยันว่าไม่ได้เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาที่จะใช้กำลังอย่างหนึ่งอย่างใดเลย การช่วยเหลือนี้เป็นนโยบายของอเมริกาที่จะช่วยเหลือ ส่งเสริมให้ ประเทศทั้งหลายภายหลังสงคราม นี้เองให้ อยู่ดีกินดีขึ้นและถ้าประเทศใดมีความประสงค์ที่จะได้รับความช่วยเหลือ ก็มีข้อสัญญาติดต่อกันซึ่งกันและกัน นอกจากนี้เรายังมีสัญญาที่เรียกว่าโคลัมโบแพลน (Colombo Plan) คือกลุ่มประเทศอีกกลุ่มหนึ่ง แต่โดยเหตุที่กลุ่มนั้นกำลังเริ่มที่จะดำเนินงาน ก็ยังไม่ได้เข้ามาอยู่ในสายตา แล้วเราก็ได้มีการรับ

การช่วยเหลือ จาก องค์การช่วยเหลือ ของสหประชาชาติ สิ่งที่จะช่วยเหลือเหล่านี้ไม่มีพันธกรณีผูกพันประการใดที่เรียกว่าประเทศไทยต้องเสียเปรียบ ซึ่งเราก็ได้ให้ความช่วยเหลือแก่ประเทศอื่นเหมือนกัน เช่น ประเทศลาวเราก็ให้ความช่วยเหลือเช่นนี้ เพื่อที่จะให้เพื่อนมนุษย์ด้วยกันได้อยู่ดีกินดีเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจและในทางสังคม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าก็ยังไม่เข้าใจว่าจะถือว่าเป็นการผูกพันอย่างไร นอกจากผูกพันที่ว่าเราตกลง ว่าเราจะให้ อะไรอย่างหนึ่งเราก็รับเอามาเท่านั้นเอง ซึ่งข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีการเสียหายนเลย ถ้าเราไม่ต้องการเรา บอกว่านี้ก็ได้ว่าเราไม่ ต้องการ อีกแล้วเขาก็ถอนไป เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยืนยันว่ารัฐบาล ไม่มีการเสียหายนเลยแม้แต่นิดเดียว

ข้อ ๓. ที่ว่าองค์การซีอาโตนี้ เขมรลาว พม่า ก็ยังไม่ได้เป็นสมาชิก ข้าพเจ้าขอเรียนว่าสนธิสัญญาที่เรียกว่าซีอาโตก็เป็นสนธิสัญญา บังคับกันทั่วทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความคิดอันเกิดขึ้นนี้เนื่องมาจากเมื่อ ๓ ปีเศษเมื่อมีการรบบพุ่งกันที่เกาหลี มีสัญญา สงบศึกแต่ก็ไม่แน่ว่า จะสงบ ได้เพียงไร มีการรบบกันที่อินโดจีนก็ใกล้เขตบ้านเมืองเราและใน กรณีที่มีฝ่ายเวียดมินห์ยกกองทัพเข้ามาในประเทศลาว ซึ่งขณะ

นี้รัฐบาลได้มีคำสั่งให้ข้าพเจ้าย้ายคำร้อง
ต่อองค์การสหประชาชาติต่อคณะมนตรี
ความมั่นคงเพื่อให้ส่งคณะกรรมการมา
สอดส่องดูเท่านั้นเอง ว่าเหตุการณ์เป็น
อย่างไรแล้ว กลับไปรายงาน คณะมนตรี
ความมั่นคง ข้าพเจ้าก็ได้ดำเนินตามคำสั่ง
ของรัฐบาล ครั้นเมื่อได้ชี้แจงต่อคณะ
มนตรีความมั่นคงเสนอเหตุผล และ ข้อเท็จ
จริงแล้ว คณะมนตรีความมั่นคงซึ่งประกอบด้วย
ด้วย ๑๑ ประเทศ มี ๕ ประเทศที่ถือว่าเป็น
ประเทศถาวร ประเทศถาวรนี้ถ้าลงมติ
ไม่ยินยอม ด้วยแล้วมติ อันนั้นก็เป็น อันตก
ไป เมื่อรัฐบาลได้แถลงคำขอ ข้าพเจ้าขอ
ย้ำอีกที คำขอเพื่อให้คณะกรรมการไม่ใช่
ทหาร มาพิจารณาเพื่อไปรายงานสถานการณ์
เท่านั้น มีมติของคณะมนตรีความ
มั่นคง ๙ ประเทศเห็นสมควรที่จะส่งมายัง
ประเทศไทย ประเทศที่ ๑๐ ตอบข้าพเจ้า
ว่ายังไม่ได้รับคำสั่งจากรัฐบาล ในเช้าวันที่
จะออกเสียงนั้น ประเทศโซเวียตประเทศ
เดียวที่คัดค้าน คัดค้านไม่ให้ส่งผู้สังเกต
การณ์ของ สหประชาชาติ มาดูเหตุการณ์
ในนี้ เพราะฉะนั้น คำร้องของประเทศไทย
จึงเป็นอันตกไป ข้าพเจ้าชี้แจงมานี้เพื่อให้
เห็นว่า เมื่อมีสถานการณ์คับขันแล้วเราจะม
อะไรที่จะบ่งกันประเทศของเราได้ ก็ด้วย
เหตุนี้จึงมีสนธิสัญญาขึ้นเพื่อประเทศทั้ง ๙
ประเทศที่เป็นสมาชิกนั้นจะได้ ช่วย เหลือ

บ่งกัน การรุกราน และต่อต้านการ รุกราน
และบ่งกัน การก่อวินาศกรรมใน ซึ่งจะรักษา
ความมั่นคงของประเทศ สนธิสัญญานี้ใช้
บังคับแต่เฉพาะในเขตเอเชียตะวันออกเฉียง
ใต้เท่านั้น ไม่ได้กินความถึงยุโรป ไม่
ได้กินความถึง ไทวัน ๆ เลย และ ก็เป็น
สัญญาที่ก่อตั้งขึ้นตามแนวแห่งกฎบัตรของ
สหประชาชาติมาตรา ๕๑ ซึ่งให้สิทธิแก่
สมาชิกที่จะร่วมกัน ทำสนธิสัญญาเพื่อบ่ง
กันตนเอง หากปฏิบัติการไปประการใด
แล้วก็ให้ ปรึกษาหารือต่อคณะมนตรีความม
คง ข้าพเจ้าถือโอกาสเรียนท่าน ยกตัว
อย่าง เวียง ของ รัฐบาล ไทยได้ ขอ ร้อง นั้น
แสดงให้เห็นว่า ถ้าเราไม่มีสนธิสัญญา เรา
ไม่มีกำลัง ไม่สามารถที่จะกระทำการบ่ง
กันตนเองได้ทันทีที่ทันควัน โดยเหตุที่สถาน
การณ์ในภาค ตะวันออก ในระยะ ๓ ปีนั้น
เป็นที่หวาดหวั่นอยู่ เพราะฉะนั้น ประเทศ
ทั้งหลาย จึง ได้ ร่วม กัน ก่อตั้ง สัญญา นี้ ขึ้น
และเป็นสัญญาบ่งกัน จะไปรุกรานใคร
ไม่ได้ ซึ่งมี กำหนดใน สนธิสัญญานี้
เป็นการ บ่ง กัน โดย แท้ และ ตั้ง ขึ้น ตาม
กฎบัตรของสหประชาชาติ ข้าพเจ้าขอเรียน
ว่าประเทศลาว ประเทศเขมร และประเทศ
พม่า ถ้าหวั่นประเทศเขมร และประเทศ
ลาวนั้นไม่สามารถที่จะร่วมสนธิสัญญานี้ได้
ก็เนื่อง จาก ได้ มี สัญญา ที่ตกลง ไว้ ที่ กรุง
เยนีวาเมื่อเดือน เมษายน คริสต์ศักราช

๑๙๕๕ ได้ประชุมในเรื่องตั้งประเทศ
เอกราช ๓ ประเทศที่เป็นเอกราชให้ สหิทธิ
สมบูรณได้ มีข้อกำหนดตกลงไว้ว่าประเทศ
ทั้งสาม นี้จะไม่เข้าทำ สหิทธิ สัญญา ในทาง
ทหารกับประเทศใดเลยจนกว่าจะได้ มีการ
เลือกตั้งโดย สมบูรณ และเป็น ที่พอใจแล้ว
เพราะฉะนั้นเนื่องจากสัญญาประเทศทั้ง
สองจึงยังไม่สามารถจะทำได้ แต่ส่วน
ประเทศพม่า นั้น สหิทธิ สมบูรณที่จะทำ สหิ
สัญญาประการใดก็ได้ แต่ก็เป็นนโยบาย
ของเขา การทำ สหิสัญญาอย่างกันประเทศ
ของตนนั้น เป็นเรื่องของแต่ละประเทศที่จะ
ยึดนโยบาย ถ้าเขาพร้อมที่จะเชื่อว่าไม่มี
การรุกราน เขาไม่ต้องทำอะไร ก็เป็น
เรื่องที่เขาจะทำได้ แต่ถ้าเราเห็นว่าอาจจะม
การรุกราน อาจจะเป็น อันตราย เราก็
สมควรที่จะใช้ทุกวิถีทางที่จะป้องกันตัวของ
เราเอง ท่านสมาชิกคงจะต้องการให้รัฐบาล
เป็นตัวของเราเอง ให้มี สหิทธิ วินิจฉัยของเรา
เอง เพราะฉะนั้น เหตุใดจึงจะไปคิดว่า
เมื่อประเทศหนึ่ง ประเทศสอง ประเทศ
สาม ในเขตนี้เขาไม่มี สหิสัญญาแล้วเรา
จำต้องทำอย่างเขา เรื่องการป้องกันคาม
สนธิสัญญานั้น เราก็มี สหิทธิที่จะทำของเรา
เองตามความคิดความเห็นของเราเอง เมื่อ
เราเห็นว่าเมื่อมีอันตราย หรืออาจจะเป็นอัน
ตรายได้ ก็จัดการล้อมรั้วบ้านของเราไว้

เราไม่ได้ ไปรุกรานใคร ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็น
หลักการกระทำที่ข้องกันความดีและความ
มั่นคงของประเทศ

พลโท สุรจิตร จารุเสถณี (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ตามที่รัฐบาลแถลงนโยบาย
มาแล้วนั้น กระทบยังมีความข้องใจอยู่
เฉพาะอย่างยิ่งในการแถลงนโยบาย ตาม
ความเห็นของข้าพเจ้ามีความเห็นว่า รัฐบาล
นี้ในทางหลักการนั้นคงจะบริหารราชการอยู่
เพียง ๙๐ วันเท่านั้น และในทางปฏิบัติ
รัฐบาลย่อมจะอาศัยได้แต่เพียงงบประมาณ
ซึ่งรัฐบาลก่อนได้รับอนุมัติจากสภาไว้และคง
เหลืออยู่ในขณะนั้นซึ่งอาจจะมีจำนวนจริงสัก
เท่าไรก็ยังไม่ทราบ หรือยังไม่มเลศก็ได้
เพราะฉะนั้น กระทบเห็นว่าในทางรูปนโย
บายนั้นก็อาจจะต้องแยกแยะเป็น ๒ ส่วน
แต่ที่ว่าที่รัฐบาลแถลงมานั้น บางเรื่อง
กระทบก็เห็นพ้องด้วยที่สามารถแถลงยืนยัน
ณ บัดนี้ได้ เช่นเรื่อง สหิทธิและการปฏิบัติ
ตามเงื่อนไขในสนธิสัญญาเป็นต้น ซึ่ง
กระทบเห็นพ้องด้วยทั้งแนวทางที่แถลงนโย
บายและข้อกำหนดทางท่ารัฐบาล แต่ว่ายัง
มีนโยบายในประการอื่นๆ อีกหลายประการ
ของรัฐบาลได้กล่าวรวมๆ อย่างกว้างขวาง
ไว้มาก ซึ่งความเห็นของกระทบเห็นว่าจ
ต้องใช้เวลาอย่างมาก เช่นปัญหาเกี่ยวกับ
การศึกษาและศีลธรรมของประชาชนเป็นต้น
เพราะฉะนั้นอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลว่า

เช่นปัญหาเรื่องการศึกษา รัฐบาลนี้เชื่อว่า
จะมีเวลา และมีกำลังพอที่จะบริหารประเทศ
ให้ลุ่มตามนโยบายที่แถลงหรือไม่ ถ้าหาก
ว่าไม่สามารถจะทำได้เต็มตามนโยบายที่
แถลง รัฐบาลคิดว่าที่จะนำเอาปัญหาที่ยุ่
งยากอยู่ในปัจจุบันนี้ เช่นเด็ก ไม่มีที่เรียนมา
เป็นลำดับเร่งด่วนหรือไม่

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ข้าพเจ้าขอ
ชี้แจงในเรื่องปัญหาการศึกษาตามที่ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามมา ทางรัฐบาลก็
ทราบอยู่เหมือนกันว่า ระยะเวลาที่จะปฏิบัติ
งานนั้นเพียง ๓ เดือน แต่ว่าตามที่ได้
แถลงไว้หนักได้ชี้แจงว่าจะส่งเสริมการศึกษ
หาทั้งปริมาณและคุณภาพ จะส่งเสริมใน
เรื่องวัฒนธรรมและศีลธรรม ข้าพเจ้าขอ
เรียนว่า การส่งเสริมในเรื่องเหล่านี้จะต้อง
ส่งเสริมทุกขณะ มิใช่ว่าจะส่งเสริมใน
ระยะใดและจะเสร็จสิ้นเมื่อใด ถ้ารัฐบาลมี
เวลาเพียง ๓ เดือน ก็จะส่งเสริมในระยะ
๓ เดือนนี้ แต่จะเสร็จไปไม่ได้บ่หนึ่ง ๓ ปี
๕ ปี ๑๐ ปี ก็ไม่เสร็จในเรื่องเหล่านี้ เพราะ
เป็นเรื่องใหญ่โตและจะต้องทำเรื่อยไป ยิ่ง
กว่านั้นเมื่อเด็กนักเรียนเกิดขึ้นมาใหม่ก็ต้อง
ส่งเสริมสำหรับเด็กใหม่ เพราะฉะนั้น
ในเรื่องนโยบายการศึกษาวัฒนธรรมนั้นขอ
เรียนว่า จะต้องส่งเสริมกันเรื่อยไปและใน

เวลา ๓ เดือนนี้ก็ต้องส่งเสริมเหมือนกัน
และจะทำอย่างดีที่สุดที่จะทำได้ นอกจากนั้น
ตามที่ได้แถลงไว้ว่ามีข้อหนึ่งว่าจะวาง
รากฐานเพื่อให้พื้นความรู้ของประชาชนสูง
ขึ้นและประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ข้าพเจ้า
ขอเรียนว่าการวางรากฐานนี้ไม่ได้หมายความว่า
ความว่าจะต้องใช้งบประมาณมากมายซึ่ง
ยังไม่มีในขณะนี้ การวางรากฐานจะเป็น
ในรูปปรึกษาหารือด้วยเหตุผล ด้วยสถิติ
จะเริ่มต้นจริงจังและอาจจะไม่ใช้งบประ
มาณเลยหรือจะใช้เพียงเท่าที่มีอยู่ก็เป็นได้
ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ทางรัฐบาล ไม่
ได้ลืมนำเรื่อง ปัญหาที่เรียนนั้นเป็นเรื่อง
สำคัญ แต่ก็ทราบอยู่ว่าเรื่องนี้จะเป็น
ปัญหาเฉพาะหน้าขึ้นในต้นปีการศึกษาซึ่งอยู่
ในราวเดือนเมษายน พฤษภาคม และ
มิถุนายน แต่ว่ารัฐบาลก็อาจจะทำได้บ้าง
ในขณะนี้ คือเร่งรัดการวางรากฐานตั้งที่
กล่าวนั้น เป็นต้นว่าเร่งใช้เงินเท่าที่ได้อับ
ขันมัดในการก่อสร้างระยะ ๓ เดือนนี้ให้เป็น
ผลดีที่สุดที่จะทำได้ และทำการฝึกหัดครู
เพื่อให้มีครูเพียงพอ นี่เป็นเรื่องซึ่งจะทำ
ได้ในระยะ ๓ เดือนนี้ สำหรับการฝึกหัดครู
เป็นต้นว่าเรียกครู เข้ามาอบรม ฝึกฝน เช่นนี้
ในบางแห่งก็ไม่ ใช้งบประมาณมากและก็
จะทำอยู่ในระยะนี้ด้วยเหมือนกันข้าพเจ้าขอ
เรียนเท่านั้น

จอมพลผิน ชุณหะวัณ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : สถาบันนั้นนับว่าเป็นสถาบันตัวอย่าง และเป็นสถาบันสูงสุดของชาติ ข้าพเจ้า เสนอว่า ไม่ควร จะเลยไป ในเรื่องระเบียบที่ปรึกษาของรัฐบาล กล่าวคือว่าการที่จะอภิปรายหรือ คำแถลงของ นโยบายนั้น เราควร จะได้ พิจารณาว่า จะ อภิปราย รวม หรือเราจะให้รัฐบาล แถลงนโยบายเป็นกระทรวง ๆ นี้ เราล้มไปเสีย ข้าพเจ้าเห็นว่า ควร จะ ได้พิจารณาเรื่องนี้ก่อน ซึ่งแล้วแต่ที่ท่านผู้มีเกียรติจะได้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องนี้ได้พิจารณาแล้ว เพราะเหตุว่าตามข้อบังคับนั้น ในการที่จะอภิปรายในขณะนั้นใช้วิธีรวม แล้วก็เมื่อครั้ง ได้ถามสมาชิกไปแล้วว่า ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นเมื่อสมาชิกทั้งหลายไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็หมายความว่า ได้ตกลง แล้วในการที่จะอภิปรายรวม

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ผมขอกราบเรียนเสนอว่า ในการที่จะได้ตกลงอภิปรายเป็นรายบุคคลนั้นเป็นการถูกต้องแล้ว แต่ว่าวิธีการปฏิบัติยังไม่ถูกต้อง คือหมายความว่ามีการสลับสนจากการต่างประเทศไป การศึกษา อะไร ไปหมด ผมก็ใคร่เสนอว่าให้ท่านประธานเป็นผู้ควบคุม หมายความว่าให้เสร็จเป็นเรื่อง ๆ ไป เช่นต่างประเทศให้เสร็จเสีย

ก่อน ถ้าจะถามว่าท่านผู้ใดจะอภิปราย ถ้าว่าเกี่ยวกับ กระทรวง การต่าง ประเทศ ก็ให้ อภิปราย ได้ ถ้าเรื่องอื่นขอให้ระงับไว้ก่อน ผมขอเสนออย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แต่เมื่อเป็นการอภิปรายรวม แล้ว ก็อาจจะหยิบยกตาม แต่ว่า สมาชิก ท่าน ผู้ใด ที่ อยากจะ อภิปรายเรื่องอะไร ถ้าหากว่าอภิปรายแบบนี้ ก็ หมายความว่า อภิปราย แบบรายกระทรวง เพราะเหตุว่า ตาม ที่ แถลงมานี้ก็เป็นรายกระทรวงอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเมื่อรวมก็ขอให้ ได้รวมไป

นายเล็ก จุณณานนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ก่อนที่จะเข้าข้อประเด็นซักถาม รัฐบาลในข้อข้องใจบางประการนั้น ข้าพเจ้าอยากขอเสนอให้ที่ประชุมนี้ ได้พิจารณาถึงพื้นเดิม ของคำแถลง ที่รัฐบาล ได้ แถลง มา ๑๕ ข้อนั้นด้วย ข้าพเจ้ารู้สึกว่คำแถลงที่ใช้คำว่าแถลงนโยบาย นั้นยังไม่ตรงกับ ความมุ่งหมายของถ้อยคำ ข้าพเจ้าเข้าใจว่า นโยบาย นั้น ตาม พจนานุกรม ของ ราชบัณฑิตยสถานแปลว่า วิธีดำเนินการ แต่ว่าเมื่อได้ พิจารณา ถึงคำ แถลง นโยบายที่ รัฐบาล ได้ แถลง มาแล้ว จะเห็นว่า ส่วนมากเป็นการ เพียงแต่ แถลงความ ประารถนาดีว่า จะทำอย่างนั้นอย่างนี้ให้ดียิ่งขึ้น รัฐบาลไม่ได้ กำหนดมาว่า รัฐบาลมีวิธีดำเนินการ

อย่างไร ในการที่จะนำนโยบายนั้นไปสู่ การบริหารที่ดีที่สุดคงที่ได้ แดง ดังจะเห็น ตัวอย่างได้ในข้อ ๖ โดยชัดเจนว่า “ข้อ ๖ รัฐบาลนี้จะได้ส่งเสริมการรักษายาบาล และการอนามัยของประชาชนรวมทั้งการ ช่วยเหลือประชาชนในทางสวัสดิภาพให้ดียิ่งขึ้น” ทำอย่างไรจึงจะส่งเสริมให้ดียิ่งขึ้นได้ รัฐบาลยังไม่ได้ให้นโยบาย คือ ยังไม่ได้ให้วิธดำเนินการ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าขอฝากไว้เป็นพื้นฐานก่อน ที่จะซักถามต่อไปเป็นประการแรก รัฐบาลนี้ได้เข้ามาแสดงบณวิธิการเมือง มิใช่เพียงแต่จะ มากล่าวว่า รัฐบาลจะแสดงให้ดีที่สุดเท่านั้น แต่ว่ารัฐบาลควรจะได้กล่าวให้ชัดเจน ออกไป ว่าการ แสดง ของ รัฐบาล ต่อ ไปนี้ รัฐบาลจะแสดงอะไร เช่นคอนเหาะจะมีการชักกรอก หรือว่า การ รบก็จะ รบกันจริง ๆ มีบับนัยกันเลียงปงบั้ง ๆ อย่างนี้ก็จะเป็นที่พอ ออกพอใจ ของประชาชน และสมาชิกซึ่ง ในฐานะเป็นผู้แทนของประชาชนที่จะได้ดูการ บริหารของรัฐบาลนี้สืบไป เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอฝากไว้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งใครจะกล่าวเสียด้วยว่า รัฐบาลเองก็ตั้งสมาชิกทั้งหมดก็ได้ มีความเห็น ออกเห็นใจรัฐบาลนี้ว่า รัฐบาลนี้จะเข้ามา บริหาร ราชการ เพียงชั่ว ระยะเวลา อันสั้น แต่ว่า เหตุผลข้อนี้ไม่ใช่เป็น ข้อ ปฏิเสธ ที่

รัฐบาลจะผ่านไปเสียว่า ชั่วระยะเวลาอันสั้นอย่างนี้ เราจะวางรากฐานหรือจะแถลง วิธดำเนินการให้ละเอียดนั้นไม่ได้ ขัน ข้าพเจ้าเห็นว่า ไม่ใช่ เป็น ข้อ ที่ รัฐบาล จะ ปฏิเสธ แต่กลับเห็นเลยต่อไปว่า รัฐบาล คณะนี้เป็นรัฐบาลที่จะต้องวางรากฐานที่จะ ต้องทำ ตัวอย่าง อันดีงาม ไว้ให้แก่วรัฐบาล ต่อ ๆ ไป ตาม คำแถลง ของ รัฐบาล นั้น รัฐบาลได้กล่าวไว้ว่า รัฐบาลนี้เป็นรัฐบาล ของประชาชน ก็ถ้าแม้ว่า รัฐบาลได้ปฏิบัติ โดยมีวิธ ดำเนิน การโดยวาง รากฐาน เป็น การแน่นอนเช่นนั้นแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่ามิใช่เพียง แต่รัฐบาล จะเป็น รัฐบาลของประชาชนเท่านั้น ยังเป็นการแสดงว่า รัฐบาลนี้ มิได้ทอดทิ้งประชาชน แม้ถึงว่า ในกาลอนาคตเมื่อเป็นเช่นนี้ก็ย่อมเป็นหลักประกัน อันเพียงพอว่าเมื่อ รัฐบาล มิได้ ทอดทิ้งประชาชนแล้ว ขอให้แน่ใจว่าประชาชนก็จะ ไม่ทอดทิ้ง รัฐบาล เพราะฉะนั้นปัญหา เรื่องการที่จะมาเป็นรัฐบาลเพียง ๙๐ วันก็ขอ ฝากข้อนี้ไว้เป็นข้อตั้งเกิดด้วย บัดนี้ข้าพเจ้า จะขอเข้าประเด็นในข้อซักถามรัฐบาล ต่อไป ประเด็น ที่ท่าน สมาชิก ผู้ มีเกียรติ ได้ถาม รัฐบาล รัฐบาลได้ตอบเมื่อ ๕๕ คือ เรื่องการ ศึกษา ข้าพเจ้าจะขอเข้าเรื่องนี้เสียก่อนการ ศึกษา ตามที่ รัฐบาล ได้ แถลง ว่า รัฐบาลได้ พยายามที่จะจัดหาสถานที่เรียนให้เพียงพอ

แก่จำนวนนักเรียนนั้น ความซัดซังมักจะ
มีขึ้นเมื่อราวเดือนเมษายน พฤษภาคม และ
มิถุนายนนั้น แต่ข้าพเจ้ารู้สึกสงสัยว่าการได้
เป็นไปเช่นนั้นจริงแล้วหรือ ความจริงที่
ปรากฏอยู่ ในขณะนั้นคณะแพทย์ในคณะ
แพทยศาสตร์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เวลานั้นซึ่งเป็นเดือนกันยายนก็ยังไม่ไปปลูก
เพิงเรียนกันอยู่ ที่สนาม อย่างนี้ข้าพเจ้าก็ยัง
สงสัยว่าจะ เป็นไป ตามที่ท่านได้ แถลงแล้ว
หรือ ประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่งทุก ๆ สมัยมา รัฐบาล
ไม่ได้แก้ปัญหาคือในเรื่องเด็กไม่มดเล่าเรียน
ซึ่งขอประทานโทษที่จะต้องกราบเรียนด้วยความ
ความจริงว่าท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
ศึกษาธิการ ในขณะนั้นท่านก็ได้เคยผ่านกร
บบริหารโดยตรง มาแล้ว คือได้เป็นปลัด
กระทรวงมาแล้ว ก็อยากจะทราบว่า ทำไม
มันมีเหตุซัดซังอย่างไร ในลุ่มนี้แล้ว ๆ มา
จึงมิได้ แก้ปัญหาในเรื่องสถานที เรียนเสีย
ก่อน เมื่อเป็นปัญหาเช่นนั้นนี้ซึ่งได้กราบ
เรียนถามเช่นนั้นแล้วก็อยากจะถามต่อไปว่า
รัฐบาลนั้นนโยบาย อย่างไร ในการที่จะแก้
ปัญหาเบื้องต้นเรื่องสถานทีเล่าเรียน ข้าพเจ้า
เห็นว่าการศึกษา นั้นเป็นรากฐาน อันสำคัญ
ประเทศชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระบอบ
ประชาธิปไตย จะเจริญไปได้เพียงใดนั้น
อยู่ที่การศึกษาเป็นมูลฐาน แต่ว่าการศึกษา
เช่นนั้นข้าพเจ้าและประชาชนทั้งหลายมีความ

รู้สึกกันว่าเรายังมิได้มีการแก้ไข แม้
แต่ในส่วนใหญ่ และแม้แต่ในส่วนปลีกย่อย
ดังที่จะยกตัวอย่างให้เห็นว่ากระทรวงศึกษา
ธิการไม่เคยเหลียวแลว่า ใน การที่จะให้การ
ศึกษาแก่เด็กนั้น เราได้คำนึงถึงวัยของเด็ก
พอเหมาะ แก่การ ศึกษาที่จะได้รับ หรือ ไม่
ความจริงที่เป็นอยู่ใน ขณะนี้ข้าพเจ้ายืนยัน
ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษา ๑ ครูสอนให้
เรียนว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไรอย่างนี้เป็น
การสมควรแล้วหรือที่จะให้การศึกษาขนาด
นี้แก่เด็ก ชั้นประถมศึกษา ๑ อย่างนี้แต่เด็ก
ประถมศึกษา ๑ เลย ผู้ใหญ่ขนาดที่อายุมากๆ
แล้วบางคนก็ไม่ว่าพระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร
อย่างนี้เป็นต้น

และอีกประการหนึ่ง ข้อสำคัญ ที่ลึกลับ
ใจมากในขณะนี้ ก็คือว่าได้มีโรงเรียนกวาด
วิชาตั้งขึ้นเป็นการ อาชีพมากมายเหลือเกิน
การเล่าเรียนในขณะนี้เห็น ได้ว่ากระทรวง
ศึกษา ธิการ ได้เพิ่ม ค่า รัย ค่าเล่าเรียน มาก
เมื่อครั้งที่ข้าพเจ้าเรียนหนังสือชั้น ประถม
๑-๒ ข้าพเจ้ามีหนังสือดีไปเพียง ๓-๔
เล่ม แต่ว่าเวลานั้นประถม ๑ เท่านั้น มี
กระเป๋าดูบรรจุน้ำหนังสือหลายเล่ม ก็เป็น
ความจริงหรือค บ้านเมืองเจริญขึ้น รัฐบาล
ก็พยายามที่จะให้การศึกษาแก่คนจนยิ่งขึ้น
การเล่าเรียนก็จะต้อง มีสาขา วิชาหลายวิชา
แต่ว่าสิ่งใดที่เป็นคุณ สิ่งนั้นก็จะต้องมีโทษ

เป็นธรรมดา การที่เราเรียนหลายอย่างแล้ว ก็ยังอะไรไม่ได้สักอย่าง นี่ก็เป็นข้อที่รัฐบาล มีนโยบายเช่นนั้นหรือ

อีกประการหนึ่ง ในเรื่องแบบเรียนก็ เหมือนกัน แบบเรียนนั้นเวลานี้กระทรวง ศึกษาได้กำหนดไว้ ๒ แบบ คือว่าแบบ เรียนที่ยังบังคับให้ต้องใช้ กับแบบเรียนที่ไม่ บังคับ ข้าพเจ้าไม่ทราบว่ารัฐบาลมีนโยบาย อย่างไรจึงจะต้องไปกำหนดเช่นนั้น ถ้า จะกำหนดแบบเรียนที่ยังบังคับบังคับเสีย ให้ หมด ทำไมจะต้องมีเมื่อเหลือเมื่อขาดไว้ ว่า อย่างนี้ บังคับอย่างนี้ ไม่บังคับ เมื่อมีสิ่ง ที่ไม่บังคับได้ โรงเรียนในประเทศไทย ซึ่งมีหลาย พันหลาย หมื่นโรงเรียนก็อาจ จะใช้ แบบเรียนที่แตกต่างกัน ความรู้ราก ฐานเดิมก็อาจจะมีความไปคนละอย่าง อย่าง นี้ขอถามว่า รัฐบาล มีนโยบายที่จะทำเรื่อง ในขั้นนี้หรือไม่ เมื่อเร็ว ๆ นี้กระทรวงศึกษา ได้เคยพยายามที่จะใช้คำราชบัณฑิตซึ่ง เรียกคำราชบัณฑิต ซึ่งประชาชนทั่วทั้งประ- เทศ ได้คัดค้านเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็ด้วย ความเป็นห่วงว่าการเรียนเช่นนั้นจะเป็นการ เรียนที่ไม่ได้ให้ความรู้แก่นักเรียนอย่างไร ข้าพเจ้ามีความเป็นห่วงถึงในเรื่องรากฐานที่ เด็กจะได้เรียนต่อไปว่า ถ้าหากว่ารัฐบาล มีนโยบายที่จะมุ่งถึงการศึกษาตั้งแต่เด็กแล้ว รัฐบาลนี้มีนโยบายบ้างไหมที่จะเอาของดี

ของเก่า ๆ ที่เขาดีอยู่แล้วเลือกเฟ้นเอามาแต่ ที่เห็นสมควร อย่างเช่นในสมัยที่ข้าพเจ้า หรือท่านทั้งหลายที่อยู่ในนี้ได้เรียนมา ก็ เคยเรียน อย่างเช่นมรดกบทบรรพกิจเช่นนั้น หนังสือเหล่านั้นเป็นหนังสือที่ดีสอนรากฐาน มาดีมาก เด็กสมัยนี้กลัวเดียวสวดทุกอย่าง ไรก็จะสวดไม่ได้อยู่แล้ว อีกซรุสูงมีกตัว อีกซรุกลางมีกตัว อีกซรุต่ำมีกตัว ไปถาม ดูจะมีสักคนที่ทราบ สิ่งเหล่านั้นงแม่จะ เป็นการปลุกย่อยยักตามเถอะ แต่ว่าข้าพเจ้า ได้เสนอและขอชกตามรัฐบาลด้วยเจตนา หวังดี เพราะเหตุว่าเด็กนั้นรับอะไรได้ง่าย เมื่อรับแล้วจำกัดจนกระทั่งโต สิ่งเหล่านั้นที่ ข้าพเจ้ากล่าวมานั้นข้าพเจ้าขอถามว่านโยบาย รัฐบาลได้มุ่งไปทางนี้บ้างหรือเปล่า ปัญหา เรื่องสถานที่เล่าเรียนที่ข้าพเจ้าได้กล่าวมา แล้วขอเพิ่มเติมอีกสักชนิดหนึ่งว่า นอกจาก จะเป็นการตัดอนาคตของเด็กโดยตรง คือ ไม่มีที่ให้เล่าเรียนแล้วในวิธปฏิบัติยังเป็น การทำความเลื่อมล้ำในชีวิตของเด็กด้วย ที่กล่าวเช่นนั้นก็หมายความว่าสถานที่เล่าเรียน มีไม่เพียงพอ กระทรวงศึกษาก็จำเป็นจะ ต้องมีการ สอบคัดเลือกเพื่อให้เด็กเข้าเล่าเรียน การที่ สอบคัดเลือกนี้ ก็เป็นการ แล่ดงอยู่ว่า กระทรวงศึกษาฯ นั้นจะรับแต่ผู้ที่มีความรู้ดี เท่านั้นเข้าไปเล่าเรียน หรือจะลดหลั่นลงมา หน่อยก็คือว่าปานกลาง แต่ว่ารัฐบาลนี้มี นโยบายหรือไม่ที่จะคิดว่ามนุษย์เรานั้นถึง

แม้ว่าจะมีการศึกษาไม่พอ ค่าไปหน่อยคือ
 ล้อบคัตเล็กเข้าเรียนไม่ได้ แต่ว่าชีวิต
 อนาคตของเด็กคนนั้นเขาอาจจะเป็นใหญ่
 เป็นโตชั้นมากก็ได้ อาจเป็นรัฐมนตรีหรือ
 อาจเป็นนายกรัฐมนตรี ในกาลต่อไปก็ได้
 ทั้งนั้นอยู่แต่มีใช้แต่วิชาเรียนอย่างเดียว
 แต่ยอมขึ้นอยู่กับความสามารถความรอบรู้
 ด้วย ซึ่งในข้อที่ข้าพเจ้ากล่าวนี้ ท่านทั้ง
 หลายคงจะได้ทราบอยู่แล้วว่า ประวัติ
 ศาสตร์เองก็ยังยืนยันอยู่ว่า ผู้ที่เป็นรัฐบุรุษ
 บางคนนั้นไม่ได้รับการ ับการ ศึกษาหรือมี
 หัวบ่าเดือนอะไรเลยก็มี ข้อนี้ข้าพเจ้าขอ
 ถามว่านโยบายของรัฐบาลมีอย่างไร

อีกประการหนึ่งก็คือว่า ข้าพเจ้ามี
 ความเป็นห่วงว่ากระทรวงศึกษาฯ นี้เป็น
 กระทรวงที่ใหญ่โต มีการกิจมากมาย เท่าที่
 ข้าพเจ้าได้กล่าวมานี้ก็ยกมาเพียงเป็นส่วน
 ย่อยเท่านั้น การที่รัฐบาลนี้ได้แต่งตั้งปลัด
 กระทรวงมาเป็นรัฐมนตรีเช่นนี้ รัฐบาลนี้
 มีนโยบายอย่างไร ในเรื่องหน้าที่ของปลัด
 กระทรวง ซึ่งท่านปลัดกระทรวงมาเป็น
 รัฐมนตรีอยู่เดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้าเองและท่าน
 ทั้งหลายยอมรับกันว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ เป็น
 ผู้รอบรู้ดียิ่งในกิจการเรื่องการศึกษา
 ของกระทรวงศึกษาฯ เมื่อท่านได้มาดำรง
 ตำแหน่งรัฐมนตรีเช่นนี้ ข้าพเจ้าเป็นห่วง
 ว่าการศึกษาที่ท่านได้ควบคุมดำเนินการ อยู่
 นั้นจะมีท่าหรือขาดสมรรถภาพไปตามสม

ควรหรือ ข้อนี้ข้าพเจ้าถามรัฐบาลด้วยเพื่อ
 เป็นการรักษาเวลาของสภาตาม ข้อบังคับข้อ
 ๖๘ ข้อนี้ข้าพเจ้าก็พูดมาจะครบ ๑๕ นาที
 แล้ว จึงขอยุติไว้เพียงแค่นี้.

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ท่านสมาชิก
 ผู้มีเกียรติถามมาหลายข้อจนต้องจด ไม่
 อย่างนี้ก็ไม่ทราบว่าอะไรบ้าง

ประการสำคัญที่สุดที่ท่านถามเรื่องการ
 จัดสถานที่เรียน ที่จริงเรื่องนี้เป็นเรื่อง
 ของรัฐบาลเก่า แต่ว่ารัฐบาลนี้ก็ยอมจะ
 ต้องรับทราบมา และดำเนินการในเรื่องนี้
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียนว่าทางรัฐบาล
 เป็นห่วงในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง และในการ
 ที่นักเรียนได้พยายามจะศึกษาต่อเข้าเรียน
 กันมาก ๆ นี้ก็เป็นเรื่องที่ต้องตรงตาม
 ความประสงค์ของรัฐบาลเหมือนกัน อยาก
 จะให้การศึกษาแพร่หลายทางท่านปริมาณ
 ตามที่ได้แถลงไว้ ในเรื่อง การจัดสถานที่
 เรียนนี้ ทางรัฐบาลนี้มีภาระอันจำเป็นก่อน
 ขึ้นคือจะจัดสถานที่เรียนในชั้นประถมศึกษา
 ซึ่งเป็นการศึกษาบังคับ เป็นการศึกษาระดับ
 เป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตย จะ
 ต้องให้ดีที่สุด มีนักเรียนใหม่เข้าเรียน
 ประมาณปีละ ๖ แสนคน และทางรัฐบาล
 ก็จะต้องมีหลักประกันว่า จัดเรื่องนี้ไว้จริง
 ได้แบ่งงบประมาณไปประมาณร้อยละ ๖๕
 ในเรื่องนี้เรื่องเดียว คือเรื่องประถมศึกษา

และปรากฏว่าไม่มีผู้เดือดร้อนจนเกินไปใน
ด้านประถมศึกษา แต่ในการที่หนังสือพิมพ์
กิตติประชาชนกักร่ำร้องว่าเด็ก ไม่มีสถานที
เรียนนั้นเป็นเรื่อง การศึกษาพันกอนท์บังคับ
ทั้งสิ้น คือพันกอนท์เรา ไม่ได้บังคับให้เข้า
เรียน แต่ว่านักเรียนสมัครจะเรียน ทาง
รัฐบาลก็อยากจะให้เรียนเหมือนกัน แต่
ความกระตือรือร้นของนักเรียนนี่เพิ่งจะเกิด
ขึ้นภายหลังสงครามนี้ เพราะฉะนั้นการ
เตรียมตัวจึงล่าช้าไปหน่อย การเตรียม
ตัวนี้หมายความว่า จะต้องเตรียมครูจำนวน
เพียงพอ การเตรียมครูนี้จะต้องเสียเวลา
หลายปี ไม่ใช่เตรียมขบขทนาจะสำเร็จ
เสียเวลาหลายปี การเตรียมสถานก่อสร้าง
ขึ้นอยู่กับงบประมาณ เพราะฉะนั้นก็ต้อง
ค่อยทำค่อยไปให้ได้ที่สุดที่จะทำได้ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติถามว่าเหตุมันขัดข้องอะไร
ถึงเป็นเช่นนั้น ข้าพเจ้าก็ใคร่จะขอเรียนว่า
มีเหตุหลายเหตุด้วยกัน

ประการหนึ่ง คือว่าทางรัฐบาลประ-
สงค์จะให้สิทธิแล้วแก่นักเรียนจะไปเข้าเรียน
จังหวัดไหน ๆ ก็ได้ ไม่มีการห้ามกัน
เพราะฉะนั้นในตอนต้นก็มีนักเรียนเดิน
ทางมาจากจังหวัดต่าง ๆ มาเข้าเรียนที่
จังหวัดพระนครเช่นนี้เป็นต้น เราไม่มี
เครื่องมือที่จะบังคับไม่ให้มาได้เช่นนี้เพราะ
ฉะนั้นก็มาคั่งกันที่พระนคร และตาม
โรงเรียนในจังหวัดบางแห่งปรากฏว่ามีที่ว่าง

ในบางชั้น เช่นนี้เป็นต้น และนอกจากนั้น
ทางรัฐบาลยังได้กำหนดว่าโรงเรียนรัฐบาล
จะต้องให้การศึกษาโดยไม่เก็บค่าเล่าเรียน
เหตุนี้ก็เป็นอีกเหตุหนึ่ง ซึ่งทำให้นักเรียน
พยายามย้ายโรงเรียน ทำให้ปรากฏ
คล้าย ๆ กันว่าไม่มีสถานทีเรียนเพิ่มขึ้น
และในเวลาเดียวกันนักเรียน คนหนึ่งก็ไป
สมัครหลายแห่ง จำนวนก็มากขึ้นเกินกว่า
ความเป็นจริง เพราะว่าสถานศึกษาแห่ง
หนึ่งก็รับกว่ามีนักเรียนมามาก แต่ว่าชื่อ
ของเขาไปปรากฏ อยู่อีกสถานศึกษาหนึ่ง
นี้เป็นเช่นนี้ในเดือนต้นปีเดอมมา และเรา
ก็ได้พยายามขจัดแจงทำให้สมัครแต่แห่งเดียว
เถอะ แต่ว่าไม่สามารถจะบังคับได้ ความ
ขัดข้องเหล่านี้เกิดในต้นปีเป็นความจริง แต่
ท่าน สมาชิกผู้เกียรติบอกว่าที่คณะเรลช
ต้องทำเพียงเพื่อให้เด็กเรียนต้องเรียนเช่นนี้
ก็ล้มเนื่องมาจากกันขบเช่นเดียวกัน แต่
ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนว่า บัดนี้ช่างก่อสร้าง
ได้ขมเหล็กเข้ามาแล้วอยู่ทางหลังตึกไม่ได้
อยู่ทางหน้าตึก รถยนต์ขึ้นของเข้ามาเรื่อย
เวลานี้เพื่อจะก่อสร้างที่ตึกเรลชกรรมทาง
ด้านหลังตึก เวลานี้กำลังเริ่มทำแล้ว
ข้าพเจ้า ขอเรียนว่าในรัชช การ จัดสถานที
เรียนนี้ ทางรัฐบาลไม่ได้ประสงค์จะให้
ความเหลื่อมล้ำค่าสูงอย่างใด แต่ว่าเมื่อ
นักเรียนทุกคนมลตธ ก็มัวอเดียว คือ จะ ต้อง
ลอบคัดเลือก และไม่ได้หมายความว่านัก-

เรียนที่สอบไม่ได้มันจะถูกทอดทิ้ง ก็เราได้พยายามให้นักเรียนที่สอบไล่เข้าโรงเรียนนั้นไม่ได้ ไปเรียนที่โรงเรียนอื่น เช่นจะสอบเข้าสวนกุหลาบกันเช่นนั้น มีนักเรียนมาสมัครสอบสัก ๓๐๐ คน ที่จริงมากกว่านั้น สมมติว่ามี ๓๐๐ คน ได้ ๑๐๐ คน อีก ๒๐๐ คนก็ไปเรียนยังโรงเรียนอื่น ทำได้ทอดทิ้งไม่ แต่ว่าตามหลักการจัดการศึกษา เราจะจัดให้การศึกษาลำหรับทุกคนที่สมควรศึกษานั้นดีสุดเห็นจะเป็นไปได้ เราต้องการคนงานชั้นกลางสำหรับจะควบคุมงาน เราต้องการกรรมกรด้วย ถ้าเราพยายามจัดการศึกษาให้เต็มอกันหมดทุกคนโดยที่ไม่ให้เหลือมลาแล้ว จะเกิดเรื่องยุ่งยากแก่ประเทศเป็นอย่างมาก จะมีแต่คนงานทั้งนั้น กรรมกรไม่มี คนคุมงานชั้นกลางไม่มี เพราะฉะนั้นการศึกษาเราจึงได้จัดเป็นหลายรูปเพื่อให้เหมาะแก่คนหลายประเภทตามกำลังปัญญาของเขา แต่ว่าเมื่อบุคคลบางคนเช่นนักเรียนบางคนไม่มีปัญญาที่จะเล่าเรียนทางคณิตศาสตร์ได้ ยากจะเข้าเรียนคณิตศาสตร์ ยากจะเรียนชั้นเตรียมอุดมก็ต้องสอบตก นั่นไม่มีปัญหาอะไร เราก็แนะนำบอกว่าท่านนี้อาจจะเก่งทางด้านฝีมือ ไม่ใช่ด้านคณิตศาสตร์ ไปเรียนเตรียมอุดม เพราะฉะนั้นเราก็แนะนำให้ไปเรียนอย่างโรงเรียนเพาะช่างเป็นต้น ถ้านักเรียนเชื่อก็คงได้

คนดีในทางช่าง นวัตกรรมก็เป็นอยู่เช่นนั้นในเรื่องการจัดสถานที่เรียนข้าพเจ้าก็ชอบไว้แค่นี้ ต่อก็ไปถึงเรื่องหลักสูตร ในการที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามว่าทำไมถึงเอาของยากๆ ไปสอนแก่เด็ก เช่นพระพุทธเจ้าตรัสรู้อะไร เช่นนี้ข้าพเจ้าขอเรียนว่า เรื่องนี้ไม่ได้สำคัญอยู่ที่หัวข้อเรื่อง สำคัญอยู่ที่วิธีสอนต่างหาก เราอาจจะพูดให้เด็กเล็กๆ เข้าใจได้ย่อยๆ เป็นทำนองนิทานให้สนุกสนานไปเช่นนั้น เป็นการเลื่อมใสพระพุทธศาสนาไปที่ละเล็กทีละน้อย ทำได้มุ่งหมายที่จะให้นักเรียนชั้นเล็กๆ เข้าใจปรัชญาทางพระพุทธศาสนาไม่ สำคัญอยู่ที่ครู แต่นั่นแหละครูบางคนอาจจะทำไม่ได้ดีที่สุด พยายามจะให้เนื้อหาวิชาเข้าไปอย่างนั้นก็มีความบกพร่องของครูเฉพาะคนไป สำหรับเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าหนังสือดีมาก มีประเภทบังคับและไม่บังคับ และยังกล่าวถึงแบบเรียนเบสิคมีอะไรเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอตอบรวมกันว่าทางรัฐบาลมีความประสงค์ที่จะให้นักเรียนเลือกหนังสือเรียนได้โดยไม่มี การบังคับ หนังสือทว่าบังคับนั้นก็เลือกเรียนได้คือประเภท ๑ ประเภท ๒ ถ้าไม่เอาประเภท ๑ ก็ไปเอาประเภท ๒ ตามใจ ไม่ได้หมายความว่าให้ซื้อหนังสือเล่มนั้นๆ เช่นหนังสือเบสิคเป็นต้น เฉพาะหนังสือเบสิคนี้ที่จริงก็เป็นหนังสือแบบเรียนชนิดหนึ่งมีรูป

ภาพม้วนหนังสือโตกว่าอรรคมหา เพื่อ
นักเรียนจะได้เห็น ได้ชัด เช่นนักเรียนแบบ
เรียนซึ่งทางรัฐบาลอนุญาตให้ใช้ได้โดย
ไม่มีการบังคับ ใครจะใช้ก็ได้ไม่ใช้ก็ได้
ก็แล้วแต่ใจสมัคร ไม่มีปัญหาอะไร ทน
สำหรับแบบเรียนที่ว่ามีมากนั้น จะขอเรียน
ว่าแบบเรียนที่ว่าจำเป็นต้องใช้ มีไม่มาก
เพราะว่า ไม่พยายามที่จะให้ราษฎร ประชา
ชนต้องซื้อหนังสือเป็นการหมดเปลืองมาก
เกินไป มีเฉพาะที่จำเป็นสำหรับการอ่าน
การทำเลขาอะไรนิดหน่อยเท่านั้น นี้พูดถึง
แบบเรียนประถมศึกษา แต่ว่ามีบุคคล
จำนวนมากมีปัญญาที่จะซื้อหนังสือ มีกำลัง
ที่จะซื้อหนังสือให้เด็กเรียนเพื่อให้อ่านแตก
ฉานขึ้นด้วย เพราะมีแบบเรียนประเภทไม่
บังคับคือเป็นแบบเรียนประกอบ ใครจะซื้อ
ก็ได้ ใครไม่ซื้อก็ได้ ถ้าโรงเรียนจะซื้อ
ไว้ในห้องสมุดให้นักเรียนยืมก็ดี ถ้าโรง
เรียนมีเงินพอก็ควรจะทำเช่นนั้น สำหรับ
แบบเรียนเบสิคก็ไม่บังคับแต่ประการใด จะ
ไม่ใช้ก็ได้ ทั้งนี้ตามที่ท่านเสนอว่าแบบเรียน
เก่าๆ มีแบบเรียนมูลบทบรรพกิจ แบบเรียน
ต่างๆ จะรื้อฟื้นขึ้นมาบ้างหรือไม่ ก็ใคร
จะขอเรียนว่า แบบเรียนชนิดมูลบทบรรพกิจ
นั้นมีหลายเจ้าของด้วยกัน มีหลายเล่มด้วย
กัน เวลานทางกระทรวงศึกษาธิการก็ได้
คัดเลือกเอามาให้เล่มหนึ่งก่อน คือหนังสือ
ของพระวิพากย์ ซึ่งครูเก่าๆ หลายคนได้

พิสูจน์ว่าเล่มนี้ดูจะดีมากกว่ามาให้ใช้
ก่อน และตามที่ท่านสมาชิกบอกว่ามีมูลบท
บรรพกิจอาจจะดี ก็จะได้พิจารณาว่าน่าจะ
ว่าจะดีหรือไม่ก็อาจจะเป็นหนังสือที่ใช้อีก
ประเภทหนึ่งว่าให้เลือกเรียน แต่ก็ไม่บังคับ
เพราะว่า ไม่ประสงค์ที่จะบังคับในเรื่องเหล่านี้
นี่เรื่องใหญ่ๆ ก็ดูเหมือนจะมีเพียง
เท่านี้ แต่ตามที่ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องถาม
ว่าเหตุใดจึงตั้งปลัดกระทรวงนั้น ข้าพเจ้า
ตอบไม่ได้ อยากจะขอให้ท่านนายก
รัฐมนตรีหรือผู้ที่ตอบได้ตอบ

พลตรี ถิ่น จำนงภูมิเวท (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ในเรื่องการศึกษากระผม
อยากจะเรียนข้อเท็จจริงว่าตามที่กระผมได้
ไปต่างจังหวัดก็ได้ไปพบกัษครูประชาบาล
หลายแห่งก็ได้บอกว่าทางรัฐบาลเก่าบังคับ
ให้สอนตำราเบสิคและเขาเองเขาก็ไม่ทราบ
ว่าจะสอนโดยวิธีใดที่จะทำให้เด็กเข้าใจได้
เพราะตำราเบสิคนี้เป็นตำราที่คล้ายหนังสือ
จินอ่านเป็นตัวๆ ไปจะสะกดการันต์อะไร
ต่างๆ ก็ไม่ได้สะกดเลย เช่นคำว่า “เดิน”
อย่างนี้เป็นต้น อะไรต่างๆ นี้คือสะกดผิด
และเด็กก็เรียนได้ยาก พวกครูประชาบาล
ได้มาปรารภกับกระผมว่า ถ้าไม่ว่ารัฐบาล
ถึงทำเช่นนั้น กระผมก็ตอบไม่ได้ จะตอบ
ไปก็จะเป็น การเมืองไป เพราะกระผมเอง
ไปเที่ยวตาม ชมบทก็ไม่ได้มุ่งหมายที่จะ
ไปพูดเรื่องการเมืองอะไรทั้งสิ้น เป็นอัน

ว่าดูทั้งหลาย ก็มีความเห็น อย่างนี้ว่าสอน
ให้เด็กเข้าใจได้ยากที่สุด แต่ความจริงชั้น
รัฐบาลได้ประกาศให้ใช้ก็ได้ ไม่ใช่ก็ได้
ตามที่ได้อีกแล้วมาแล้ว แต่เท่าที่ได้ทราบ
ข้อเท็จจริงนี้รัฐบาลบังคับให้ใช้ เพราะ
ฉะนั้นกระผมมีความข้องใจในเรื่องนี้ว่าถ้า
เราจะเลิกเสียไม่ได้หรือในเรื่องเบสิก แล้ว
อีกประการหนึ่งหนังสือเรียนต่าง ๆ ของ
เด็กนั้นควรมีข้อศีลธรรมประกอบไปด้วย
เพราะในการปกครองระบอบประชาธิปไตย
นั้นจำเป็นจะต้องให้ ประชาชนพลเมือง รู้ถึง
หน้าที่และศีลธรรมอย่างเคร่งครัด สมัย
ก่อนยังมีหนังสือจรรยาแพทย์ หนังสือ
ต่าง ๆ ที่เกี่ยวแก่ให้นักศึกษาหรือเด็ก ได้รู้
ข้อเท็จจริงของศีลธรรมและปฏิบัติด้วย แต่
ในสมัยต่อ ๆ มาไม่เห็นกระทรวงศึกษา
ธิการได้เคร่งครัดในเรื่องการที่จะเอาศีลธรรม
เข้าไปไว้ในบทเรียนต่าง ๆ ในหนังสือเรียน
ของต่างประเทศ เช่นภาษาอังกฤษเป็นต้น
กระผม ได้เห็นว่ามบทศีลธรรมอยู่ในนั้นเป็น
อันมาก เขาสอนเป็นชั้น ๆ ไปจนกระทั่ง
เด็กเล็ก ๆ ที่เรียกว่า คิน เตอ กา เติน
(Kindergarten) ตามที่ผมเคยเห็นในประเทศ
ฝรั่งเขาสอนได้ฝึกในข้อศีลธรรมต่าง ๆ
เช่นว่าความสามัคคีนี้ทำอย่างไร ถ้าจะ
พูดถึงเรื่องความ สามัคคีแล้วจะทำตามวัตถุ
ไม่ได้ แต่เขาก็ได้ให้เด็กทั้งหลายช่วยยก
โต๊ะพร้อม ๆ กันหลาย ๆ คน ๑๐ คนยก

โต๊ะไปได้ ความเมตตากรุณาเขาก็ได้ให้
เอาเด็กไปเลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ เช่นให้นมแก่
สุนัขหรือรักษาแผลให้แก่มวต่าง ๆ เหล่านี้
เป็นต้นนี้แสดงถึงความเมตตาอารี ส่วน
ความสุภาพอ่อนโยน ต่าง ๆ เขาก็ให้เด็ก
หญิงเด็กชายเข้าแถวแล้ว เด็กชาย ก็ทำการ
โค้งคำนับหญิง และก็วิ่งไป อย่างนี้ เป็นต้น
เขาแสดงโดยวิธีให้แลเห็นทางวัตถุเป็นส่วน
มาก ที่นี้ทางรัฐบาลไทยก็ได้ทำมาแล้ว ๆ
นี่ กระผมไม่ได้เห็นว่ามีการฝึกอย่างนี้กัน
เลย เพราะฉะนั้นจึงอยากจะถามรัฐบาลนี้
ว่า ในประการสำคัญของประการที่กระผม
ได้กราบเรียนนี้ รัฐบาลจะได้ดำเนินการ
หรือไม่ ๑. ในเรื่องการศึกษาที่เลิกใช้เบสิกอย่าง
เด็ดขาด ๒. ในการที่จะฝังศีลธรรมอันดี
งามไว้ให้แก่เด็กตั้งแต่ชั้นเล็กจนมาถึงชั้น
สูงสุด อย่างในประเทศอเมริกานั้น โรง
เรียนทุกโรงเรียนโดยมากมีโบสถ์อยู่ในนั้น
ตลอดจนมหาวิทยาลัยและในหน่วยทหารก็
มีโบสถ์อยู่ แสดงว่าการศึกษาเขานั้นเขา
มุ่งไปในทางศีลธรรมเป็นส่วนใหญ่ วิช
การต่าง ๆ นั้นเป็นเครื่องมือที่เด็กจะได้ไป
ใช้ในการอาชีพต่าง ๆ ต่อไป ส่วนศีลธรรม
เป็นเรื่องสำคัญที่จำเป็นจะต้องจงใจคนหรือ
ผูกใจไว้ให้ดีที่สุด เพราะเหตุว่าการ ศึกษา
ในเรื่องวิชาการนั้น อาจเป็นคุณประโยชน์
อันดีงามให้แก่ประเทศชาติ แต่ถ้าหากว่า
นิสัยของบุคคลนั้นปราศจาก ศีลธรรมเสีย

แล้ว การศึกษานั้นจะทำให้เกิดเสียหายนามากมาย ชนิดมีการคดโกงหรือปล้นสดมภ์ต่าง ๆ เหล่านี้ ถ้าใช้ โนแบบของไซแอนติฟิค (Scientific) คือแบบที่ใช้มีวิชาความรู้อย่างสูง แล้วก็อาจ จะนำ มาใช้ เป็น ทางที่เสียหายนแก่ประชาชนได้มากที่สุด ถ้าหากว่าทุก ๆ คนนั้น ได้มีความมั่นในศีลธรรมประจำตัวแล้ว ก็จะไม่ มีเรื่อง ประทุษร้ายกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น ได้เลย อย่างนี้ กระผมอยาก จะขอเรียนถาม รัฐบาลว่า จะแก้ไข อย่างนี้ ได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องการศึกษา มีท่านผู้ใดจะอภิปรายต่อ

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ในเรื่องนโยบายการศึกษา ตามข้อ ๘ ซึ่งทางรัฐบาลแถลงนั้น ความจริงก็เป็นนโยบาย ซึ่งสอดคล้อง หรือว่าเป็นทำนองใกล้เคียงนโยบายของรัฐบาลที่แล้ว ๆ มา แต่ความสำคัญในเรื่องนโยบายรัฐบาลนี้ ก็ไม่ได้ อยู่ที่การ แถลง นโยบาย หรือ ข้อความที่เขียนนโยบาย แต่ความสำคัญนั้น มีอยู่ที่ว่า เรา จะสามารถ ปฏิบัติ การ ตามนโยบาย ได้หรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้ ข้าพเจ้าใคร่ จะขอเน้นถึง ว่าการปฏิบัติตาม นโยบายนั้น เป็นเรื่องสำคัญ ที่รัฐบาล ได้แถลงถึงนโยบายการศึกษา เท่าที่ข้าพเจ้า ได้รับฟัง ก็มีเรื่อง ที่น่า สงสัย หรือว่า ไม่เข้าใจอยู่

หลายประการด้วยกัน เช่นว่า รัฐบาลจะส่งเสริมการศึกษาทั้งปริมาณและคุณภาพ จะวางรากฐาน เพื่อ ประชาชนมีความ รู้สูง ขึ้น ในทำนองนี้ แต่ว่าเท่าที่แถลงมานั้นก็คล้าย ๆ ว่า รัฐบาล คงดำเนินการตาม นโยบายอย่าง เดิม แม้ตัวท่านรัฐมนตรีเองก็มีส่วนร่วม ในการวางนโยบายของรัฐบาลที่แล้มาเหมือนกัน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าคิดว่า ในนโยบายของรัฐบาลระยะ ๘๐ วันนี้เป็นเรื่องที่ยากที่จะพูดได้ว่า รัฐบาลสามารถที่จะดำเนินการตามนโยบายดังกล่าวนี้ เฉพาะอย่างยิ่งเรื่องสำคัญนั้น ยังไม่ได้ กล่าวถึง เป็นต้นว่า จะส่งเสริมการศึกษาของชาตินั้น ข้อสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งพวกเราจะเลย คือเรื่องงบประมาณ เมื่อเราไม่มีงบประมาณเราก็ไม่สามารถที่จะเพิ่มพูนสถานที่ศึกษาเพิ่มครูจำนวนครูให้พอกับนักเรียน ไม่ใช่เวลานี้ครู คนหนึ่งสอน นักเรียน ๕๐ คน บางโรงเรียนก็ไม่ได้ผล นักเรียนก็ไม่มีจะติงกันได้ นี่เป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนั้นเรื่องสถานศึกษา เหมือนกัน ซึ่งทาง รัฐบาล ได้แถลงว่า ได้มีการขยายการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ใน หลักสูตร ที่บังคับ คือว่า ป. ๔ ลงมา ซึ่งรัฐบาลมุ่งหนักไปในทางขยายการศึกษาชั้นประถมศึกษา แต่ว่าความเคียดร้อนที่เป็นอยู่ในขณะนี้ นั้น ไม่ใช่เฉพาะประถมศึกษาอย่างเดียว หมายความว่า

แต่ชั้น มัธยมศึกษา ตลอดทั้ง อุดมศึกษาซึ่งเป็นเรื่องยุ่งยาก และเป็นเรื่อง ที่ประชาชนวิพากษ์วิจารณ์ในตอนต้นปีหรือปลายปี สิ่งเหล่านี้รัฐบาลน่าจะ ได้พิจารณาแก้ไขความยุ่งยากนานาประการ นอกจากนี้ในเรื่อง การส่งเสริมอาชีวศึกษาเหมือนกัน ในเรื่องนี้ข้าพเจ้า ขอตั้งข้อสังเกตเหมือนกัน ว่าจริงอยู่ เรามีโรงเรียน วิทยาลัยเทคนิค มีโรงเรียนช่างต่าง ๆ ความจริงมีประโยชน์แก่ประเทศชาติอย่างมาก แต่มีปัญหาสำคัญประการหนึ่ง หมายความว่าพวกที่สำเร็จการศึกษาเหล่านี้เมื่อสำเร็จไปแล้วไม่สามารถจะไปหางานทำได้ นี่เป็นเรื่องยุ่งยาก ในเรื่องนี้ ก็ใคร จะให้ ทาง รัฐบาล ได้เป็น ข้อสังเกต และพิจารณา ว่าเราจะ มีการสัมพันธภาพแผน มีการประสานงานกับกระทรวงต่าง ๆ ประการใดหรือไม่ นี่ก็เป็นเรื่องหนึ่งคือว่าเมื่อให้การศึกษาเขาแล้วไม่มีงานทำมันก็ไม่มีความหมายอะไร ต่างคนก็ต่างออกไปอยู่ตามบ้านไม่มีงานทำ ก็อาจจะเป็นอาชญากรไปก็ได้ นอกจากนี้ในเรื่องสถานที่ศึกษานั้นในต่างประเทศก็คิดเขา มีการ สนับสนุน ให้เอกชน ตั้งโรงเรียน ชั้นแต่รัฐบาล ของ เรา ข้าพเจ้า คิดว่า ก็ คง จะมีการสนับสนุนเหมือนกัน แต่ว่า น้อยมาก ที่แล้ว ๆ มาบางทีก็ได้ทราบว่ามีการคิดกันเสียด้วยซ้ำ ในต่างประเทศอย่าง ไส้กลุโรง

เรียนชั้นสูงอย่างนี้เอกชนรับไปตั้งนั้น ไม่ใช้รัฐบาลรับ ถ้าเราส่งเสริมให้ประชาชนหรือเอกชน ตั้งโรงเรียน รัฐบาล ช่วยเหลือในเรื่องเงิน เรื่องสถานที่ เรื่องที่ดินอะไรทำนองนี้ ผมเข้าใจว่าการศึกษาของชาติจะดีขึ้นตาม ที่ข้าพเจ้า ได้ กล่าวมานี้ ก็เพียงแต่ว่าขอเรียนรัฐบาลเพื่อเป็นข้อสังเกต และข้าพเจ้าใคร่จะขอทราบข้อคิดเห็นในเรื่องว่าในการที่จะเพิ่ม สถานที่ศึกษาให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อุดมศึกษาก็ดี ทางรัฐบาล มีแผนนโยบายอย่างไรบ้าง และนอกจากนี้ในเรื่อง การเพิ่ม ขยายประมาณ กระทรวงศึกษาฯ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่สุดของกระทรวงศึกษาฯ ทางรัฐบาล มีแผนนโยบายอย่างไรบ้าง

นายเล็ก จงณนานนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ได้แถลงตอบปัญหาข้อข้องใจที่ได้ถาม ไปนี้ก็รู้สึกว่าเป็นพระคุณอย่างยิ่ง แต่รู้สึกว่ายัง ไม่ถึงใจ เพราะเหตุว่าท่านยังไม่ได้ ตอบข้อซักถาม ของข้าพเจ้าที่ถามเป็นข้อ ๆ ส่วนมากท่านได้อธิบายว่าที่ทำมาแล้วมันทำ ผิดพลาด บกพร่อง ไป หรือ ว่าทำไม่ได้เพราะอะไรเท่านั้นเองแต่ว่าข้างเถอะถ้าจะกล่าวซ้ำอีกก็เป็นการเสียเวลาไปข้าพเจ้าอยากจะเน้นขอให้ท่านตอบ เพื่อให้ ความหวัง เป็น ความ จริง ขึ้นมา ลัก ครั้ง หนึ่ง ว่าประชาชน จะมีความ หวัง เป็น ที่แน่นอน ได้เมื่อไรว่ารัฐบาล นี้จะทำสถานที่เล่าเรียนให้

เพียงพอ ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวมานั้นว่าหลังจากสงครามมาแล้วเราก็ได้พยายามมา แต่ว่าท่านอย่าลืมนะสงครามเสร็จไป ๑๒ ปีแล้ว ถัดระยะ ๑๒ ปี ยังไม่เพียงพอจะแก้ไขแล้ว ข้าพเจ้าเป็นห่วงว่าในชีวิตข้าพเจ้านี้ คงจะ ไม่ได้เห็นสถานที่เล่าเรียน เพียงพอ กระมัง ขอนี้ข้าพเจ้าขอรับความยืนยันจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ลึกซึ้งว่า ท่านในความคิดของท่านในความคาดหมายของท่าน ท่านจะให้ความหวังว่าสถานที่เล่าเรียน จะพอเมื่อไร แล้วก็ในประการ ที่สำคัญ อีก ข้อที่ข้าพเจ้า เป็น ห่วงอย่างยิ่งก็คือข้อที่ท่าน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ไม่สามารถจะตอบได้ ข้อนี้ข้าพเจ้าเอง ก็รู้สึกมีความเห็นใจท่านนายกรัฐมนตรีเป็นอย่างมาก เพราะเหตุว่าการฟักริม รัฐบาล ขณะนี้เห็น ได้ ชัดเจน ที่เดียวว่าเป็นการลำบากอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการหาตัวบุคคล แต่ว่าเพียงแต่ท่าน รัฐมนตรี กระทรวง ศึกษาธิการ เป็นรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง เดียวก็ยังไม่พอท่านน่าจะคิดว่า การ ถึงต้องกระทรวง แล้วก็ถึงระยะเวลาที่เราจะต้อง รับผิดชอบ ก็มีระยะเวลาอันสั้น ข้าพเจ้าแน่ใจว่าท่านรัฐมนตรีกระทรวง ศึกษาธิการ คงจะไม่แสดงความตั้งใจออกมาว่า ข้า พเจ้า มีความสามารถทั้ง

สองกระทรวงที่จะรับได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นทั้งๆ ที่ไม่อยากจะรบกวน ท่านนายกรัฐมนตรีแต่ ว่าด้วยความเป็นห่วงใยเช่นนั้น ถ้าจะกรุณา ให้ความสว่าง ได้ ก็จะเป็น พระคุณอย่างยิ่ง

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี):
ข้าพเจ้าขอตอบแต่เฉพาะ ปัญหาที่ถามชัดๆ ท้ายสุด ใน เรื่องการ คัดค้านนั้น ก็ขอท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตอบ ข้าพเจ้าเชื่อว่ารัฐมนตรีว่าการ กระทรวงศึกษาธิการ จะปฏิบัติงานได้

หม่อมหลวงปิ่น มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ): ข้าพเจ้าขอตอบเพิ่มเติม แต่จะพยายามประหยัดเวลาตอบให้สั้นๆ ในเรื่องที่ท่านสมาชิกผู้มีการติทางด้านขวามีคำถามสองข้อ ในเรื่องแบบเรียนแปลคิดว่าครู ไม่ชอบอะไรเช่นนั้น และอีกข้อหนึ่งคือธรรมเนียม ข้อแรกเรื่องแบบเรียนนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าครู ไม่ชอบก็อย่าใช้ คือว่าไปใช้แบบเรียนที่ชอบก็แล้วนั้นประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งในเรื่อง คติธรรมนั้น ทางรัฐบาลนั้นก็พยายามจะส่งเสริมตามที่ได้แถลงไว้ โดยเฉพาะ ในเรื่องแบบเรียนนั้น เคยมีแบบเรียนสอน จรรยา คติธรรมตรงๆ ที่เดียวเป็นข้อๆ ก็ปรากฏว่า นักเขียนต้องจำได้หมดไปตอบคะแนนได้ดี แล้วก็ลบไลได้ แต่ตัวเองนั้นไม่แน่ว่าจะมีคติธรรมดีขึ้นหรือไม่ ด้วยเหตุนี้ก็เลยพยายามเปลี่ยนวิธีการใหม่ คือ

เอาศีลธรรมนี้สอดแทรกให้แทรกซึมเข้าไป
 ในวิชาต่างๆ ในกิจการต่างๆ ของโรงเรียน
 รู้สึกว่าจะได้ผลดีขึ้น แต่ข้าพเจ้าก็เสียใจ
 ไม่ได้เอาแบบเรียนมาในที่นี้ เราจะเห็นได้
 ว่าวิชาศีลธรรมนี้ใส่แทรกๆ เข้าไปที่โน่น
 บ้างที่นี้บ้าง โดยที่นักเรียนไม่รู้ตัว ดูว่าจะ
 ได้ผลดีขึ้น นั้นประการหนึ่ง ที่นี้ท่าน
 สมาชิกผู้มั่งเกียรติดอกท่านหนึ่งบอก ว่า ตาม
 ที่แถลงการณ์เรื่องการศึกษาใหม่ ของใหม่
 อะไรมะไรเลยของเก่าทั้งนั้น เรื่องส่งเสริมการ
 ศึกษา ปริมาณคุณภาพ เรื่องส่งเสริม
 ศีลธรรม ข้าพเจ้าก็ได้เรียนไว้แล้วว่า ต้อง
 ส่งเสริมเรื่อยไป แต่ที่นี้เอามานั้นๆ ให้
 เห็นว่าแม้แต่ในเวลา ๓ เดือนก็จะต้องส่งเสริม
 แต่มีข้อข้อหนึ่ง ซึ่งไม่มีอยู่ในแถลงการณ์
 ของฉบับเก่า ข้าพเจ้าจะขอถือโอกาสอธิบาย
 ย่อๆ ว่า นี่เป็นเรื่องของใหม่ซึ่งรัฐบาลนี้
 ตั้งใจจะทำอย่างแน่นอน คือประโยชน์อยู่
 ตรงกลางของแถลงการณ์ บอกว่าจะวาง
 รากฐานเพื่อให้ประชาชนทั่วไปมีพื้นความรู้
 สูงขึ้นและมีความสามารถที่จะประกอบอาชีพ
 ได้ดีขึ้น ข้าพเจ้าขออธิบายว่ารากฐานและ
 พื้นความรู้นั้นสำคัญเหลือเกิน คือพื้นความรู้
 ประชาชนทั่วไปขึ้นประถม ๔ รัฐบาลนี้
 จะวางรากฐานให้พื้นความรู้สูงกว่าประถม
 บัที่ ๔ แหมจะเป็นเรื่องใหญ่โตมหึมาที่
 ทีเดียว ถ้าเราสามารถจะยกพื้นความรู้ให้
 ประชาชนทั่วประเทศสูงกว่าประถมบัที่ ๔

บ้านเมืองจะเจริญขึ้นก็ขึ้นอยู่กับนั้นมาก แต่
 รัฐบาลก็เห็นว่าเวลาเพียง ๓ เดือนเท่านั้นเอง
 จะไปยกพื้นความรู้ได้อย่างไร ได้จึงจะวางราก
 ฐานไว้เพื่อใครมารีบต่อ ไปก็จะทำได้ทำ นี้จะ
 ทำอย่างเต็มที่ ซึ่งรัฐบาลนี้คิดขึ้น ไม่ได้
 เอาอย่างใครมาจากไหน ขอเรียนตามที
 กล่าวมานี้โดยย่อ ที่นี้ในเรื่องต่อไปที่ท่าน
 สมาชิกผู้มั่งเกียรติดอกท่านหนึ่งถามว่า การจัดชั้นประถม
 ที่ข้าพเจ้าได้ตอบไปแล้ว ส่วนมัธยม ไม่
 เพิ่มหรืออย่างไรก็ขอเรียนว่าเพิ่ม ทำไม่จะ
 ไม่เพิ่ม ก็มีการก่อสร้างโรงเรียนมัธยมกัน
 มาก และการฝึกหัดครูเดี๋ยวนี้ก็ได้เน้น ไป
 ทางที่จะสอนโรงเรียนมัธยมขึ้น แต่จะทำ
 ได้เร็วหรือช้าเท่าไร และท่านสมาชิกผู้มั่ง
 เกียรติดอกท่านหนึ่งถามว่า เมื่อไร ถึงจะเพียง
 พอ ข้าพเจ้าก็เสียใจที่จะตอบว่าไม่ทราบ
 เพราะไม่ทราบว่าจะงบประมาณจะได้เท่าไร
 ถ้าท่านยืนยันว่าบั้นนี้จะให้งบประมาณก็ร้อย
 ล้านก็พันล้าน ข้าพเจ้าจะตอบได้ง่ายยิ่ง
 กว่านี้เป็นอันมาก เพราะว่าไม่มีความแน
 นอนใจว่างบประมาณจะได้เท่าไร คือ
 ทางรัฐบาลของงบประมาณ การศึกษาทุก
 ทุกระดับ แต่ก็ไม่ได้ถึงขีดที่จะเพียงพอทุกทุ
 เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ามีความยินดีมาก ที่ท่าน
 ยกปัญหาขึ้น หวังว่าท่านจะช่วยกันทำ
 ให้งบประมาณกระทรวงศึกษาธิการมาก
 เพียงพอที่จะมีโรงเรียนทั่วถึงกันหมดทุก
 แห่ง ทุกจังหวัด ทุกอำเภอ ทุกตำบล

ข้าพเจ้าได้เคยคิดไว้ทีหนึ่งแล้วว่า ทำเช่นนั้น
 จะต้องการเงินเท่าไร และตัวเลขที่ออกมา
 เวลาที่ข้าพเจ้าคิดนั้นเมื่อบัดแล้วมานอง ๔
 พันล้านบาท แต่ว่าไม่มี รัฐบาลนั้นคงจะให้
 ไม่ได้ เพราะฉะนั้นในบั้นหน้านักเรียน
 ก็เพิ่มขึ้นอีก ถ้าข้าพเจ้าได้ทราบล่วงหน้า
 ถ้าท่านสมาชิกสภา ฯ ผู้มีเกียรติจะขอให้
 รัฐบาลวางโครงการเป็นระยะยาวกำหนด
 กี่ปี ไป บัดนี้ก็ร้อยล้าน ก็พันล้าน
 ข้าพเจ้าจะตอบได้ทันทีว่าคงจะเสร็จ ถ้า
 ขยับประมาณทำกันปีหนึ่ง ๆ วางโครงการ
 แล้วพอพ้นแล้วก็ต้องยุบโครงการ เพราะ
 ว่าปีแรกมันก็ไม่ได้เสียแล้ว ปีที่ ๒ ไม่รู้
 จะต่ออย่างไร ถ้าเรื่อย ๆ อยู่อย่างนี้ไม่
 สามารถจะตอบได้ ถ้ามีโครงการระยะยาว
 แน่แน่นอนว่าเท่าไรแน่ ตอบได้ว่าก็คงจะ
 เสร็จในเรื่องนี้ ทั้งนี้ในเรื่องอาชีพศึกษาหา
 งานทำไม่ได้อะไรเช่นนั้น ทางกระทรวง
 ศึกษาธิการก็ได้นึกไว้แล้วว่า จะวางรากฐาน
 ในคราวนี้ จะให้ประชาชนสามารถประกอบ
 อาชีพได้ดี หมายความว่าเรียนอาชีพศึกษา
 แล้วก็จะไปประกอบอาชีพได้ดี นี้ก็จะ
 วางรากฐานเหมือนกัน เพราะว่าเมื่อเวลาน้อย
 ก็ทราบอยู่แล้วเหมือนกันว่าบางคนอาชีพไป
 ทำไม่สู้ได้ดี นี้ก็ขึ้นอยู่กับประมาณ
 เหมือนกัน ขอเรียนตอบแต่เพียงเท่านี้

พลอากาศโท เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร
 (สมาชิกประเภทที่ ๒) : เมื่อข้าพเจ้าได้ยิน

นโยบายที่ท่านรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
 ศึกษาธิการ ได้บรรยายมาแล้ว รู้สึกว่า
 นโยบายนี้เป็นนโยบายที่ดีด้วย งบประมาณ
 แต่รู้สึกเป็นห่วงเป็นใยว่านโยบายที่เขียนไว้
 นี้จะปฏิบัติได้ดีเพียงใดและสมควรปรารถ
 นาของประชาชนหรือไม่ ในกรณีที่ให้
 พวกข้าพเจ้ายกมือให้ท่านพิชิตบั้นนั้น ข้าพเจ้า
 จะต้องพิจารณาโดยต้องแต่เสียก่อน ใน
 การที่ท่านบอกว่าท่านจะส่งเสริมการศึกษา
 ของชาติและวางรากฐานนี้ ข้าพเจ้าก็
 เห็นด้วย แต่ใครจะขอเรียนถามว่า เมื่อ
 ๕๕ ท่านพูดว่าเงินมาเออะ ท่านจะทำ
 อะไรก็ได้ ไม่ใช่ท่านรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงศึกษาธิการหรือครับ ผมก็ทำ
 ได้ ถ้ามีเงิน แต่ที่สิ่งสำคัญอีกอันหนึ่ง
 ซึ่งท่านจะเลยไปเสีย เด็กทวดนั้นเข้าโรง-
 เรียนท่านก็รับแล้วว่ามีหนึ่งตั้ง ๖-๗ แสน
 คน โรงเรียนถ้ามีเงินก็สร้างได้ แต่ว่าถ้า
 มีตั้งโรงเรียนและมีทั้งเงินและมีตั้งนักเรียน
 ท่านคิดหรือว่านักเรียนเหล่านั้นจะได้รับการ
 ศึกษา ท่านล้มคิดไปว่าครูนี้แหละเป็นปัจจัย
 สำคัญของนักเรียนและโรงเรียน ท่านนึก
 หรือเปล่าว่า ปีหนึ่งท่านจะผลิตครูได้กี่คนให้
 พอเหมาะกับนักเรียนที่จะเข้าโรงเรียนใหม่
 ใน ๖ แสนคน เวลานี้ถ้าท่านเที่ยวไปตาม
 ชนบท ท่านจะเห็นได้ว่าตามโรงเรียน
 ต่างๆ นั้นชั้นหนึ่งๆ มีนักเรียนตั้ง ๕๐-๖๐
 คนดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กล่าว และ

นอกจากนั้นในพระมหานครบางโรงเรียน
 จำเป็นจะต้องเรียนถึง ๒ ผลัดและ ๓ ผลัด
 ท่านผลิตครู ท่านบอกว่าผลิตด้วยความยาก
 ลำบาก แต่ถ้าท่านไม่เริ่มเตรียมการเสีย
 แต่บัดนี้ การสร้างโรงเรียนนั้นก็หาไม่ประ-
 โยชน์ใดๆ ไม่ เพราะฉะนั้นในเรื่อง
 นโยบายการที่จะปลูกฝังหรือเพาะตัวให้มี
 มากนั้น ข้าพเจ้าขอเน้นต่อรัฐบาลนี้ว่ามี
 ความสำคัญยิ่ง และนอกจากนี้ข้าพเจ้า
 ขอชี้แจงให้เห็นอีกประเด็นหนึ่ง ว่าอาชีพ
 ครูนั้น ถ้าพูดถึงทั่วๆ ไปแล้ว ถ้าท่านไป
 ถามครูบาอาจารย์ ถามทุกคนว่าจะบิตอาชีพ
 ครูเป็นหลักหรือ เขาบอกไม่ใช่ อาชีพ
 ครูนี้เป็นอาชีพที่ขอเกาะไปชั่วคราวเท่านั้น
 เพราะอะไร เพราะว่ารัฐบาลไม่ค่อยเหลียว
 แลความเป็นอยู่ของครูบาอาจารย์ มักจะ
 เห็นว่าครูนี้เป็นธรรมดากัน เสียหมด เขาโยก
 ย้ายไปต่างจังหวัดก็ไม่มีที่อยู่ อาศัยให้เขาไป
 เขาก็ไม่อยากจะไป หรือมีที่อยู่แล้วก็ผู้
 ฟังๆ ดังนี้ เป็นต้น จะเห็นได้ว่าความเป็น
 อยู่ของ ครูบาอาจารย์นั้นไม่เหมือนกันกับข้า-
 ราชการกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะเน้นให้รัฐบาลนี้เหลียว
 แลความเป็นอยู่ของครู นั้นประการหนึ่ง

อีกประการหนึ่ง ท่านบอกว่าเรื่องเบ็ด
 นั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับสมาชิกผู้มีเกียรติคน
 หนึ่งว่าอยากจะให้เลิก แต่ท่านบอกว่า

ใครจะใช้ก็ได้ ไม่ใช้ก็ได้ แต่เรื่องนี้
 นั้นท่านสอบสวนดูให้แน่นอนแล้ว ท่านจะ
 เห็นว่าครูคนใดหรือว่าโรงเรียนใดไม่พยายาม
 ใช้ตำรับตำราเบ็ดแล้ว โรงเรียน
 นั้นจะไม่ได้รับการสนับสนุน หรือครูคนนั้นก็
 จะไม่ได้รับการพิจารณาเลื่อนบำเหน็จเงิน
 เดือน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอยากจะให้ท่าน
 รัฐมนตรี ได้ตอบใหม่ว่าจะให้เลิกตำราเบ็ด
 นี้เสีย

ประการที่ ๓ ข้าพเจ้าขอเรียนซ้ำอีก
 ลึกครั้งหนึ่งว่า มหาวิทยาลัยตามส่วน
 ภูมิภาคนั้นมีเจตนาบ้างหรือเปล่าในการที่จะ
 เสริมสร้างเพิ่มเติมขึ้น ดังนี้เพื่อขอกัน
 มิให้ประชาชน หลั่งไหล เข้า พระมหานคร
 และนอกจากนี้ ถ้าตั้งมหาวิทยาลัยตาม
 ชนบทแล้ว เราเลือกมหาวิทยาลัยที่เหมาะสม
 สัมกับฐานะของภาคนั้น ๆ ทั้งนี้เพื่อจะได้
 คำนึงว่าตามลเหตุกับหาว่าเหตุใดในภูมิภาคประ-
 เทศหรือชนบทนั้นๆ จึงขาดความเจริญ ถ้า
 เพื่อที่เราได้มีครูบาอาจารย์หรือมหาวิทยาลัย
 อยู่ในภาคนั้น ๆ แล้วและทำการค้นคว้า
 เชื่อว่าในส่วนของภูมิภาคนั้นก็จะได้เกิดความ
 เจริญยิ่ง ๆ ขึ้น เพราะฉะนั้นในเรื่อง
 นโยบายที่จะสร้างมหาวิทยาลัยตามส่วนภูมิ
 ภาคต่างๆ ข้าพเจ้าขอเรียนถามว่า รัฐบาล
 นี้มีนโยบายบ้างหรือไม่

หม่อมหลวงบิน มาลากุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ) : ข้าพเจ้าขอชี้แจงว่าเรื่องฝึกหัดครูนี้สำคัญอย่างยิ่ง ที่ข้าพเจ้าไม่ได้ชี้แจง มาอีก เพราะอยากจะประหยัดเวลาเท่านั้น คือโรงเรียนกิตติ นักรเรียนกิตติมแล้ว แบบเรียนกิตติมแล้ว แต่จะดีไม่ได้ นอกจากจะมีครู เพราะฉะนั้นทางรัฐบาล นี้ก็จะเร่งส่ง เสริมฝึก หัด ครู ต่อไป และในปัจจุบันนี้มีการก่อสร้างขยายโรงเรียนฝึกหัดครู มากมาย หลาย แห่ง ทั้งในกรุงเทพฯ และในล้นจังหวัด และปริมาณนักเรียนซึ่งเข้ามาเรียนเพื่อจะเป็นครูก็มากขึ้น และนอกจากนั้นยังขยายหลักสูตรสูงขึ้น เปิดการสอนฝึกหัดครูตอนเย็นให้ครูที่เป็นครูมาแล้วมาเรียนต่อเช่นนี้เป็นต้น ในฤดูร้อนซึ่งใคร ๆ หยุดก็ได้ โรงเรียนอื่นหยุดก็ได้ โรงเรียนฝึกหัดครูก็เปิด เพื่อจะเร่งผลิตครูเช่นนี้ ชี้แจงว่าได้เรื่องอยู่มากแล้ว ที่สภาพครูในชนบทที่ว่าผู้ที่เป็นข้าราชการประเภทอื่นหรืออาชีพอื่น ไม่ได้นั้น ก็มีความจริงอยู่ไม่น้อยเหมือนกัน เรื่องนี้ก็เป็นที่ทราบ เพราะจำนวนครูมีมากมายเหลือเกิน เราจะสร้างบ้านจำนวนมากมายนี้เห็นจะสร้างไม่ไหว เมื่อมีเงินแล้วไปเร่งสร้างโรงเรียนเสียก่อน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็จะพยายามช่วยดูแลให้ดีขึ้น ที่น้ออีกประการหนึ่งเรื่องเบ็ดลึกลับมาอีก ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกจะส่งเล็กเล็ก ได้หรือ

ไม่ แล้วนั้นเพราะว่าครูปรากฏตามที่ท่านพูดว่าครูบางคนถ้าไม่สอนหนังสือเล่มนี้ก็จะไม่ได้รับความดีความชอบนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าจะไม่พิจารณาในข้อนี้เลย คือจะปล่อยเสรีภาพให้เลือกเรียน พร้อมใจกันทุกแห่ง ทั้งมันเสีย มันก็เลิกไปโดยปริยาย อยากจะให้เป็นอย่างนั้น ขอให้เป็นมติของครูของนักเรียนเถอะ จะได้เสร็จสิ้นกันไปเสียทีหนึ่ง ที่นี้ในเรื่องมหาวิทยาลัยในชนบทนี้ ทางรัฐบาลก็ได้คิดอยู่เหมือนกัน แต่ว่าการสร้างมหาวิทยาลัยขึ้นที่นั่นที่นั่นนั้น เป็น เรื่อง ยาก ที่สุด เพราะว่า ขาด ศาสตราจารย์ ขาด อุป กรณ์ เป็น ใหญ่ เพราะฉะนั้นก็จะค่อยทำค่อยไปโดยเขยิบฐานะ โรงเรียน ขึ้น เตรียม อุดม ให้ สูง ขึ้น เบ็ดวิทยาลัยต่าง ๆ ชั้น ๒-๓ แห่ง วิทยาลัยสอนทางเกษตรบ้างทางครูบ้าง วิทยาลัยเทคนิคบ้าง เมื่อรวม ๆ เจริญขึ้นไปแล้วเกิดมหาวิทยาลัยเอง โดยมีรากฐานที่มั่นคง เพราะว่าการตั้งมหาวิทยาลัย ถ้าจะประกาศตั้งทันที ประกาศง่ายนิดเดียวแต่ก็ไม่สามารถจะสอนอะไรได้ ถึงแม้จะสอนอะไรเข้าไปอย่างไร ได้ปริญญาามาไม่มีใครจ้าง เพราะว่าไม่มีความรู้ที่มั่นคงแน่นอน เราต้องค่อยทำค่อยไปให้หลักฐานมั่นคง เวลานั้นก็ได้ทำตามท่านองนี้ คือที่ไหนพอจะมีมั่นคงได้เราเสริมให้มันคง ขึ้น

ในที่สุดมหาวิทยาลัย ก็จะมา และจะเป็น มหาวิทยาลัยที่ดีด้วย.

พลตรี ก้าน จำนงภูมิเวท (สมาชิก ประเภทที่ ๒) : ตามที่รัฐบาลได้แถลงมา ในเรื่องเบ็ดนั้น ความจริงรัฐบาลเองก็รู้ว่าเบ็ดนั้นสอนได้ยากหรือได้ง่าย เป็นที่ มองเห็นกันชัด ๆ ที่เดียว แต่ว่ารัฐบาลบอกว่าจะสอนก็ได้ ไม่สอนก็ได้ ตามที่ข้าพเจ้า ได้ไปต่างจังหวัดและครูประชาบาลได้มา หาข้าพเจ้า มาคุยกัน ก็ได้ความว่ารัฐบาล บังคับให้สอนเบ็ดดี ถ้าหากไม่สอนเบ็ดแล้ว การขึ้นเงินเดือนหรืออะไรต่าง ๆ ก็จะน้อย ไปหรืออาจไม่ได้ขึ้นเงินเดือน ครูได้ตอบ ข้าพเจ้าอย่างจริงจังว่า ข้าพเจ้าได้สอบถาม ครูไม่ต่ำกว่า ๕๐ คน ที่ข้าพเจ้าไปเที่ยว มาตามต่างจังหวัด เพราะฉะนั้นก็เป็นอัน ว่าข้อเท็จจริง นั้น รัฐบาล ต้องการ จะให้ใช้ เบ็ดดีเพื่อจะให้หนังสือทั้งหมดไป ให้ขาย ทั้งหมดไป แล้วเด็กก็ซื้อโดยราคาแพง เรียน ก็ยาก ครูทุก ๆ คนก็บ่นกันทั้งนั้นว่าไม่รู้จะทำอย่างไร นี่ก็เป็น สิ่งหนึ่งที่ข้าพเจ้า อยากจะขอให้ รัฐบาล สั่งเด็ก เลี้ยงเลยโดย เด็ดขาด ไม่ได้หรือ เรียนตำราเล่มเดียวให้ นักเรียน ได้ศึกษามีความรู้ดีขึ้น เช่นจะใช้ แบบเรียนเร็วตามที่รัฐบาลก่อน ๆ นั้น ได้ ปฏิบัติมา ก็รู้สึกว่าจะ ได้ผลดีกว่าในการที่ จะใช้เบ็ดดีมาก นอกจากนั้นในเรื่องศีลธรรม ข้าพเจ้าก็ มองเห็นว่า ใน การที่ จะให้เด็กมี

ศีลธรรมดีนั้นก็อยู่ที่ครู อยู่ที่ผู้นำ คือว่า เหมือนกับภาษาชาติที่ว่า หลวงซีไม่ดี ลูกวัด ก็เลยไม่ได้ไปวัดอย่างนี้เป็นต้น เพราะครู ทั่วๆไป เราไม่ได้ฝึกฝนหรือให้เขาอยู่ใน มาตรฐานในการที่มีศีลธรรมจริง ๆ เช่นครู เทียวตกปลาบ้างอะไรบ้างหรือเล่นการพนัน บ้าง เล่นห่วยสามตัวบ้างอะไรอย่างนี้เป็น ต้น และนอกจากนั้นเดี่ยวเกี่ยวกับหญิงบ้าง เพราะฉะนั้นเป็นทางที่ทำให้เด็กจำนงเสียเยี่ยง อย่างจากครูนั่นเอง จึงทำให้ศีลธรรมไม่ได้ไป ถ้าหากเรา ได้ปรับปรุงครูให้มีศีลธรรมอย่าง แน่นนอนแล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าลูกศิษย์ก็คงจะ ตามอย่างครู แต่ก่อนนั้นเมื่อสมัยนักเรียน เรียนที่วัด ลูกศิษย์วัดที่ดีได้มาเป็นพระยา พระ หลวงกันสมัยก่อนนั้นโดยมากพวกนั้นมี ศีลธรรมอยู่ในใจเป็นอันมาก ไม่ค่อยจะ มีการคิดคอร์รัปชั่นหรืออะไรต่าง ๆ เพราะ ว่ารู้จักทะนุถนอมตนเองในการที่ปฏิบัติผิดต่อ ศีลธรรม เพราะเหตุว่าพวกข้าราชการสมัย เก่านั้นโดยมากก็เรียนจากหนังสือวัด พระ มาสอน สถาบันการศึกษา แต่ก่อนนั้นอยู่ วัดเป็นส่วนมาก สถาบันการศึกษาสถาบัน ใน การ อุตสาหกรรมใด ๆ ต่าง ๆ เหล่านี้ โดยมากออกจากวัด พระเป็นครูที่ดี ข้าพ- เจ้าอยากจะเรียนตามรัฐบาลนี้ว่า ถ้าเราจะ ให้พระสงฆ์ที่มีความรู้สอนหนังสือชั้นต้นแก่ เด็กมิได้ หรือ เพราะอย่างน้อยที่สุดพระมี ศีลมากก็จริง แต่ว่าศีล ๕ ตัว คือศีล ๕

นั้นพระองค์ปฏิบัติแน่ ถ้าพระไม่ปฏิบัติคิด
๕ ก็ไม่มีความเป็นพระนั่นเอง เพราะฉะนั้น
กระผมคิดว่าถ้าหากว่าจะได้พระสอนในวิชา
เบื้องต้นแก่เด็กประชาบาลทั่ว ๆ ไปแล้วจะ
ได้ผลดีมาก ทั้งในต่างประเทศเขาก็ใช้
พระเป็นครูสอนส่วนมาก แล้วเด็กของเขา
ก็มักจะรักซาเกยวดี มีความซื่อสัตย์สุจริต
ละเอียดต่อความชั่วทั้งหลายแหล่ เพราะเขา
นั้นมีรากเง้าศีลธรรมอยู่ในจิตใจเป็นเบื้องต้น
เพราะฉะนั้นถ้าหากเราจะพยายามที่จะ
ให้พระสอนวิชาหนังสือไทยเบื้องต้นแก่เด็ก
มิได้หรือ ข้างเจ้าก็เคยได้ถกเถียงกับ
รัฐบาลก่อนมากมายแล้ว เช่นคุณประยูร
ภุมรินทร์ บอกว่าพระนั้นอาจไม่มีความรู้
จะสอนหนังสือ ถ้าเช่นนั้นทางกระทรวง
ศึกษา จะได้เรียกมาอบรมให้รู้ทั่ว ข้อที่จะ
สอนตามวิชาครูแล้วก็น่าจะเป็นไปได้ หรือ
อีกประการหนึ่ง ตามธรรมดาเด็กที่อยู่ใน
วัยประถมศึกษานั้นความจริง ไม่จำเป็นจะ
ต้องสอนอะไรกันมากมายไปเลย สอน
เพียงให้อ่านหนังสือออกเขียนได้ อ่าน
ออกรู้จักคำนวณบ้างเล็กน้อยนั้น พระก็น่า
จะสอนได้ แล้วก็นอกจากนั้นเด็กจะได้คิด
นิสัยคือมีศีล ๕ ประจำตัวอยู่แล้ว ก็จะทำให้
ให้นิสัยของเด็กดีขึ้น หรือมีฉะนั้นถ้าหากว่า
พระไม่มีจำนวนเพียงพอที่จะไป สอนนักเรียน
ก็ขอให้เพียงแต่ทำให้พระอธิการ
องค์ใดองค์หนึ่ง ซึ่งอยู่ในวัดใกล้เคียงโรง

เรียนนั้นเป็นอธิการโรงเรียน มีอำนาจที่จะ
พิจารณาความดีความชอบของครูด้วย ถ้า
ครูคนไหนประพฤติไม่ดี พระก็อาจจะได้
บอกมายังศึกษาธิการอำเภอหรือจังหวัดนั้น
เพื่อได้ลงโทษครูคนนั้นเลย หรือเปลี่ยนครู
ใหม่ก็น่าจะได้ เพราะฉะนั้นถ้าหากให้พระ
ควบคุมใกล้ชิดชด้อย่างนี้แล้วกระผมเห็นว่าน่า
จะเป็นผลดีเป็นอย่างยิ่ง ประเทศต่าง ๆ ทั่ว
โลก ถ้าเราจะได้พิจารณากันโดยรอบคอบ
แล้วจะเห็นว่าองค์การต่าง ๆ เช่นมิสชันนารี
 เป็นต้น เขาได้พยายามที่จะไปฝึกฝนนัก
เรียนทั่วโลกหรืออย่างเป็นทางการ และ
เขาได้เพาะศีลธรรมต่าง ๆ ไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: อีก๒นาที
**พลตรี ก้าน จ้านงภูมิเวท (สมาชิก
ประเภทที่ ๒):** ผมอยากจะขอเรียนถาม
รัฐบาลว่าจะปฏิบัติเช่นนั้น ได้หรือไม่ อยาก
จะเรียนให้ทราบอย่างที่ผมเสนอมานี้

**นายเล็ก จุณณานนท์ (สมาชิกประ-
เภทที่ ๒):** เรื่องการศึกษาซึ่งเป็นประเด็น
สำคัญแรกก็ได้พูดมามากแล้ว บัดนี้กระผม
อยากจะขอถกถ้อยอันไปถึงการนโยบายที่เป็น
ข้อสำคัญในประการที่ ๒ คือในเรื่องที่เกี่ยว
กับสวัสดิภาพของประชาชน สวัสดิภาพ
ของประชาชนนั้นตามนโยบายของรัฐบาล
ที่แถลง มา นี้ มีชัด อยู่ใน ข้อเรื่อง ดำรง
ว่า ดำรงนั้นจะเป็นดำรงของประชาชน
แต่ว่าในเรื่อง สวัสดิภาพในส่วนที่เกี่ยวกับ

สาธารณูปโภคอันเป็นเรื่องที่ประชาชนสนใจและรอคอยมาด้วยความแห้งแล้งนั้นเป็นประการสำคัญ นี่ยังมิได้ปรากฏ อยู่ในคำแถลงนโยบาย เพราะฉะนั้นกระผมจึงอยากจะถามต่อไปนี้ นับตั้งแต่สงครามได้เสร็จมาแล้วเป็นเวลา ๑๒ ปีแล้ว ในประเทศของเรากการสาธารณูปโภครู้สึกเหมือนหนึ่งว่าเกือบจะไม่ได้ทำอะไรให้ดีขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการไฟฟ้า การประปา และมีบกพร่องอยู่อีกหลายประการในเรื่องการสื่อสาร เช่นการโทรเลข สำหรับชีวิตประจำวันของมนุษย์รวมทั้งประชาชนในประเทศไทย นอกจากอาหารการกินแล้ว น้ำก็เป็นส่วนสำคัญที่สุด น้ำเสียก็ยิ่งสำคัญยิ่งกว่าข้าว เพราะอดข้าว ๓ วันยังไม่ตาย แต่ออดน้ำวันเดียวก็อาจตาย แต่ว่าการประปาของเราชั่วระยะเวลาที่ผ่านมาเป็นที่เห็นประจักษ์ชัดแจ้งว่าเรามีไม่เพียงพอ เมื่อสงครามเสร็จใหม่ๆ ประชาชนก็หวังด้วยความรู้สึกเห็นใจในการบริหารราชการแผ่นดินว่ามีเป็นเวลาใหม่ๆ ซึ่งอุปกรณเหล่านี้ก็ขนส่งมาจากต่างประเทศ ประชาชนเขาใช้หรือมาจนบัดนี้เป็นเวลา ๑๒ ปี แต่ว่าเบ็ดก๊อกที่ไร้น้ำก็เห็นทุกที่ ถึงแม้ว่าในสภาพผู้แทนราษฎรนี้เองไปเบ็ดน้ำก็ไม่ใช่น้ำอย่างนี้ อยากจะขอทราบว่ารัฐบาลนี้จะจัดการในสิ่งสำคัญที่สุดแก่ท้องของประชาชนในเรื่องน้ำนี้ได้เพียงไหน ปัญหาต่อไปก็มีในเรื่อง

ไฟฟ้าเหมือนกัน ไฟฟ้านั้นเท่าที่แล้วมาก็เห็นอยู่หรือกว่าได้พยายามเหมือนกัน ที่จะตั้งโรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น แต่ทุก ๆ ครั้งที่ได้มีการเปิดโรงงานไฟฟ้าเช่นครั้งแรกก็เปิดโรงไฟฟ้าหลวงสามเสน ข้าพเจ้าจำได้ว่าทางท่าน ผู้กล่าวเบ็ดและทางท่านผู้กล่าวตอบ ได้รับรองในคำกล่าวที่ว่า ต่อไปนี้ประชาชนจะได้รับไฟฟ้าสว่างไสว หลังจากนั้นมาก็ได้ตั้งโรงไฟฟ้าเพิ่มเติมขึ้น เช่นที่สวนลุมพินีและที่อื่น ๆ อีกหลายแห่ง แต่แม้กระนั้นในขณะนี้ไฟฟ้ายังขาดอยู่ แม้ในกลางพระนคร เช่นในค่าน ถนนเจริญกรุง ซึ่งเป็นย่านที่ประชาชนจอแจที่สุด อย่างนี้ประชาชนจะรู้สึกว่าจจะรอไปอย่างไร ความจริงการที่ไม่มีไฟฟ้าไม่มีตังน้ำประปานั้นเป็นทุกข์อย่างหนึ่ง ซึ่งตามหลักแล้วถ้าหากว่าความหวังหมดไปความทุกข์ก็หมด แต่ว่าความทุกข์ในเรื่องน้ำประปา และไฟฟ้านี้ไม่ใช่เป็นความทุกข์ที่หมดไปเพราะหมดความหวัง แต่เป็นความทุกข์ที่หมดไปเพราะประชาชนค่านใจเต็มที่แล้ว ไม่อยากจะพูด พูดไปไม่มีประโยชน์ ไม่ได้น้ำไม่ได้ไฟมาลัทธิเพราะฉะนั้น นโยบายในข้อนี้ข้าพเจ้าขอถามเป็นข้อสำคัญว่ารัฐบาลนี้จะจัดให้มีการไฟฟ้าการ น้ำประปา พอควร ไม่ต้องเอาถึงโหดโຈิก ให้มีใช้กันทั่ว ๆ ไปได้เมื่อไร

สาธารณูปโภคที่เกี่ยวข้องกับประชาชนอันเป็น

ส่วนสำคัญ เกี่ยวกับความปลอดภัยชีวิต และร่างกาย อีกประการหนึ่งก็คือถนนหนทาง เวลานั้น ถนนทางเห็นได้ชัด ๆ อย่าง ถนนเจริญกรุงนี้ ขอให้ท่านขับรถไปเถะ ตั้งแต่ เฉลิมกรุง ไปจนกระทั่ง ถึงสาทร เป็น หลุมเป็นบ่อไปหมด การที่ปั่นเช่นนี้อุบัติเหตุก็อาจเกิดได้ แล้วยิ่งกว่านั้นสิ่งใดที่ควรจะทำได้ในชั่วระยะเวลาอันเร็วก็ไม่ทำ เช่นที่หน้าตลาดน้อยและเช่นที่ตลาดบางรัก แม้แต่สร้างถนนข้ามเจ้าผ่านทก ๆ วันเป็นเวลาตั้ง ๗ วัน ไม่มีเจ้าหน้าที่ไปทำ ปล่อยให้หน้าท่วม นอกจากนี้จะทำความสะอาดแล้วก็ยังทำให้ถนนเลี้ยวอีก ถึง ๓ ประการนี้ข้าพเจ้าขอทราบ รัฐบาลจะแก้ไขได้เมื่อไร ๑๑.๐๕ น.

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับสาธารณูปโภคอัน สรุปได้ เป็น ข้อ สำคัญก็เกี่ยวกับเรื่อง ไฟฟ้าและประปา ซึ่งโดยมากก็เป็นคำพ้องเพยที่กล่าวจะได้ รับทราบกันอยู่ทั่วๆ ไปว่า น้ำไม่ไหลไฟไม่สว่าง ในเรื่องนี้กระผมก็ใคร่ที่จะกล่าวถึงความจำเป็นมาลงสาธารณูปโภค ๒ ข้อนี้ สำหรับเรื่องไฟฟ้าและประปานั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นโดยการกระทำเป็นการกระทำตามหลัง ความต้องการของประชาชน เนื่องจากว่าในการบริหารราชการของรัฐบาลที่แล้วๆ มานี้เราไม่ได้

ทำโครงการล่วงหน้าหรือไม่ได้ ะการล่วงหน้าเอาไว้สำหรับให้มีความเพียงพอในการที่ประชาชนและพลเมืองเพิ่มขึ้นจะได้ มีพอใช้ สำหรับในเรื่อง ไฟฟ้าอันที่มีอยู่ในครั้งแรกก็เป็นแต่เพียงว่า มุ่งหวังในการ ใช้ แสงสว่าง ต่อมาเมื่อหลังสงครามมาแล้วกิจการไฟฟ้า ได้เจริญขึ้นเป็นอย่างมากในคันผู้ใช้ ดัง ที่ ท่านจะได้ เห็น โดยทั่ว ๆ ไปว่า ไฟฟ้า นั้นได้ใช้ในการอุตสาหกรรมเล็ก ๆ เช่นใน พระนครเกิดโรงงานอุตสาหกรรมเล็ก ๆ ขึ้นอย่างมากมาย ต้องใช้แรงไฟฟ้าเพิ่มขึ้น นอกนั้นประชาชน พลเมืองทั่วไป ก็มีความเจริญขึ้นได้สิ่งเครื่องใช้ไฟฟ้าเข้ามาใช้ตลอดไปจนกระทั่ง หุงข้าว ชักผ้า เครื่องเย็บ ท้องเย็บ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เครื่องตัดผม อะไร ๆ ไฟฟ้าทั้งนั้น แต่ว่าไฟฟ้าที่เราทำไว้มีอยู่ ๒ โรงเท่าเดิมเมื่อก่อน สงคราม ก็คงผลิตได้เฉพาะเรื่องใช้แสงเท่านั้น ไฟฟ้าที่เหลือทั้งหมดก็ มา ใช้ จ่าย สิ้น เปลือง ไปในเรื่อง ดึง ที่ผม ได้ เรียน มา แล้ว จึง ทำให้ ไม่ เกิดความเพียงพอ ในเรื่องนี้ในฐานะที่ ผมเอง ได้ คอย อยู่ใน กระทรวงมหาดไทย ได้ ทราบถึงเรื่องนั้นมาบ้างทางเจ้าหน้าที่ได้ พยายามที่จะจัดสรร และเพิ่มเติมให้อยู่เสมอ แต่ก็ปรากฏว่า ยังขาดอยู่ยังไม่ ได้ เพียงพอ ทั้งนี้ ผมก็เสียดายที่ไม่ได้เตรียมตัวล่วงหน้ามาเพราะว่า เป็นการ คบกระต้นต้น แต่เท่าที่ได้ ทราบ แล้วว่าขณะนี้ ยัง ขาด อยู่

ขนาดหมื่นกิโลวัตต์ทุก ๆ ปี คือทุก ๆ ปี
 ขันทำให้เพิ่มได้พอใช้หมื่นกิโลวัตต์ พอ
 สิบปี ขันน้ำขาดอีกแล้ว เท่าที่คำนวณดูก็
 ได้ทราบว่าปีหนึ่ง จะต้องขาดประมาณหมื่น
 กิโลวัตต์อยู่เรื่อย ๆ แต่ทั้งนี้เราก็ได้แก้ไข
 คิดต่อทางสหประชาชาติ ขอแรงงาน ไฟฟ้า
 ซึ่งเขาจะได้ช่วยอีกหมื่นกิโลวัตต์ ดังที่
 เขากำลังดำเนินการอยู่ เรื่อง ไฟฟ้าเป็น
 เรื่องใหญ่ที่จะต้องแก้ไข รัฐบาลนี้ก็เพิ่ง
 มาเป็นวันแรกไม่สามารถที่จะชี้แจงให้ทราบ
 ได้ จะให้ประชุมเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ที่จะวาง
 โครงการและดำเนินการต่อไป ในเรื่อง
 การประปาก็เช่นเดียวกัน การประปาไม่ได้
 ทำมาตั้งแต่สมัยพระพุทธเจ้าหลวง ก็มี
 อยู่คนเดียว ที่มาสู่ พระมหานครทางด้าน
 ลามเสน และเครื่องลำหรับจะกลั่นกรอง
 เกรอะน้ำประปาอะไรต่าง ๆ ก็คงมีอยู่เท่า
 เดิมมันจึงทำให้เกิดขาดขัน และประกอบ
 กับท่อต่าง ๆ ที่มีอยู่ ก็เป็น ท่อเก่า ซึ่ง ไม่
 สามารถที่จะดัดเปลี่ยนได้ทันทีทันใด จึง
 ทำให้บริการ ในด้านน้ำประปานั้น ไม่พอใช้
 แต่ในขณะนี้เอง เจ้าหน้าที่ ใน เรื่อง นี้ ได้
 พยายามที่จะเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเรื่อง
 เครื่องกลั่นกรองน้ำประปาก็บอกว่าจะต้อง
 เพิ่มขึ้นอีก ๒ เท่าของจำนวนเท่าที่มีอยู่แล้ว
 เดิมจึงจะพอแก่การ แต่ในขณะนี้เราก็กำลัง
 ทำอยู่ ลำหรับ เครื่อง กลั่น กรอง เพิ่มขึ้นอีก

เท่าหนึ่งคือมีขันอีกเท่าหนึ่งที่มีของเดิมกำลัง
 ก่อสร้างอยู่ เท่าที่ผมจำได้ ก็ดูเหมือนว่าจะ
 จะเสร็จภายใน ๒๕๐๑ ขัน อีกเท่าหนึ่ง
 แต่ถึงได้เพิ่มขันอีก ๑ เท่าก็ยัง ไม่พอใช้
 ยังต้องเพิ่มอีกเท่าหนึ่ง เป็น ๓ เท่าจึงจะ
 พอใช้ ในเรื่องนี้ก็เกี่ยวพัน ไปในเรื่อง
 งบประมาณและโครงการ เช่นเดียวกัน
 เพราะฉะนั้นในฐานะของรัฐบาลนี้ที่ มา อยู่
 ในระยะอันสั้น ก็ จะพยายามอย่างยิ่งที่จะ
 ให้กิจการในเรื่องน้ำ ไฟฟ้า ประปา นั้น
 ไม่เลวกว่าเท่าที่เป็นอยู่เดี๋ยวนี้ พยายามจะ
 ให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป และจะได้พยายามวาง
 มาตรฐานโครงการลำหรับที่จะดำเนินการต่อ
 ไปให้รัฐบาลต่อไป ทานได้ ทำให้ สัมกับ
 ที่ประชาชนจะได้รับสวัสดิการ ในด้านนี้หรือ
 ได้รับดำเนินการ ใน ด้าน ไฟฟ้า ต่อไปเป็น
 อย่างดีเท่าที่เราสามารถจะทำได้

พันเอก สุข เปรมานวิน (สมาชิก
 ประเภทที่ ๒) : เนื่องจากการเศรษฐกิจ
 เป็นหลักสำคัญของความเจริญของประเทศ
 ประชาชน จะ มีความ สัมบูรณ์ พูนสุข อยู่ที่
 เรื่องจากการเศรษฐกิจ แม้แต่การทหาร
 การทหารนั้นรากฐาน ของ กำลังทหาร ย่อม
 ขึ้นอยู่กับการเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ตามนโยบาย
 ที่รัฐบาล ได้แถลงมาแล้วก็ ได้รับรอง ความ
 จริงในข้อนี้ เวลานี้ปรากฏว่ารายได้ ยาย
 บุคคลของ ประชาชน คนไทยเรานี้ต่ำมาก
 ตามสถิติของสหประชาชาติ ปรากฏว่าใน

บรรดา ๗๐ ประเทศนั้น ประเทศไทยมี รายได้รายบุคคล เป็น ลำดับที่ ๔ ข้างท้าย นี่ข้าพเจ้าขอเรียนตามสถิติของสหประชาชาติ เพราะฉะนั้นการที่จะดำเนินงานทาง เศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นนั้นเราจำเป็นต้อง มี การ ดำเนินการ และ นโยบาย ที่ เหมาะสม ข้าพเจ้าขอเรียนตามรัฐบาลว่า ท่านมีนโยบายในการพัฒนาการทางเศรษฐกิจเพื่อความเจริญและความแข็งแกร่งของประเทศอย่างไรหรือไม่

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): ท่านผู้เป็น ประธานฯ ท่านสมาชิกผู้ มี เกียรติทั้งหลาย ความจริง ปัญหาเรื่องการ เศรษฐกิจนี้ความ สำคัญย่อม ไม่มีใคร ปฏิเสธได้ว่า จะ ได้ ทำ เนิ่นการ อย่างไรต่อไป และส่วนนโยบาย ของรัฐบาลที่ได้ให้ไว้ ก็ โดย เหตุ ที่ว่า มุ่งว่า การเศรษฐกิจนั้นถ้าจะปฏิวัติให้สำเร็จเป็นรูป ไปอย่างเรียบร้อย นั้นจะ ต้อง เป็น วิธีการ ที่ ต้องดำเนิน ไปด้วยความซุ่มซม้น ที่จะต้อง ไขว่เวลาและจะต้องใช้เงินเป็นจำนวนไม่น้อย ไม่ผิดกับนโยบาย ของ การศึกษา ของชาติ แต่กระนั้นก็ดี เพื่อจะให้รับ สถาน การณ์ ปัจจุบันซึ่งเรากำลังเผชิญอยู่ รัฐบาลจึง ได้ ให้ นโยบาย ไว้ว่าจะ ส่ง เสริม การ พาณิชย การเศรษฐกิจและอะไรต่าง ๆ อย่างที่ได้ แสดงมาแล้ว แต่อย่างไรก็ดี เฉพาะใน ด้านใด ด้าน หนึ่ง นั้น ไม่ เป็นการ เพียง พอ

เพราะการเศรษฐกิจ แห่งชาติ มิได้เป็นสิ่งที่ จะอยู่ในกรณีใดกรณีหนึ่ง เป็นการรวม บรรดากิจการต่าง ๆ ของรัฐ เพราะฉะนั้น เพื่อจะให้ การ เศรษฐกิจ ของรัฐอยู่ในฐานะ ที่เราเรียกว่า ใจ ได้ นั้น จำจะต้องมีการ ร่วมมือร่วมแรงจากทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นต้น ว่าด้านเกษตรกรรม เกี่ยวกับการผลิต ซึ่ง จะ เป็น การ นำพืชผล นำโภคทรัพย์มาสู่ ประเทศ เราก็จะต้องถือว่าการเกษตรกรรม เป็นอันหนึ่งซึ่งเมื่อผลิตขึ้น มาแล้ว ก็ จำเป็น จะต้องอาศัยการขนส่ง ซึ่งการคมนาคมจะ ต้องเป็นผู้ที่รับช่วงมาช่วยกันแก้ไข เมื่อ การคมนาคมสำเร็จแล้ว การ ขน ส่ง มา ได้ แล้วก็จะต้องจัดการให้มีตลาด ให้มีการ พาณิชย ชันมา ด้านทางพาณิชยการก็ จำเป็นต้องร่วมมือกัน เมื่อร่วมมือกัน ขน ได้ สินค้าดิบ มา ถึง ที่แล้ว ด้านการ อุตสาหกรรมก็จะ ได้ทำต่อไป หรือการส่ง ออกไปเป็นการค้าต่างประเทศจะต้องดำเนิน การต่อไป เพราะฉะนั้น นโยบายของ รัฐบาลนี้ จึง จะ ได้ อาศัย การ ร่วม มือ ของ บริการทั้ง ๔ ซึ่งข้าพเจ้าได้กล่าวมา คือ การเกษตรกรรม การขนส่ง การพาณิชย และ การ อุตสาหกรรม ร่วม กัน ทั้ง ๔ สิ่ง เหล่านี้ดำเนินไปได้ ก็จะทำให้การเศรษฐกิจ ชัน แต่เมื่อจะให้ การเศรษฐกิจชัน นั้น ไม่ใช่เป็นของง่าย เพราะทั้งที่เราจะ พยายาม กระทำอย่างไร ก็ดี อุปสรรค

อย่างอื่นยังมีอีกมากมายที่เราจำเป็นต้อง
แก้ไข กล่าวคือ สมมติว่าแม้แต่เรือเราจะ
แล่นไปตามปะการังคิดมากมายก็จะทำให้
ความเร็วของเรือแล่นช้าลง และสิ่งเหล่านี้
ก็คือการอุปสรรคต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ทราบกัน
อยู่ดี เป็นต้นว่าการคอร์รัปชัน การอภิสิทธิ์
การอะไรต่าง ๆ เหล่านี้กระผมคิดว่า ถ้าเรา
แก้ปัญหาดังกล่าว เหล่านี้ซึ่งเป็นนโยบายของ
รัฐบาลนี้จะทำได้เป็นอย่างดีและด้วยความ
ตั้งใจตั้งใจอย่างดี ด้วย ความ ซื่อสัตย์สุจริต
ผมคิดว่า การเศรษฐกิจก็ควรจะแก้ไขไปได้

นายเสกกล บุญยัษฐิติ (สมาชิกประ-
เภทที่ ๒): ตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาล
ข้อ ๗ ว่ารัฐบาลนี้จะส่งเสริมการพาณิชย์
และการ เศรษฐกิจ ในทาง ที่จะ รักษา ราคา
สินค้าให้อยู่ระดับที่เหมาะสมให้มีการส่งสินค้า
ออกไปจำหน่าย นอกประเทศมากขึ้น และ
จะปฏิบัติ การอื่น ๆ เพื่อให้เศรษฐกิจ ของ
ประเทศมั่นคง ข้าพเจ้าขอเรียนรัฐบาลว่า
การค้า ผูก ขาด ซึ่ง จัด ทำ โดย รัฐบาล หรือ
บริษัทอภิสิทธิ์ นั้นเป็นต้นเหตุให้ สินค้าราคา
แพง เพราะไม่มีการแข่งขันและตั้งราคา
สินค้าตามใจชอบ ข้าพเจ้าขอถามว่า รัฐบาล
มีนโยบาย ที่จะเลิกการค้า ผูก ขาด และให้มี
การค้าโดยเสรีหรือไม่ และถ้าหากว่า รัฐบาล
ยังไม่อาจให้มีการค้าเสรีได้ ใน ระยะสั้นที่
รัฐบาลนี้บริหารราชการแผ่นดินอยู่จะดำเนิน

การให้ มี ก่อ ร์ ส ต ร า ค า ส ิน ค ำ ผูก ขาด ให้ เป็น ที่
ประจักษ์แก่ประชาชน อย่าง น ัก ย ลัก ๑ ๕
เปอร์เซ็นต์จะ ได้ หรือ ไม่

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ): เมื่อข้าพเจ้า
ก็ได้ทราบเรื่องที่ประชุมแล้ว ว่า การผูกขาด
กีด การอภิสิทธิ์ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นสิ่งหนึ่ง
ซึ่งจะทำให้ การเศรษฐกิจ ของเรา ไม่เจริญ
ก้าวหน้าเท่าที่ควรจะทำให้ และนโยบายที่ได้
กล่าวเมื่อก่อนและที่ ข้าพเจ้า ได้ กล่าวเพิ่มเติม
มาก็พยายาม แก้ไข อย่าง ดี ที่ สุด ที่ จะ ได้
ส่วนที่ บอกว่าอยาก จะ ให้ ลด ลง มา ลัก ๑ ๕
เปอร์เซ็นต์ หรือ ๖ ไร่นั้นเป็นปัญหาข้อเท็จ
จริง และ เป็น ปัญหา ที่ ผู้ เชี่ยว ชาญ จะ ได้
พิจารณา ข้าพเจ้าขอรับรองว่าจะพยายาม
ให้มากที่สุดที่จะทำได้ และในบางกรณี
อาจจะมากกว่าที่ท่านขอก็ได้

พลอากาศโท เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร
(สมาชิกประเภทที่ ๒): กระผมต้องขอ
ประทานโทษ อย่าง น ัก ว่า กระผม ล อก ประ-
ธานเลย คือเวลานั้น ไชว์เขวอกแล้ว ยัง
ไม่ทันจบถึงเรื่องนั้นแล้วก็เอาเรื่องอื่นขึ้นมา
เพราะฉะนั้นขอให้ ประธาน ได้ ตาม ก่อนว่า
ถ้าจะให้ใครพูด จะพูดเรื่องอะไร ถ้าพูด
เรื่องหัวข้อเดียวกันก็ให้เขาพูดต่อ ไม่ใช่
หยิบเอาหัวข้ออื่นขึ้นมาพูดอีก มิฉะนั้นมัน
ก็ ไชว์เขวอกกันอยู่อย่างนี้ ทั้งนี้เพื่อความ เป็น
ระเบียบเรียบร้อยของสภาแห่งนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนในเรื่องการอภิปรายนี้ การศึกษาอภิปรายกันมากเมื่อคืนเสร็จเรื่องไปแล้วเรื่องอื่นก็ยังมีอีก ผู้อื่นสงสัย เพราะฉะนั้นในเรื่องศึกษานี้อาจจะมีคนสนใจ ก็เห็นว่า ได้เสนอว่า หมดเรื่องไปแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องต่อไปนี้เพราะเหตุว่าเป็น การอภิปรายรวม จึงต้องให้อภิปรายกันตาม ความพอใจของสมาชิก

พลอากาศโท เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร (สมาชิกประเภทที่ ๒) : คือว่าอภิปรายรวม แต่เรื่องหัวข้อที่เมื่อตะกนทานสมาชิกผู้เกียรติ กำลังอภิปราย ถึงเรื่องสวัสดิภาพของ ประชาชนยังไม่ทัน ได้จบอะไร เลยก็เอาเรื่องเศรษฐกิจ เมืองการค้าอะไรกันขึ้นมาอีก อย่างนี้แล้วถ้าผมจะอภิปรายใหม่ เรื่องสวัสดิภาพของประชาชนทางด้านตำรวจ ขึ้นมาอีก คนจกก็ คงจะ ไขว้เขว ยุ่ง กันหมด แล้วก็ทางคณะรัฐมนตรีก็อาจจะ ไขว้เขวด้วยเหมือนกัน เพราะว่า ไม่ทราบว่า สมาชิกได้ อภิปรายถึงเรื่องนั้นเรื่องนี้อย่างไรบ้าง หัวสมองเลยมึนงงหมด ผมอยากจะให้ถามว่าเรื่องสวัสดิภาพ ของประชาชน นี้ถ้าเขาจะมีคนยกมือขึ้นพูดจะพูด เรื่องสวัสดิภาพ ของประชาชนอีกไหม หรือจะเอาเรื่องอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาตกลงต่อไป มีอีก นี้ในเรื่อง การเศรษฐกิจมี ผู้ใดจะอภิปรายต่อไปไหม

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : นโยบายการเศรษฐกิจ ซึ่งทางรัฐบาลแถลงไว้ นั้นก็ เป็นที่น่ายินดีที่ว่า รัฐบาลนี้ ได้พยายามที่จะแก้ไขการเศรษฐกิจของชาติให้ดีขึ้นกว่าเดิม แต่อย่างไรก็ตามข้าพเจ้าเองก็ยังข้องใจ เกรงไปว่าในเรื่องการเศรษฐกิจนี้จะแก้ไขได้ยาก เพราะเป็นเรื่องสำคัญที่สุด เรื่อง หนึ่ง ของ รัฐบาล เพราะว่าประเทศชาติของเราจะเจริญรุ่งเรืองได้นั้น การเศรษฐกิจนี้ถือว่าเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่นักการที่จะแก้ไขเศรษฐกิจเท่าที่ รัฐบาลที่แล้วมาก็ตาม หรือเท่าที่ รัฐบาล ได้แถลงนโยบายไป นั้นก็ตามรู้สึกว่าเป็น การแถลงทั่วไป คือว่าไม่ได้เน้น หรือว่าไม่ได้ชี้แจงสิ่งต่างๆ ที่ว่าควรจะแก้ไข ประการใด เฉพาะอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าเองก็หนักใจเหมือนกันว่า ในระยะ ๙๐ วันของ รัฐบาลปัจจุบันนี้จะสามารถกระทำ ได้แค่ไหน นี่เป็นเรื่องสำคัญเรื่องหนึ่ง และข้าพเจ้ามี ข้อที่จะขอตั้งเป็นข้อสังเกตเป็นต้นว่า โดย เฉพาะหรือในระยะ ๙๐ วันหรือระยะขณะ นั้น สิ่งที่จะต้องแก้ไขโดยเร่งด่วนหรือว่า ให้ประชาชนหายข้องใจในเรื่องที่ว่าข้าวของแพง ของในท้องตลาดทำไปจึงแพงจะแก้ไขอย่างไร เฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้หรือ ในระหว่างที่ประกาศกฎอัยการศึก สินค้าราคาข้าวของแพงขึ้น จึ่งอยู่เรื่องข้าวของแพงนี้อาจจะเกิดขึ้นหลายประการด้วยกัน

อาจจะเกิดเกี่ยวกับว่าดีมานด์ (demand) หรือซัพพลาย (supply) มีดีมานด์มาก ซัพพลายน้อยอาจจะแพงขึ้น หรือผลการผลิตหรือว่าการขนส่งอะไรนานาประการ เหล่านี้ นี่ข้าพเจ้าเพียงขอตั้งข้อสังเกตว่า เราจะมัวถ่วงไถ่บ้างที่รัฐบาลนี้จะพยายามแก้ไขข่าวของแพง หรือว่ามันเกี่ยวโยงเรื่องการครองชีพของประชาชนด้วย คือเรามีวิธีการอย่างไรในการที่เราจะช่วยเหลือเรื่องการครองชีพของประชาชน ซึ่งกำลังเดือดร้อนอยู่เวลานี้ เราจะเห็นว่าประชาชนได้เดือดร้อนเรื่องการครองชีพการกินอยู่ การไม่มีงานทำหรือว่าเรื่องอะไรนานาประการ ซึ่งเราจะพบเห็นในหน้าหนังสือพิมพ์ นี่ขอตั้งเป็นข้อสังเกตของรัฐบาล อันหนึ่งเรื่องการค้าโดยเสรี ท่านผู้มีเกียรติต่างๆ ก็ได้กล่าวไปแล้วเมื่อก่อน ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นวิธีหนึ่งเหมือนกันที่รัฐบาลนี้ควรจะพิจารณาแก้ไข ว่าเราควรจะเปิดโดยเสรีแค่ไหน อีกอันหนึ่งเรื่องการคอร์รัปชัน ข้าพเจ้าคิดว่า เป็นเรื่องใหญ่เหมือนกัน ของกระทรวงเศรษฐกิจหรือในเรื่องเศรษฐกิจของชาติ ทราบว่าเราไม่สามารถแก้ไขเรื่องคอร์รัปชันได้ ทราบว่าเศรษฐกิจของชาติจะดีขึ้นไม่ได้เลย ซึ่งรัฐบาลก็ได้รับรองแล้วว่า จะพยายามแก้ไขเรื่องการคอร์รัปชัน ซึ่งเรื่องนี้ข้าพเจ้าก็รู้สึกขอขอบคุณรัฐบาล และขอความหวังอย่าง

มากว่า รัฐบาลจะพยายามแก้ไขในเรื่องนี้ อีกอันหนึ่งในเรื่องการแก้คอร์รัปชันนี้ ข้าพเจ้าใคร่จะขอเรียนเป็นข้อสังเกตซึ่งข้าพเจ้าได้เคยพบเห็นด้วยตัวเอง หรือว่าได้ทราบจากข่าวทางหนังสือพิมพ์ หรือประชาชนพูดกันเสมอว่า ในเรื่องการจะขออนุญาตส่งออกสินค้าออกไปต่างประเทศก็ดี หรือนำสินค้าจากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรก็ดี เป็นเรื่องที่ยุ่งยากเหลือเกิน คือว่าประชาชนไม่ได้รับความสะดวกต้องเสียค่านำร่องนำเข้า หรือว่าต้องอะไรเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าขอตั้งเป็นข้อสังเกตว่า รัฐบาลควรจะได้พิจารณาแก้ไขเท่าที่จะทำได้ อีกอันหนึ่งในเรื่องการกำหนดตลาดการค้า ซึ่งทางรัฐบาลได้บอกว่า เราจะต้องมีการกำหนดตลาดการค้า ถูกแล้วข้าพเจ้าเห็นด้วย รัฐบาลที่แล้วก็มีการกำหนดตลาดการค้าว่าที่ไหน ญี่ปุ่น ฮองกงหรือมลายูหรือฟิลิปปินส์ อะไรเหล่านี้ เรากำหนดตลาดการค้า แต่ว่าเท่าที่เรากระทำนั้นรู้สึกว่ามันไม่ค่อยได้ผล ซึ่งเรื่องนี้ข้าพเจ้าเองก็ไม่ทราบว่าเพราะอะไร หมายความว่าเราไม่สามารถจะส่งออกสินค้าออกไปขาย หรือไปยังตลาดที่เรากำหนดไว้มันได้หรือ ตลาดบางแห่งเราก็ไม่สามารถส่งไปได้ ซึ่งว่าเป็นตลาดที่อาจจะขายของให้กับอีกชาติหนึ่ง ซึ่ง

อาจจะขัดนโยบายของสหประชาชาติเหล่านี้ อีกอันหนึ่งก็ปรากฏว่าในเรื่องการค้านี้ ใน รัฐบาลที่แล้วๆ มา ข้าพเจ้าไม่โทษรัฐบาล ปัจจุบันนี้ว่าการค้าขาย ซึ่งเราได้มีการ ห้ามในเรื่องการค้าขายกับทางเงินแดงอะไร ต่างๆ แต่ปรากฏว่ามีสินค้าเงินแดงเข้ามา ล้นตลาดในเมืองไทยเวลานี้ประการหนึ่ง หรือมีบุคคลบางพวกส่งสินค้า ไปให้เงินแดง อย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่ทราบว่าจะนโยบาย รัฐบาลจะได้แก้ไขหรือพิจารณาเรื่องนี้เป็น ประการใด อีกอันหนึ่งข้าพเจ้าข้องใจ ก็คือว่าในเรื่องเสถียรภาพในทางการเงินหรือ เรื่องอัตราแลกเปลี่ยนหรือว่าเงินฝืดเงินเฟ้อ อะไรเหล่านี้ ความจริงเป็นเรื่องของ กระทรวงการคลัง แต่กระทรวงเศรษฐกิจ นั้น ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นเรื่องพัวพันด้วย เหมือนกัน เพราะปรากฏว่าข้อเท็จจริง ปัจจุบันนี้ว่า พ่อค้าที่ทำการค้าขายไม่มีเงิน ลด แยกก็ไม่มีเงิน พ่อค้าไม่มีเงินก็ต้อง เทียวก็ยืมเขาไปเลยดอกเบี้ยแพงๆ ของสูง มากี่ราคาแพง นี่ข้าพเจ้าขอตั้งข้อสังเกต ไว้ที่ท่านว่ารัฐบาลจะมีวิธีการแก้ไขในเรื่อง นี้ประการใด อีกอันหนึ่งเรื่องดุลย์การค้า ข้าพเจ้าสงสัยเหมือนกันว่า ประเทศเราใน ปัจจุบันนี้มีดุลย์การค้าประการใด หมายความว่าสินค้าที่เราส่งจากประเทศไทยไป ขายต่างประเทศคิดเป็นเงินตราต่างประเทศ เข้ามานั้น หรือว่าต้องซื้อสินค้าจากต่างประ-

เทศเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย นี้ของ เรามีสกุลย์การค้าประการใดหรือไม่ ข้าพเจ้า ไม่ทราบ นี่เป็นแต่เพียงข้อข้องใจ ซึ่ง เวียนเป็นข้อสังเกตของรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่าน ผู้ใดจะอภิปรายในเรื่องเศรษฐกิจอีกไหม ๑๑.๒๖ น.

นายสุกิจ นิมมานเหมินทร์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : รัฐบาลรู้สึก ว่าการที่ท่านสมาชิกได้ให้ข้อสังเกตอะไร ต่างๆ เหล่านี้ตรงกับที่อยู่ในหัวอกหัวใจ ของรัฐบาลอยู่แล้ว ว่าปัญหาเหล่านี้เป็น ปัญหาสำคัญ เพราะฉะนั้นจึงขอเรียนว่า ยินดีรับข้อสังเกตเหล่านี้ ไป ประ กอบ การ พิจารณาแก้ไข ส่วนข้อที่ท่านบอกว่าการ เศรษฐกิจแก้ไขยาก จริง จริงครับ ผมขอ รับรอง ผมพยายามจะนับคำว่าเศรษฐกิจ ที่ผู้เขียนขึ้นมาแล้ว ยังไม่สามารถที่จะ นับได้ ทราบว่ามีกว่าสองแสนฉบับ เฉพาะ ที่หอสมุดที่คองเกรสแห่งเดียว เพราะฉะนั้น เชื่อว่าเป็นของที่แก้ยาก และเป็นของที่ลึก ซึ่ง ส่วนที่จะแก้ไขระดับราคาสินค้าได้ อยู่ในระดับพอสมควรนั้น ผมคิดว่าถ้าเรา แก้ไขปัญหาอุปสรรค และให้มีการประสาน งานทั้ง ๔ อย่างแล้ว โดยเฉพาะแก้ปัญหา เกี่ยวกับเรื่องคอร์รัปชัน และเกี่ยวกับปัญหา อภิสัทธและปัญหาอื่นๆ ผมคิดว่าอย่างน้อย ก็จะต้องใช้เวลา ๓ เดือนนั้น

ผมเรียนว่าเป็นระยะเวลาอันสั้น เพียงแค่
ให้รอบก็หมดเวลาไปแล้ว เพราะ
ฉะนั้นก็แปลว่า ไม่ปฏิเสธและขอยืนยันว่าจะ
พยายามเต็มที่ ส่วนปัญหาการลอบหน้า
ประชุมอย่างไรนั้น ผมรับรองว่าจะทำ
โดยความเที่ยงธรรมและขอให้ท่านสมาชิก
ได้กรุณาอดทนคอยดูต่อไป ส่วนปัญหา
เรื่องการเงิน ผมคิดว่าทางรัฐบาลนี้ไม่ใช่
ต่างคนต่างพาย จะร่วมกันเป็นนาวาเดียว
กัน เพราะฉะนั้นกระทรวงการคลังก็
กระทรวงเศรษฐกิจ กระทรวงอุตสาหกรรม
กระทรวงเกษตรกรรม กระทรวง
คมนาคมก็ จะต้องร่วมมือกันพิจารณา
ร่วมกันไป ถ้าเมื่อเป็นเช่นนั้น ผมเชื่อว่า
ข้อวิตกของท่านสมาชิก คงจะ ไม่มีปัญหา
อะไรนัก ส่วนตลาดการค้าที่ติดต่อกับต่าง
ประเทศนั้นก็พยายามทำให้เสวยที่สุดเท่าที่
เราจะกระทำได้ โดยคำนึงถึงพันธกรณี
เรามีอยู่ สิ่งใดที่ไม่ขัดต่อพันธกรณีแล้ว
ถ้ามีอุปสรรคอย่างใดจะแก้ไขทันที

พลจัตวา กฤษณ์ สีวะรา(สมาชิกประ-
เภทที่ ๒): สำหรับนโยบายทุกข้อที่รัฐบาล
ได้กรุณาชี้แจงต่อสภาฯ ผมเห็นว่านโยบาย
ข้อสำคัญที่สุดและจะพิสูจน์ว่า รัฐบาลนี้จะ
เป็นรัฐบาลของประชาชนนั้น คือข้อสุดท้าย
เกี่ยวกับการเลือกตั้ง รัฐบาลนี้มีอายุอยู่ใน
สภาเพียง ๓ เดือน นโยบายข้ออื่นๆนั้น
ไม่สามารถจะพิสูจน์ได้ว่า รัฐบาลนี้จะเป็น

รัฐบาลของประชาชนหรือไม่ผมตั้งใจรัฐบาล
ได้ยืนยัน และแสดงเป็นการให้สัตย์ปฏิ-
ญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรนี้ว่าจะ
ควบคุมหรือจัดการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรใน
ครั้งต่อไปภายใน ๙๐ วันนี้ด้วยสุจริตและ
เที่ยงธรรมและเป็นไปตามกฎหมาย ผม
อยากที่จะเรียนว่าความจริงนั้น ในเรื่อง
การควบคุมการเลือกตั้ง สำหรับรัฐบาลก่อน
ซึ่งได้เลือกตั้งในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๐๐
ก็ได้เคยแสดงต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ว่าจะจัดการและควบคุมการเลือกตั้งให้เป็น
ไปโดยสุจริต และชาวสะอาดเช่นเดียวกัน
แม้แต่ในที่ประชุมหนังสือพิมพ์ และที่
ประชุมสาธารณะก็ได้แสดงไว้เช่นนั้น แต่
ปรากฏว่า การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎรครั้งที่แล้วทำ ได้เป็นไปตามคำรับรอง
ของรัฐบาลชุดที่แล้วนั้นไม่ ปรากฏว่า
ผลของการเลือกตั้งครั้งที่แล้ว ขอประทาน
โทษที่จะต้องเรียนว่าไม่ชาวสะอาดและสก-
ปรก เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วสถาบันอันสูงสุด
ของชาติ คือสภาผู้แทนราษฎรจึงมีสมาชิก
ซึ่งไม่อยู่ในฐานะที่จะเรียกว่าเต็มภาคภูมิ
เพราะมีบางคนซึ่งเข้ามาโดยการเลือกตั้ง
ซึ่งไม่ชาวสะอาด ซึ่งเป็นรากฐานของ
รัฐบาลในขั้นต่อไป การรับรองของรัฐบาล
ชุดนี้ที่ว่าจัดการควบคุมการเลือกตั้งให้ชาว
สะอาดนั้น กระผมอยากจะขอให้ข้อสังเกต
แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งจะ

เป็นเจ้าหน้าที่โดยตรงในการควบคุม การ
 เลือกตั้งว่า ประชาชนทุกคนในขณะนี้
 ได้ฟังเสียง ไปยังจุดนี้เป็นจุดสำคัญ และ
 รัฐบาลชุดนี้จะเป็นที่สรรเสริญ หรือเป็นที่ข
 รกแก่ประชาชนว่าเป็นรัฐบาลที่ดีของประ
 ชาชนนั้นก็ด้วยการปฏิบัติ การ เลือกตั้ง น
 แหะ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะให้ข้อ
 สังเกตว่า ขอให้รัฐบาลได้ควบคุมการเลือก
 ตั้งโดยสุจริตและเที่ยงธรรมอย่างที่ได้สัญญา
 และให้คำยืนยันแก่สภานี้จริงๆ) อย่า
 ได้เห็นแก่หน้าผู้ใด อย่าได้เห็นแก่สิ่งที่ไม่
 เป็นธรรมทั้งปวง และเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว
 สภานี้ซึ่งเป็นรากฐานการจัดตั้งรัฐบาลในชุด
 ต่อไป ก็จะไม่มียุคคลซึ่งไม่สมควรเข้ามา
 เป็นสมาชิกหรือเข้าเป็นรัฐบาล เพราะเมื่อ
 เลือกตั้งเสร็จแล้ว สมาชิกซึ่งได้เข้ามานั่ง
 ในสภานี้เอง ก็จะเป็นผู้ ซึ่งได้รับเลือกตั้งให้
 เป็นรัฐมนตรี หรือได้รับเลือกตั้งให้เป็น
 กรรมการพิจารณากฎหมายซึ่งจะออกไป
 ถ้าหากคนซึ่งเข้ามาด้วยความชาวสะอวดโดย
 การเลือกตั้งของประชาชน โดยความสุจริต
 ใจ กระผมแน่ใจว่าสภานี้ก็สามารถที่จะอยู่
 และสนับสนุน คณะรัฐบาล ในชุดต่อไปให้
 สามารถรักษาสถานะการณ์ของชาติ และ
 ความสงบของประเทศชาติ ได้เป็นผลดีสืบ
 ไป ผลที่ปรากฏเมื่อครั้งที่แล้วจะเห็นว่า
 ภายหลังเลือกตั้งแล้ว เนื่องจากผลของการ
 ไม่ชาวสะอวดนั่นเอง ความสงบสุขของ

ประชาชนจึงไม่มีมาโดยลำดับ ต้องประกาศ
 สถานการณ์ฉุกเฉินกัน ต่อจากนั้นเมื่อ
 ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินเสร็จแล้ว ความ
 ไม่สงบสุขทั้งภายในประเทศ ความอดเวง
 ทั้งในสมททั้งในด้านประชาชน และในด้าน
 รัฐบาลไม่มีที่สิ้นสุด จึงต้องเป็นผลสะท้อน
 ของการที่ต้องมีรัฐบาลใหม่ในครั้ง นี้ ฉะนั้น
 กระผมขอให้รัฐบาลได้ยืนยันและก็ขอให้ได้
 ชี้แจงรายละเอียด พอสมควรในการ ปฏิบัติ
 การควบคุมการเลือกตั้งนี้ ให้ชาวสะอวดเป็น
 ที่พอใจของประชาชน และเป็น ที่พอใจของ
 สมาชิกประเภทที่ ๒ ผู้มีเกียรติ

พลโทประกาศ จารุเสถียร(รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทย): สำหรับเรื่อง
 การเลือกตั้งนี้ ในฐานะที่กระทรวงมหาด
 ไทยเป็นเจ้าหน้าที่ในการที่จะต้องดำเนินการ
 และ ควบคุม ให้เป็นไป ตามนโยบาย ของ
 รัฐบาลได้ ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ให้ข้อ
 สังเกตมา และเราขอยืนยันอีกครั้งหนึ่งใน
 ฐานะเจ้าหน้าที่ว่า เราจะปฏิบัติตามนโยบาย
 ของรัฐบาลที่ได้เสนอต่อท่านสมาชิกมาแล้ว
 ว่า เราจะทำโดยสุจริตและเที่ยงธรรมและ
 ให้ชาวสะอวด มูลฐานแห่งการเลือกตั้งเท่า
 ที่เป็นมาแล้วในการที่เรียกว่าไม่ ชาวสะอวด
 และ ไม่เรียบริยนั้น ในฐานะของเจ้าหน้าที่
 เราได้มีข้อสังเกตอันหนึ่ง เราได้ระลึกไว้
 แล้วว่า ที่จะแก้ไขก็คือ ตามที่ท่านขอให้
 เราชี้แจงนั้น คือการเลือกตั้งที่ไม่เรียบริย

และเห็นว่าไม่ชาวละแวกนั้นเกิดจากเจ้าหน้าที่
ที่ถูกแทรกแซงจากฝ่ายการเมือง ทำให้เจ้า
หน้าที่มีความหวาดกลัว ทำให้เจ้าหน้าที่ถูก
บีบบังคับไปตามทางฝ่ายการเมือง มันจึงได้
เกิดความไม่เรียบร้อย เกิดความไม่ชาว
ละแวกขึ้น แต่สำหรับในการเลือกตั้งใน
คราวต่อไปนี้ข้าพเจ้านึกว่าท่านสมาชิกคงจะ
ได้เห็นสภาพของรัฐบาลที่นั่งอยู่ที่นั่นไม่มี
ฐานะการเมืองที่จะเข้ามาสอดแทรก ไม่มี
เจ้าหน้าที่ฝ่ายการเมืองที่จะมาบีบบังคับได้
เพราะฉะนั้นก็หวังว่าเจ้าหน้าที่ของเราจะ
ไปได้ โดยไม่มีความหวาดกลัวและจะ
ไปได้โดยเรียบร้อย และจะทำไปตามตัว
บทกฎหมายทุกประการ ส่วนตัวบุคคลใน
เรื่องที่ว่าจะได้คนไม่ดีเข้ามา อยู่ในสภา
เพียงไรนั้น สำหรับในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่
ฝ่ายการเมืองที่นั่งอยู่นั้นก็ขอชี้แจงว่าก็ต้องแล้ว
แต่ประชาชน เขาจะเลือก บุคคล ชั้นใด
ประเภทใด ท่านผู้ใดเข้ามานั่งในสภานี้ที่
จะมาช่วยกัน จรรโลงประเทศ ต่อ ไป ข้าง
หน้าให้เรียบร้อยได้ ต้องอยู่ที่ประชาชน
เท่านั้นที่เขาจะเลือกมา และขอยืนยันเป็น
ครั้งสุดท้ายอีกครั้งหนึ่งว่า ในฐานะที่
กระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่ในการ
เลือกตั้งเราจะทำโดย สุจริตเที่ยงธรรมตาม
ตัวบทกฎหมายทุกประการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในการ
เลือกตั้งมีท่านผู้ใดอภิปรายอีก

**พลจัตวา กฤษณ์ สีวะรา (สมาชิกประ-
เภทที่ ๒) :** เท่าที่รัฐมนตรีกระทรวงมหาด
ไทยได้กรุณาชี้แจง กระผมก็มีความพอใจ
แต่ว่าสำหรับเรื่องตัวบทกฎหมายนี้กระผม
อยาก จะให้ข้อคิด อย่างหนึ่งว่า ประชาชน
เลือกผู้แทนเข้ามา ด้วยกฎหมายซึ่งกำหนด
คุณลักษณะของผู้รับการเลือกตั้ง เมื่อเป็น
เช่นนั้นแล้วผลของการที่ รับเลือกตั้ง ครังก่อน
ในสภาผู้แทน ราษฎร นี้ก็ได้ยืนยันแล้วว่า
บุคคลบางคน ซึ่ง ได้ รับ เลือก ตั้งมา นั้นคุณ
สมบัติยังไม่เหมาะสม ก็กระผมขอประธาน
โทษที่จะ ได้กราบเรียนเช่นนั้น ก็เพราะว่า
กฎหมายได้ระบุคุณสมบัติไว้เช่นนั้น กระ
ผมอยาก จะ เรียนถาม รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวง
มหาดไทยว่า ก็เมื่อเป็นเช่นนี้คณะ
รัฐบาล ได้คิด หรือ ไม่ว่าจะแก้ไขกฎหมาย
การเลือกตั้ง ให้สามารถที่จะเลือก บุคคลซึ่ง
มีคุณสมบัติเป็นบุคคล ที่มีความรู้ พอลมคว
มีคุณวุฒิพอลมควรที่จะเข้ามา นั่งใน สภา
เพื่อพิจารณากฎหมายและควบคุมรัฐบาล

**พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทย) :** สำหรับใน
เรื่องตัวบทกฎหมายที่เกี่ยวกับการเลือกตั้ง
นี้เนื่องจาก รัฐบาลนี้ได้เพิ่งเทียบร่างมาใน
สภานี้เป็นวันแรกกระผม ไม่สามารถที่จะยืนยัน
ได้ว่าจะควร มีกฎ เปลี่ยน แปลงแก้ไข
อย่างไรหรือไม่ แต่ทั้งนี้ทั้งนี้รัฐบาลจะ
ขอรับข้อสังเกตของท่านไปพิจารณาในการ

ที่จะดำเนินการต่อไป และในเรื่องการที่จะ
แก้ไขเพียงใดหรือไม่ นั่นก็ต้อง อยู่ที่ สถาน
และทางเจ้าหน้าที่เองในกระทรวงมหาดไทย
ก็ยินดีที่จะรับข้อเสนองานของท่านทั้งหลายใน
การที่จะเสนอความเห็น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่าน
ผู้ใดอีกไหม สำหรับในเรื่องการเลือกตั้ง

**หลวงอรรถปรีชาอนุปการ (สมาชิก
ประเภทที่๒):** กระผมใคร่จะเวียนถามรัฐบาล
เกี่ยวกับความยุติธรรมในการทางคดี ความ
ยุติธรรมในทางคดีนั้นมีอยู่ทั้งคดีในประเทศ
ต่าง ๆ แต่โดยเฉพาะในโอกาสที่กระผมจะ
เวียนถาม เฉพาะเกี่ยวพันในเรื่อง คดีอาญา
เท่านั้น เป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่าวิธิตำเนน
คดีทางอาญานั้นได้มีกฎหมายให้แยกอำนาจ
เจ้าหน้าที่ไว้เป็นฝ่าย คือฝ่ายหนึ่งสอบสวน
หรือสืบสวนได้แก่ตำรวจและอำเภอ อีกฝ่าย
หนึ่งดำเนินคดีได้แก่อัยการ อีกฝ่ายหนึ่ง
พิจารณา พิพากษาคดีได้แก่ตุลาการ หรือผู้
พิพากษา อำนาจทั้ง ๓ ฝ่ายนี้เขาวางไว้เพื่อ
ตรวจสอบกัน เริ่มต้นการสอบสวนหรือสืบ
สวนนั้นจะต้องผ่านมาที่ผู้ดำเนินคดีจะตรวจ
สอบเสียอีกชั้นหนึ่งเพื่อความยุติธรรม เมื่อ
ผู้ดำเนินคดีจะดำเนินการต่อไปนั้น ก็มีศาล
เป็นผู้ตรวจสอบอีกชั้นหนึ่งเพื่อให้ ความยุติ
ธรรมอันนั้น ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น แต่ว่าทาง
ปฏิบัติในขณะนี้ โดยเฉพาะ อย่างยิ่งเกี่ยว

กับกฎหมายว่าด้วยศาลแขวง เปรวม
ผู้ว่าคดีกับพนักงานสอบสวน ให้เป็นคนคน
เดียวกันกล่าวคือทางกระทรวงมหาดไทยตั้ง
ผู้ว่าคดีจากพนักงานสอบสวน แล้วพนักงาน
สอบสวนนั้น ก็ทำหน้าที่เป็น ผู้สอบสวน
แล้ว ทั้งทำหน้าที่เป็น ผู้ว่าคดีด้วย ความ
ยุติธรรมเกี่ยวกับผู้ต้องหา ในคดีอาญานั้น
ที่ถูกตั้งแล้วแม้แต่ชั้นสืบสวนกับสอบสวนก็
ควรจะแยกกันเสียเพราะเหตุที่ว่า ผู้ตั้งเขา
มาเพื่อมาดำเนินการนั้น ไม่ควรจะเป็นผู้สอบ
สวนเสียด้วยซ้ำ แต่ว่าเป็นวิธีปฏิบัติงาน
ที่ได้กระทำมานานแล้ว ความรู้สึก
ในชั้นนี้ก็เลยไป แต่ว่าอย่างไรก็ดีความ
รู้สึกในประการที่แยกอำนาจจากพนักงาน
สอบสวน กับ ผู้ว่า คดี นั้น ได้มี มา ตั้งแต่ใช้
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
พ.ศ. ๒๔๗๗ เมื่อมาปรากฏว่าพนักงาน
สอบสวนกับ ผู้ว่า คดีเป็นคนเดียวกัน ก็ไม่มี
ทางที่จะตรวจสอบการ กระทำงาน อัน นั้นว่า
เป็นความยุติธรรมหรือไม่ในการที่ผู้ต้องหา
ถูกจับมา ผู้ต้องหาถูกลบสวนเป็นการถูก
ตั้งหรือไม่ เพราะว่าเป็นที่เข้าใจโดย
ทั่วไปว่า โดยมากถ้าไปจับมาแล้ว ทำ
การสอบสวนแล้ว ก็ประสงค์จะให้ไป
ตามความ ประสงค์ ของ ผู้ที่กระทำการนั้น
แต่ถ้าหากว่าได้มีการแยกอำนาจ คือผู้ว่า
คดีแยกออกจากพนักงานสอบสวนเป็นคนละ
คนแล้ว ก็มีทางที่จะตรวจสอบว่าเป็นความ

ยุคธรรมใหม่ที่กระทำแก่ผู้ตั้งหา ผู้ว่าคดี
ได้ตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้กระ
ผม ใคร่ขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลจะหา
ทางแก้ไขในทางที่จะแยกบุคคลเจ้า หน้าที่
แต่ละฝ่ายออกจากกันหรือไม่ ทั้งนี้กระผม
ใคร่จะกราบเรียน ประกอบ ถึง ทาง ปฏิบัติที่
ปรากฏอยู่ คนคนเดียวทำงาน ๒ ฝ่าย นั้น
โดยปกติจะเอาดียาก และโดย เฉพาะ อย่าง
ยิ่งการว่าคดีนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำกันได้ง่าย
เป็นวิชาการอันหนึ่งที่ต้องการฝึกฝนแล้วต้อง
การการทำงานโดดเดี่ยว คือไม่ใช่อาชีพมา
บึกทำอย่างโน้นบ้างอย่างนี้บ้าง เท่าที่ปรากฏ
ในขณะนั้นพนักงานสอบสวน สอบสวน
ไป เดียวมาว่าคดี ว่าคดีแล้วการสอบสวน
ยังค้างอยู่ยังไม่เสร็จ เมื่อมีความพะวั
พะวังอย่างนี้ ความ มั่นคงในการ ดำเนินคดี
ความมั่นคงในก้าวที่จะ ให้ความยุติธรรมแก่
ผู้ต้องหา นั้น ย่อม มี การล่าช้าผิด พลาด บก
พร่องปรากฏอยู่จนกระทั่งบัดนี้ ดังนั้นใน
ชั้นนี้กระผมจึง ใคร่เรียนถาม รัฐบาลว่าจะมี
นโยบายในทางที่จะแยกผู้ว่าคดีกับพนักงาน
สอบสวนออกเป็นคนละคนหรือไม่ อีกประ
การหนึ่งสำหรับผู้ดำเนินคดีนั้นนอกจาก ผู้ว่า
คดีแล้วก็มีเจ้าหน้าที่เป็นผู้ดำเนินคดีอาญาที่
สำคัญอีกเจ้าหน้าที่หนึ่งคือพนักงาน อัยการ
พนักงานอัยการนั้น มีอิสระ ได้รับความคุ้ม
ครองตามกฎหมายให้มีอิสระใน ความคิด
ความเห็นในการ ดำเนิน คดี ทำนองเดียวกัน

ตุลาการ ไม่มีใครที่จะมีอำนาจที่จะไปสั่ง
ที่จะไปบังคับ แม้แต่ผู้บังคับบัญชาที่สั่งเขา
ไม่ได้ในเมื่อเขาได้ปฏิบัติการตามกฎหมาย
ในการดำเนินคดี แต่ว่าในขณะนี้จะปรากฏ
ว่าหลังจากที่รัฐบาลเท่านั้นได้กระจายอำนาจ
การปกครองให้ผู้ว่าราชการ จังหวัด ซึ่งเป็น
พนักงานสอบสวนมีอำนาจที่จะ ชำระ เงินเดือน
เลื่อน ชั้น ข้าราชการ ใน จัง หวัด นั้น ได้ ทุก
ตำแหน่ง พนักงานอัยการเป็นผู้ที่อยู่ใต้
ปกครองของผู้ว่าราชการจังหวัด ก็คือหมาย
ความว่า อยู่ใต้ การ ปกครอง ของ พนักงาน
สอบสวนนั่นเอง แทนที่พนักงานอัยการจะ
ใช้อิสระตามนั้นตามที่กฎหมายได้กำหนด
ไว้เพื่อตรวจสอบการสอบสวน แล้วความ
กังวลใจในเรื่องที่ว่าในปลายปีเขาจะได้บำ
เหน็จความชอบจากผู้ว่า ราชการ จังหวัดซึ่ง
เป็นผู้มีอำนาจเด็ดขาดเช่นนั้นนั้นก็เกิดขึ้นใน
ทางที่จะปฏิบัติในทางคดี จริงอยู่พนักงาน
อัยการอาจจะซื้อสัตย์สุจริตและทนงตัวอยู่ใน
วิชาความรู้ของตัว แต่อย่าลืมเสียไม่ได้ว่า
พนักงานอัยการนั้น ต้องการ ก้าว หน้า ต้อง
การที่จะหาความดีความชอบให้ ผู้ บังคับบัญ
ชาเป็นที่พอใจ ฉะนั้นเป็นที่น่ากังวลอยู่มาก
ว่าอิสระของพนักงานอัยการที่อยู่ใต้อำนาจ
ของพนักงาน สอบสวนนั้น จะคงมี อยู่ตามที่
กฎหมายกำหนด หรือว่าในทางปฏิบัตินั้น
อาจเกิดความกังวลใจ อาจเกิด ความเกรงใจ
อาจเกิดความที่ไม่เที่ยงธรรมขึ้น ซึ่งกระผม

ไม่อยากจะบอกกล่าวในที่นี้ว่าเท่าที่ได้รู้ อยู่ แล้วรู้สึกว่ามีสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่สมควร ได้เกิดขึ้นในระยะนี้ ดังนั้นในการที่รัฐบาลเดิมนั้น ได้มีนโยบายให้ หัวหน้า พนักงาน สบสวน เป็น ผู้ให้ความดีความชอบโดยเด็ดขาด แก่ พนักงานอัยการนั้น ผลแห่งความยุติธรรม ในด้านที่จะดำเนินคดีนั้นจึงเป็นที่น่าวิตกว่า จะไม่เป็นไปตามที่กฎหมาย ได้บัญญัติไว้ กระผมจึงใคร่จะขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลจะมีนโยบายในการที่จะแก้ไขความเสื่อมโทรมอันนี้ประการใดหรือไม่ อีกประการหนึ่งก็โดยที่ ผู้ที่จะดำเนิน คดี หรือ ผู้ว่า ความที่จะมีสมรรถภาพเข้มแข็งนั้น ไม่ใช่ว่า พอฝึกหัดเข้ามาได้หรือเข้ามารับราชการ ได้ ก็มีสมรรถภาพเข้มแข็งอยู่ได้ จำเป็นเหลือเกินที่จะต้องฝึกฝนอยู่นาน จำเป็นที่จะต้อง มีจิตใจผูกพันอยู่กับงานนั้น แต่บัดนี้เท่าที่ ปรากฏอยู่ พนักงาน อัยการ พวกนี้ ปลีกตัว ออกจากกระทรวงมหาดไทยเพื่อไปอยู่ที่อื่น อาทิเช่นที่กระทรวงยุติธรรม ทั้งนี้เพราะ เหตุที่ ว่าเงินเดือน ของ อัยการ ต่าง กว่า ผู้พิพากษาต่ำกว่าผู้พิพากษาลง๒เท่า โดยที่ม คุณวุฒิแล้วก็ตามงานในทางคดีมีความรู้ความ สามารถใกล้เคียงกัน กระผมใคร่กราบ เรียนว่า จากทำเนียบของกระทรวงยุติธรรม นั้น ปรากฏว่า พนักงาน อัยการนี้ได้โอน ไป อยู่กระทรวงยุติธรรม ๑๐๐ กว่าคน ทาง กระทรวงมหาดไทย จะต้อง ฝึกฝน คนแทน

๑๐๐ กว่าคนนั้น และทุกคราวที่มีการ สอบ คัดเลือกเพื่อ ไปเป็นตุลาการนั้น ปรากฏว่า ไม่น้อยกว่า ๕๐ คนทุกคราวที่ อัยการมา สมัครสอบ แม้แต่ในคราวที่จะสอบอีก ๒ - ๓ วันนี้ก็มา ไม่น้อยกว่า ๕๐ คน จะเห็น ได้ว่าจิตใจของอัยการที่จะผูกพันอยู่กับงาน นั้นหมดไป สำหรับอัยการรุ่นหลังๆ ใน ระยะหลายปีมานี้ที่อยู่เป็นบั๊กแผ่น อยู่ได้ก็ เพราะว่าได้อาศัยคนเก่าที่ตกค้างอยู่ แต่ใน ไม่ช้าคนเก่าจะหมด ไป เหลืออยู่แต่คนใหม่ ซึ่งถือเดิมเป็นคนตกค้างอยู่ เมื่อผู้ดำเนิน คดีนั้นมีสมรรถภาพไม่เพียงพอแก่การดำเนิน คดีเราจะหวังได้อย่างไรว่าความยุติธรรมใน การดำเนินคดีนั้นจะไม่ขาดตกบกพร่อง มี คดีอาญาทั่วราชอาณาจักร ที่อัยการ ต้องทำ บินหนึ่งราว๓ แสนเรื่องมีคดีแพ่งนับเป็นร้อยๆ พันทรัพย์สินร่วมล้านบาท ซึ่งเราตั้งการคน ที่ผูกพันอยู่กับงาน มีสมรรถภาพเข้มแข็ง มีความชำนาญงาน แต่ว่ากลายเป็นที่ฝึก งานสำหรับถ่ายคนไปอยู่ที่อื่น ดังนั้นจึงเป็นที่น่ากังวล อยู่ว่าต่อไป สมรรถภาพ ของเจ้า พนักงาน คือทนาย แผ่นดินนี้ จะเสื่อมโทรม ลงไปทุกกระยะ ถ้าไม่มีการแก้ไข ดังนั้น กระผมจึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมี นโยบายที่จะแก้ไขในประการนี้อย่างไรบ้าง หรือไม่ กระผมได้กล่าวแล้วว่ามิอีกสถาบัน หนึ่ง คือชั้นสูงสุดคือตุลาการหรือผู้พิพากษา ซึ่งเป็นอิสระในทางคดีนั้น แต่อิสระนั้น จริง

อยู่ด้วยทกกฎหมายให้อิสระอยู่ แต่ว่ามีใ
 บางประการเหมือนกันซึ่ง ด้รับการวิพากษ์
 วิจารณ์ขึ้นมาในระยะนี้ทั้งในหมู่ประชาชน
 และทั้งในหมู่ตุลาการเอง มีอยู่ในบางประ-
 การที่กระผมใคร่ จะกราบเรียนตามรัฐบาล
 คือเนื่องจากเดิมนั้น ตุลาการที่ จะได้ เงิน
 เดือน เดือนขึ้น ปลด ย้าย อะไรต่าง ๆ
 เหล่านี้ไม่ใช่อยู่ในอำนาจของบุคคลใดบุคคล
 หนึ่ง แต่อยู่ในคณะกรรมการคือ ก.ต. ใน
 สมัยนั้น ก.ต. นั้นประกอบด้วยข้าราชการ
 ผู้มีเกียรติในกระทรวงยุติธรรม จะเป็น
 ข้าราชการบำนาญ หรือใน ต่อมา มี ข้าราชการ
 ประจำร่วมกันอยู่ด้วยก็ตาม แต่ว่าไม่มี
 การเมืองเข้าไปเกี่ยวข้องใน ก.ต. นั้นเลย
 กฎหมายตุลาการฉบับสุดท้ายนี้ให้รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็น ประธาน ก.ต.
 เมื่อเป็นเช่นนั้น หลังจากกฎหมายนี้ได้
 ประกาศใช้แล้ว ปรากฏความหวุ่นไหว
 วิพากษ์วิจารณ์ขึ้นทั้งในหมู่ประชาชน ทั้ง
 ในหมู่ของตุลาการว่าอาจ จะ ถูกแทรกแซง
 โดยการเมือง ดังนั้น ถ้าหากว่าให้มีความ
 รู้สึกกันอยู่เช่นนั้นแล้ว ทั้งประชาชนก็รู้สึก
 และทั้งในวงตุลาการก็รู้สึก กระผมรู้สึกว่
 น่าจะหาโอกาสที่จะแก้ไขใน ประการนี้เสีย
 และมีอีกประการต่อไปก็มีในเรื่องที่ตุลาการ
 นั้นตั้งที่กระผมได้กราบเรียนไว้แล้วว่า ผู้ที่จะ
 ได้เลื่อนเงินเดือนก็มี ก.ต. เป็นผู้พิจารณา
 แต่ไปรตอย่ำลิมว่าผลของการ สิ้นเงินเดือน

นั้น ไม่ใช่สำเร็จที่ ก.ต. ถ้าผู้ที่มีเงินเดือน
 เทียบชั้นพิเศษ สำเร็จที่คณะรัฐมนตรี เมื่อ
 เป็นเช่นนั้นเราจะให้คล้าย ความกังวลอย่าง
 ไรได้ว่าการเมืองไม่ได้เข้ามาควบคุมงาน
 ของตุลาการ เพราะว่าเงินเดือนนี้เป็นประ-
 การสำคัญอยู่ ถ้าหากว่ากิจการนั้นสำเร็จที่
 ก.ต. แล้ว ความกังวลอันนี้ก็อาจจะเสื่อม
 คลายไป นอกจากในเรื่องเงินเดือนยังมีอีก
 ประการหนึ่ง ก็คือแม้แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้ ก็ยัง
 มีการวิพากษ์วิจารณ์กัน คือข้าราชการ
 ที่จะได้ต่ออายุเมื่อ ครบเกษียณหรือไม่นั้น
 ข้าราชการ ตุลาการนี้ ก็คง ต้อง ดำเนิน การ
 เหมือนข้าราชการอื่น ๆ ข้าราชการชั้นพิเศษ
 นี้ก็ต้องเทียบชั้นพิเศษต้องเข้าไปในคณะ
 รัฐมนตรี ปรากฏในคณะรัฐมนตรีของรัฐ-
 บาลเก่า เสียงกระจายออกมาพัวพันกันเข้า
 มาถึงเรื่องคดีซึ่งตุลาการผู้เฒ่าเหล่านั้นท่าน
 จะต้องพิจารณา เช่นกรณีเลือกตั้งมีคน พด
 กันมากมายว่าผลของ คดีเลือกตั้งนี้ จะเป็น
 เหตุให้ตุลาการนั้น ได้ต่ออายุหรือไม่ต่ออายุ
 นี้เป็นเสียงที่พุดกันมากมาย จึงใคร่กราบ
 เรียนตามรัฐบาลว่ารัฐบาล จะหาทาง แก้ไข
 โดยที่ไม่ให้การเมืองนี้เข้ามาควบคุมทั้ง ใน
 เรื่องเกษียณอายุทั้งในเรื่อง ก.ต. ประการ
 ใดหรือไม่

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ (รัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงยุติธรรม) : บัญญัติที่ท่าน
 สมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งใจ ก็มี หลาย ข้อด้วย

กัน ในส่วนมากก็เกี่ยวข้องกับราชการของ
กระทรวง มหาดไทย ซึ่งผมหวังว่า ท่านรัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก็คงจะได้
ตอบในปัญหาเหล่านั้น สำหรับในส่วนที่
เกี่ยวราชการ ศาลก็มีพาดพิง อยู่บ้าง เพียง
๒-๓ ข้อ ซึ่งผมจะได้ตอบข้อข้องใจ
ของท่านสมาชิกเฉพาะ ในข้อที่เกี่ยวกับราช
การของศาล ในปัญหาข้อแรกที่ท่านได้ยก
ขึ้นข้อใจ ก็ในข้อที่ว่าภายหลัง ที่ได้มี
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงขึ้นแล้ว นี้
เป็นผลให้ผู้สอบสวนกับ ผู้ดำเนินคดี เป็นคน
คนเดียวกัน การปฏิบัติเช่นนี้เป็นการที่ทำ
ลายหลักการ ชั้นดีใน ประมวลวิธีพิจารณา
ความอาญาเสีย กล่าวคือว่าตามประมวล
วิธีพิจารณาความอาญานั้น เขาได้แยก
อำนาจของพนักงานสอบสวนและอัยการไว้
คนละฝ่าย แต่ละฝ่ายก็มีหน้าที่จะต้องเชค
ซึ่งกันและกัน ตรวจสอบซึ่งกันและกัน ซึ่ง
เป็นผล ก่อให้ ความยุติธรรม แก่ประชาชน
พลเมืองนั้นมาก ด้วยเหตุนี้ การที่ไปจัด
กันในทางที่ให้ผู้ว่าคดีกับผู้สอบสวนเป็นคน
คนเดียวกัน ก็ย่อมเสียประโยชน์ในข้อนี้
ไป ข้อนี้ สำหรับความเห็นของผม ผมเห็น
ว่าเป็นความจริง แต่ว่าในการที่รัฐบาลเดิมก็
ได้จัดการให้มีพระราชบัญญัติ จัดตั้ง ศาล
แขวงขึ้นมา นั้น ผมเข้าใจ ว่าคงจะมีความมุ่ง
หมายเพื่อประโยชน์อย่างอื่นอยู่หลายประ
การ เหมือนกัน แต่ว่าซึ่ง ความจริง ก็ได้

ประโยชน์อยู่ แต่ว่าเมื่อมันมีทั้งประโยชน์
และเสียประโยชน์เช่นนี้ ก็ดูเหมือนว่าจะเป็
หน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้อง พิจารณาต่อไป
ว่าจะทำอะไรเราจะได้ประโยชน์แต่อย่าง
เดียว ส่วนผลเสียนั้นเราจัดมันเสียได้หรือ
ไม่ และก็ทำในรูปใดก็เป็นเรื่องทีรัฐบาล
น่าจะได้พิจารณาต่อไป ซึ่งผมเข้าใจ
ว่าคิดว่ารัฐบาลนี้ คงจะได้ พิจารณาดังข้อนี้
ส่วนในเรื่องการยุติธรรมที่เกี่ยวกับตุลาการ
ที่ได้ว่า ภาย หลัง ที่ได้มี พระราช บัญญัติ
ระเบียบข้าราชการตุลาการ พ.ศ. ๒๔๘๗
ออกมาแล้วก็มี เหตุหลายอย่าง ที่ทำให้ ตุลา
การต้องถูกกระทบกระเทือนในทางใจและก็
เสียอิสรภาพในทางใจไปในการที่จะตัดสิน
คดีก็ต้องคิดถึงว่าในการที่จะต่ออายุราชการ
ก็ดี หรือว่าการที่จะขึ้นเงินเดือนก็ดี เหล่านี้
มาอยู่แก่คณะรัฐมนตรี ก็ทำให้ผู้พิพากษา
ตุลาการเสียความอิสระในทางใจและก็แทน
ที่จะตัดสินคดีให้เป็นไปโดยยุติธรรม ใน
ข้อนี้ ได้มีความรู้สึกกันทั่ว ๆ ไปและหนึ่งลือ
พิมพ์หลายฉบับก็ได้กล่าวถึงข้อนี้ ในวง
การตุลาการก็ได้ มีการกล่าวถึงในข้อนี้มาก
ซึ่งผมเห็นด้วย ตามที่ท่านสมาชิกผู้ที่ได้
กล่าวเมื่อ ตะกี้แล้ว ก็ยกเหตุผลต่าง ๆ มา
ผมเห็นด้วยทุกข้อ ด้วยเหตุนี้รัฐบาลนี้จึงได้
พิจารณาดังความข้อนี้เหมือนกัน และได้
ปรากฏในคำแถลงนโยบายนี้กับต่อสภานี้

อยู่แล้ว ว่ารัฐบาล จะได้ปรับปรุงกฎหมาย และ ระเบียบ ปฏิบัติ เพื่อให้การ พิจารณา พิจารณาคดี ของศาล ได้เป็นไปโดย อธิธรรมาธิปไตย อย่างแท้จริง ทั้งนี้โดยรัฐบาลหมายถึง ความเสื่อมเสียต่าง ๆ ตามที่ท่านสมาชิกได้ กล่าวมาเมื่อก่อน ก็เป็นเรื่องที่รัฐบาลนี้จะต้อง พิจารณาต่อไป และจะได้เสนอกฎหมาย ที่เกี่ยว แก่การนี้ ต่อสภา นี้ใน วันหน้า ต่อไป เท่าที่เวลาที่จะทำได้ และก็นอกจากนี้ ก็เห็น จะเป็น หน้าที ของท่าน รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยที่จะได้ตอบท่านทั้งหลาย

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ได้ ถามที่เกี่ยวข้อง กระทรวงมหาดไทย ก็สรุปแล้วก็มีอยู่ด้วยกันสองข้อ

ในข้อที่หนึ่ง ก็ว่าด้วยการปกครอง บังคับบัญชา ตลอดจนการ ให้บำเหน็จความชอบของพนักงานอัยการข้อหนึ่ง

อีกข้อหนึ่ง ก็เกี่ยวแก่การยกและแยกฐานะของพนักงานอัยการ สำหรับในเรื่องนี้ผม ก็ใคร่ที่จะขอตอบ รวมกัน เสีย เป็นข้อเดียวว่าดังนี้ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ รัฐบาลเดิม ซึ่งได้ตั้งความมุ่งหมายและ ได้ประกาศไปแล้วว่าเป็นการกระจายอำนาจ ไปสู่ส่วนภูมิภาค ได้ยกฐานะให้ผู้ว่าราชการ จังหวัด เป็นหัวหน้า พนักงาน สอชส การปกครองและการ ให้บำเหน็จ ความชอบ

จึงไปตกอยู่กับผู้ว่าราชการจังหวัด ก็จึงอยู่ตามที่ว่ามีข้อเสียหาย บางประการ ในด้านที่ อาจจะเสียความยุติธรรมไปได้บ้าง แต่ได้ ได้ฟังเสียง ไปในด้านการปกครองแล้วก็เป็น ความจำเป็นอยู่เหมือนกันที่หัวหน้าข้าราชการ ในส่วนภูมิภาคก็ย่อม มีความ ต้องพัวพันใน การที่จะต้องปกครอง ข้าราชการ ใน ส่วนภูมิภาคอยู่บ้าง แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ในเรื่อง นี้เกี่ยวแก่ระเบียบ บริหาร ราชการ แผ่นดิน และข้าราชการทั้งหลาย เพราะฉะนั้นผม จึงเห็นว่าเป็นเรื่องที่จะต้องได้หยิบยกขึ้นมา พิจารณาและปรับปรุง ข้าราชการ ตามนโยบาย ของ รัฐบาลที่ ได้แจ้งต่อสภาฯ แล้วว่า เราจะมีการปรับปรุงเจ้าหน้าที่และข้าราชการ ต่าง ๆ ให้เหมาะสม เพราะฉะนั้นจึงขอรับ เรื่องนี้ไว้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สำหรับ ในเรื่องความยุติธรรมในทางคดีมีท่านผู้ใด จะอภิปรายต่อ

พลโท ไสว ดวงมณี (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ตามนโยบายของรัฐบาลเรื่องการปรับปรุงกฎหมายและระเบียบปฏิบัติเพื่อ การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลให้เป็นไป โดยอธิธรรมาธิปไตยและรวดเร็วขึ้น นั้น ผมเห็นว่า นโยบายอันนี้กล่าวคลุม ๆ และรัฐบาลนี้ยังไม่ให้หลักประกันเกี่ยวกับความยุติธรรมอย่างเพียงพอ กล่าวคือตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลง

แปลงระบบการปกครองสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นระบอบประชาธิปไตยจนกระทั่งบัดนี้ ยังไม่ปรากฏว่ารัฐบาลใดได้พิจารณาที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการและประชาชนเพียงพอ กล่าวคือยังไม่มีรัฐบาลใดที่จะพิจารณาจัดตั้งให้มีศาลปกครองเพื่อจะให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการและประชาชน เพราะฉะนั้นใครจะเขียนถกามรัฐบาลนี้ว่ามีนโยบายที่จะให้มีศาลปกครองเพื่อจะให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการและประชาชนเพียงใดหรือไม่ เพราะขณะนี้ข้าราชการที่ถูกรัฐบาลสั่งออกหรือถูกทำโทษไล่ออกปลดออกหรือประชาชนที่ได้รับความไม่เป็นธรรมจากรัฐบาลนี้ ประชาชนก็ไม่สามารถที่จะไปฟ้องร้องยังศาลใดๆ ได้ เพราะฉะนั้นถ้ารัฐบาลมีใจกว้างขวางเพียงพอที่จะตั้งศาลปกครองขึ้นเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการและประชาชนแล้วก็จะทำให้ได้เห็นว่ารัฐบาลนี้มีใจกว้างขวางเพียงพอ เพราะฉะนั้นขอถกามรัฐบาลว่ามีนโยบายอย่างไรในการที่จะให้ความเป็นธรรมแก่ข้าราชการและประชาชน ในข้อนี้บ้างหรือไม่เพียงใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดอภิปรายไหมครับ

พระยาอรรถการีย์นิพนธ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ในเรื่องศาลปกครองนี้ก็ได้มีความคิดกันมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ว่าความคิดเหล่านั้นก็ไม่สามารถที่

จะอำนวยความสะดวกออกมาสักทีหนึ่ง ทั้งนี้ ก็ด้วยเหตุที่ว่ามันเป็นความยากที่ว่าการที่จะมีศาลปกครองนี้ แล้วก็จะให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาตัดสินอะไรบ้าง เท่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ศาลยุติธรรมก็เป็นศาลที่พิจารณารวดคดีทั้งหลายทั้งปวงเกือบจะหมดสิ้นอยู่แล้ว คงเหลืออยู่แต่เพียงว่าในกรณีที่ทางฝ่ายบริหารได้ใช้อำนาจไปโดยสุจริต โดยที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายเลยก็ในกรณีเช่นนี้ผู้ถูกใช้อำนาจเช่นนี้ก็ยังไม่มีอำนาจที่จะนำคดีมาสู่ศาลได้ กล่าวคือว่าการที่จะนำคดีมาสู่ศาลนั้นต้องเป็นเฉพาะในกรณีที่การใช้อำนาจของฝ่ายบริหารไม่ได้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือผิดกฎหมาย ส่วนในกรณีที่ผู้บริหารได้กระทำการโดยสุจริตไม่ได้ประมาทเลินเล่อแล้วไม่เป็นคดีที่ศาลยุติธรรมจะพิจารณาได้ ปัญหาที่มีเพียงว่ากรณีเหล่านี้ควรหรือไม่ที่จะให้มีศาลขึ้น จะเรียกว่าศาลปกครอง หรือจะเรียกว่าศาลอะไรก็ตาม ซึ่งโดยปกติเขาเรียกว่าศาลปกครอง เข้ามามีอำนาจในการพิจารณาการกระทำของฝ่ายบริหารที่กระทำไปโดยไม่ผิดกฎหมายและโดยสุจริต และโดยไม่ประมาทเลินเล่อนี้ควรจะให้พิจารณาความซ้อนหรือไม่มี นี่เป็นปัญหาใหญ่เพราะเหตุที่ว่าถ้าจะให้ศาลพิจารณากรณีเหล่านี้แล้วก็จะทำให้การบริหารราชการนั้นไม่เป็นไปได้โดยเด็ดขาดเท่าที่มีกฎหมายคุ้มครองอยู่ ที่จะนำคดี

มารู้ว่ากล่าวกันได้เฉพาะกรณีที่ทำผิดกฎหมาย หรือประมาทเดินเลื้อย นี่มันก็พอเพียงอยู่ แล้ว ถ้าจะมีศาลชั้นพิจารณาถึงคุณประโยชน์ของเจ้าพนักงานที่เข้าไปโดยสุจริต ก็ให้ศาลพิจารณาได้เช่นนี้ก็เป็นคดีอีกศาลหนึ่ง บางทีจะทำให้การปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารไม่ได้เป็นไปโดยที่มีสมรรถภาพเพียงพอ คือทำอะไรไปแม้จะทำโดยสุจริตถูกต้องตามกฎหมาย หากจะไปเป็นคดีในโรงศาลก็เป็นปัญหาซึ่งได้คิดกันมานานอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการที่จะมีศาลปกครองหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับปัญหาข้อนี้ด้วยเหมือนกัน ทั้งที่ผมได้เรียนมาแล้วว่า ศาลปกครองนี้ได้มีความคิดกันมานานแล้วก็ยังไม่ได้จัดการในทางใดที่จะให้มีบรรลุขึ้น และรัฐบาลนี้ก็ยังไม่ได้เข้าไปบริหารราชการเลย และก็ยังไม่ได้คิดความข้อนี้เลย เพราะฉะนั้นเมื่อท่านสมาชิกได้พูดถึงความข้อนี้ขึ้น และเรื่องนี้ได้ค้างการพิจารณากันมานานแล้ว ถ้ารัฐบาลนี้มีเวลาจะทำได้ และไม่มีเรื่องอื่นที่เป็นการด่วนกว่า ก็คิดว่ารัฐบาลนี้คงจะได้พิจารณาในข้อนี้เหมือนกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องการยุติธรรมทางคดีจะมีท่านผู้ใดอภิปรายต่อหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี หรือ ถ้าไม่มี ก็อภิปรายเรื่องอื่นต่อไป

พลอากาศโท เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ก่อนที่กระผมจะได้ซักถามนโยบายของรัฐบาลนั้น กระผมใคร่ขอเรียนด้วยความจริงใจว่า เจตนาของการพูดครั้งนี้นั้น ไม่ได้หมายความว่าตำรวทุก ๆ ท่านหรือตำรวจทุก ๆ หมู่ คณะ ขอกราบเรียนว่าแต่เพียงว่าเป็นบางคน บางหมู่ บางคณะเท่านั้น เพราะฉะนั้นบางส่วนแห่งความที่ติดตำรวจได้ดำเนินการไปแล้วกระผมก็ขออนุโมทนาด้วย แต่บางส่วนที่ไม่ดีก็จะใคร่ขอชี้ประเด็นหรือชี้แจงให้รัฐบาลนี้ ได้ทราบทุกประการ ดังที่กระผมจะกล่าวต่อไป ก็คือเกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชนอันเกี่ยวกับในด้านตำรวจ ทราบที่อยู่แล้วว่า รัฐบาลนี้พยายามที่จะปรับปรุงกิจการของตำรวจนั้น ให้เป็นตำรวจของประชาชน แต่ว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่เห็นว่า เราควรจะรีบปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้ก็เพราะว่าตำรวจเมื่อสมัยคุณหลวงอดุลย์ฯ ปกครองนั้น ถ้าจะเปรียบ ก็เปรียบเหมือนบ้าน ว่าสมัยที่คุณหลวงอดุลย์ฯ ปกครองนั้นบ้านพังแต่เพียงหลังคา และฝา แต่มาในสมัยนี้นั้น ตำรวจไม่ได้พังแต่ฝาหรือหลังคาเท่านั้น แม้แต่รากฐานของบ้านก็พลอยพังทลายไปด้วย นี่แสดงให้เห็นว่า ตำรวจที่ได้กระทำกันมาแล้วนั้น ไม่ใช่ตำรวจของประชาชน เพราะฉะนั้นในการที่รัฐบาลมีนโยบายที่จะปรับปรุงกิจการตำรวจให้เป็นตำรวจของประชา

ชนชั้น สาธุชนย่อมแซ่ซ้องสรรเสริญ แต่ก็มีหลายข้อหลายประการที่ประชาชนหวาดกลัวตำรวจของชาติ ทั้งนี้ก็เพราะเหตุว่าประการที่หนึ่ง ตำรวจมักแต่หันไปเล่นการเมืองเสีย สมมติว่ามีตำรวจ ๑๐ คน ๕-๖ คนไปเล่นการเมืองเสียหมดแล้ว เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วหน้าที่โดยเฉพาะที่จะให้ความสงบสุขแก่ประชาชนย่อมระชาดไป จึงใคร่จะขอกราบเรียนรัฐบาลนี้ว่า จงเปลี่ยนหน้าที่ของตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการเมืองนั้น ปรับปรุงมาให้เป็นตำรวจของประชาชนเสียดีกว่า ในการที่ตำรวจเป็นตำรวจการเมืองนั้น ท่านจะเห็นได้ว่าเวลาที่แล้วๆมา ตำรวจสะสมกำลัง ไว้มากมาย ซึ่งไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชน เช่นรดถังกีดพลร่มกีด เครื่องบินกีด เหล่านี้ไม่ใช่หน้าที่ของตำรวจที่จะมาสะสมกำลังเอาไว้ การสะสมกำลังเช่นนี้ทำให้กำลังเท่ากับออกฝ่ายหนึ่ง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วละก็ความสงบสุขของบ้านเมืองก็ย่อมจะไม่มีแน่นอน เพราะฉะนั้นกำลังทั้งหลายเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับสวัสดิภาพของประชาชนแล้วใคร่จะขอแนะนำว่าคืนให้แก่หน่วยที่จำเป็นจะต้องใช้โดยเฉพาะเบื้องต้นประเทศชาติดีกว่า นอกจากนี้ตำรวจมีอณูพาลอยู่มากมาย อณูพาลเหล่านี้ในสมัยที่อเมริกาได้เริ่มปกครองใหม่ ๆ นั้นก็มีระบบการปกครองใช้อณูพาลอยู่มากและก็มาในสมัยนี้ก็เลิกแล้ว แต่ว่ามาเกิด

ขึ้นในประเทศไทย ระบบอณูพาลของตำรวจที่ได้กระทำอยู่นี้ใคร่จะขอให้ยกเลิกและทำการปราบปรามให้สิ้น ทั้งนี้ประชาชนจะได้ผ่อนคลายใจเมื่อเห็นตำรวจออกไปข้างหน้าแล้ว ไม่ใช่เป็นภัยมาหาตัวและจะเป็นที่ผ่อนคลายใจของประชาชนว่าเป็นที่พึงของประชาชนโดยทั่วไป นอกจากนี้แล้วยังมีอีกประการหนึ่งซึ่งเป็นประการที่สำคัญและนับว่าประชาชนทุกคนได้พึงอาศัยอยู่เสมอ คือตำรวจไม่ได้วางระเบียบในเรื่องการให้ใบขับขี่แก่ประชาชน เช่นประชาชนไปขอใบขับขี่ ตำรวจไม่ได้สอบหลักฐานอันแน่นอนว่า ผู้นั้นมีความสามารถในการขับขี่ยานยนต์ มีคุณสมบัติเพียงใดหรือไม่ปล่อยให้ประชาชนมีใบอนุญาตโดยไม่ได้คำนึงถึงความเสียหายของประชาชน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราจะเห็นได้ว่า ขณะนี้ประชาชนโดยสารถสองแถวกีด หรือโดยสารถแท็กซี่กีด ไม่มีความปลอดภัยเพียงพอ ทั้งนี้ก็เนื่องจากว่าคุณสมบัติของผู้ขับขี่นั้นไม่เพียงพอ เป็นเหตุให้ประชาชนได้ประสบอันตรายอยู่เนื่อง ๆ และท่านจะสังเกตเห็นได้ว่า ณ ที่ใดก็ตาม ถ้าปรากฏว่ามีรถชนกันขึ้น จะต้องมี รถแท็กซี่ เข้า แทรกแซงเสมอ และนอกจากนั้นท่านจะเห็นได้ว่า รถแท็กซี่รถเมย์ก็ตามไม่มีความระแวดระวังต่อผู้โดยสารโดยสารถข้างบนทำให้ได้รับความปลอดภัยชดกันเร็วที่สุดแสนที่จะเร็ว ชนกันไม่ว่า

แต่ชนชั้นไม้ข้าง ชนชั้นเองบ้างก็มีอยู่มาก
 มาก ทั้งนั้นก็เนื่องจากว่าตำรวจไม่ได้กวัดข้น
 ในเรื่องการให้ใบอนุญาตขับขี่ยานยนต์ จึง
 เป็นเหตุให้ประชาชนได้ประสพอันตรายอยู่
 เสมอๆ นอกจากนี้ก็ยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่จะ
 ก่อให้เกิดความไม่สงบสุขแก่ประชาชนอย่าง
 มากมาย โดยที่ท่านทั้งหลายได้เคยไป
 เทียบตามซบพแล้ว มีตำรวจบางคนใช้
 ตำแหน่งและหน้าที่ของตนไปเที่ยวก่อสร้าง
 คดีขึ้น แล้วก็จับคนดี ๆ มีฐานะการเงินดี ๆ
 หาว่าสมรู้ร่วมคิดกันกระทำการครั้งนั้น จับ
 มาขัง คนที่ ดี ๆ มีฐานะ การเงิน ดี ก็ ไม่
 อยากจะอยู่ในคุกในตะราง ก็วิ่งเต้นขอ
 ประกันตัวไป ในการที่วิ่งเต้นขอประกันตัว
 ไปนี้เอง ทำให้ต้องเสียทรัพย์ ถ้าไม่มี
 การให้สินบาทสันบนบ้าง การประกันตัวก็
 ออกไปไม่ได้ แล้วคืนเมื่อให้ประกันตัว
 ออกไปเช่นนั้นแล้ว ทางตำรวจก็ทำการสอบ
 สนวนต่อไป แต่ในที่สุดเพราะหลักฐานไม่
 เพียงพอ ปล่อยคนนั้นไป เริ่มจับคนอื่น
 ใหม่อีก นี่แหละเป็นวิธีหากินอีกทางหนึ่ง
 ซึ่งก่อให้เกิดความไม่สงบสุขให้แก่ประชาชน
 พลเมือง นอกจากนี้ตำรวจยังใช้วิธีการที่จะ
 เลี้ยงใจไว้เป็นเครื่องมือของตนบ้าง หรือ
 อนุญาตให้พรรคพวกของตนเล่นการพนัน
 ต้มเหล้าเถื่อนอยู่บ้าง สิ่งทั้งหลายเหล่านี้
 เหล่านี้เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความไม่สงบสุขแก่
 ประชาชนพลเมือง ผมจึงใคร่จะเรียนถาม

รัฐบาลนี้ว่า มีนโยบายอย่างไรบ้างในการ
 ที่จะปรับปรุงกิจการของตำรวจให้เป็นตำรวจ
 ของประชาชนและหมดข้อครหาในหน้าที่หรือ
 สาเหตุดังที่กระผมกราบเรียนมานี้แล้วบ้าง.

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐ-
 มนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ตาม
 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามเกี่ยวกับเรื่อง
 กิจการของทางตำรวจนั้น ในข้อแรกเกี่ยว
 กับเรื่องตำรวจการเมือง ในเรื่องนี้ตาม
 ความเป็นจริงเรื่อง การ จัด ระเบียบ การของ
 กรมตำรวจนั้น เราก็ ไม่ได้มีตำรวจการเมือง
 เท่าที่ได้ปฏิบัติมาแล้ว นั้น มัน เป็น เรื่อง ของ
 การปฏิบัติและบุคคล จึงมีตำรวจเข้าไป
 เกี่ยวข้องกับการเมือง แต่ตามนโยบาย
 ของรัฐบาลนี้ และในฐานะที่กระทรวงมหาด
 ไทย เป็นเจ้า หน้าที่ ปก ครอง ฝ่าย ตำ รวจ
 ขอรับรองว่าเราพยายาม ทุกวิถีทาง ที่จะ ไม่
 ให้ ตำ รวจ เข้า มา เกี่ยว ข้อง กับ การ เมือง
 ประจักษ์พยานข้อแรกที่สุดที่เสนอต่อสภานี้
 ก็คือท่านอธิบดีกรมตำรวจไม่มีหน้าที่มาเกี่ยว
 ข้องกับคณะรัฐมนตรี ไม่ได้มาอยู่ในคณะ
 รัฐมนตรี อันนี้เป็นประจักษ์พยานอันหนึ่ง
 ที่จะประกันได้ว่า ตำ รวจนั้น ไม่ได้มาอยู่
 ในทางการเมืองด้วย และท่านอธิบดีกรม
 ตำรวจเองก็ได้ ประกาศ และ ให้ ข่าว ไป กับ
 ทาง หนังสือพิมพ์ โดยทั่ว ๆ ไป แล้ว ว่า
 ตำรวจจะไม่เกี่ยวข้องกับการเมืองในสมัยที่
 ท่าน ได้ ดำรง ตำแหน่ง อธิบดี กรม ตำ รวจนี้

และจะพยายามกำจัดเจ้าหน้าที่ตำรวจที่เกี่ยวข้องกับการเมืองให้หมดสิ้นไป

ในข้อที่ ๒ ก็เกี่ยวกับเรื่องการจัดกำลังตำรวจต่าง ๆ นั้น ก็เป็นเรื่องตรงกันกับรัฐบาลที่กำลังดำเนินการอยู่ เพราะฉะนั้นจึงขอรับรองข้อสังเกตุของท่าน ไว้พิจารณาในการที่จะจัดระเบียบกำลังตำรวจต่อไป

ในข้อที่ ๓ ที่ท่านได้กล่าวมาเกี่ยวกับที่เกี่ยวกับเรื่อง การ ปฏิบัติ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจนั้นไม่ถูกต้องกับตัวบทกฎหมายต่างๆ ในเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยขอรับ ไปที่จะจัดการกวัดขมิให้เจ้าหน้าที่ตำรวจได้ปฏิบัติดังที่กล่าวมาแล้ว เช่นการไม่ให้สวัสดิภาพเกี่ยวกับการจรรยา ไปทำการจับกุมคุมขังคุมเขาโดยไม่มีควมผิดต่าง ๆ เหล่านี้ ซึ่งท่านได้กล่าวมาแล้วนั้น กระทรวงมหาดไทยขอรับ ไปกวัดขมิจะไม่ให้บังเกิดขึ้นอีก หากมีปรากฏที่ใดและได้สอบสวนเป็นผลแท้จริงแล้ว เราจะลงโทษทางหนักทีเดียว และในเรื่องนี้ขอฝากไว้ต่อสภาอันมีเกียรตินี้ว่า ขอให้ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ ช่วยกันสอดส่องในการที่จะแจ้งการกระทำของเจ้าหน้าที่ตำรวจต่อเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองที่จะได้กวัดขมิต่อๆ ไป และขอรับไว้ว่าจะพิจารณาโดยความเที่ยงธรรมอย่างดียิ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในเรื่องสวัสดิภาพของประชาชน และตำรวจนี้ ผู้ใดจะอธิบายต่อ

นายพันตำรวจโท สง่า กิตติขจร (สมาชิกประเภทที่ ๒) : กระทบเห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่ง ได้เสนอข้อบกพร่องของกิจการกรมตำรวจ ซึ่งเกี่ยวพันกับสวัสดิภาพของประชาชนที่ได้อภิปรายไปแล้ว แต่ว่ากระผมยังมีข้อข้องใจอีกหลายประการซึ่งจะได้ประทานเสนอ ณ ที่นี้ด้วยประการแรก เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนโยบาย ของรัฐบาลข้อ ๑๕ เกี่ยวกับการเลือกตั้งเพราะได้ ปรากฏมาแล้วว่ารัฐบาลที่ได้เพิ่งพ้นไป ก่อนนั้นได้ ใช้อิทธิพล ของตำรวจไปพัวพันกับกรณีเลือกตั้ง จนเป็นเหตุให้ชื่อเสียงของกรมตำรวจต้องมัวหมองไปในเรื่องนี้กระผมอยาก จะฝากความคิดเห็นไว้กับรัฐบาลว่า ขอได้โปรดจัดปัญหาเรื่องนี้ให้หมดสิ้นไปโดยเร็ว เพราะเหตุว่ารัฐบาลจะมีอายุอยู่เพียง ๙๐ วัน และถือว่าเป็นรัฐบาลที่ วางรากฐาน ในการเลือกตั้งซึ่งจะเป็น แบบฉบับ ที่ดีของรัฐบาลซึ่งจะมารับงานต่อไป

ข้อต่อไปก็เกี่ยวกับนโยบายการปราบปรามอาชญากรรม ได้ปรากฏแล้วว่ากรมตำรวจใน สมัยนั้น ได้มุ่งหวัง ปรับปรุงตำรวจให้ มีประสิทธิภาพ แต่เพียงใน ทางอาชวเป็นส่วนมาก โดยไม่ได้คำนึงถึงการปรับปรุงในทางวิทยาการและคุณภาพของตัวตำรวจเลย จึงอยู่เป็นที่ยอมรับแล้วว่า ในสมัยนั้นคือสมัยท่านอธิบดี กรมตำรวจ

ที่พ้นไปแล้ว ได้มุ่งปรับปรุง กรมตำรวจใน
 ด้านวัตถุเป็นอันมาก. แต่ว่าความเจริญทาง
 ด้านวัตถุ ไม่ได้เป็น ความเจริญ ไปโดยถูกต้อง
 ตามทำนองคลองธรรม ความเจริญ
 ทางด้านวัตถุนั้นเจริญแต่ในเพียงส่วนที่เป็น
 ความปรารถนาของรัฐบาลนั้นเท่านั้น โดยเฉพาะ
 เฉพาะอธิบดีกรมตำรวจคนนั้นเท่านั้น ยก
 ตัวอย่างเช่นอาคารต่าง ๆ ซึ่งเป็นที่ทำการ
 ของทางราชการตำรวจมีความเจริญ หรือ
 ทรูสาวยงามแต่เฉพาะในส่วนกลาง โดยเฉพาะ
 เฉพาะกิจการตำรวจซึ่งมีหน้าที่คล้ายสังักการ
 เมืองของท่านอธิบดีเท่านั้น ส่วนความเจริญ
 ทางด้านวัตถุตำรวจส่วนภูมิภาค ถ้าท่าน
 ไปดูด้วยความเป็นธรรมจะเห็นว่าตำรวจภูธร
 ในขณะนี้ได้รับความลำบากในเรื่องเหล่านี้
 เป็นอันมาก เพราะฉะนั้นอยากจะฝากข้อ
 คิดต่อรัฐบาลไว้ด้วย นโยบายปรับปรุง
 กิจการในกรมตำรวจในขั้นต่อไปควรจะมุ่ง
 ห่วงในทางด้านวิทยาการและด้านสวัสดิภาพ
 คุณภาพของบุคคลเป็นที่ตั้ง เพราะใน
 ขณะนี้ได้ปรากฏแล้วว่าความเจริญทาง
 ด้านวัตถุนั้นได้มีอยู่มากพอสมควรแล้ว

อีกประการหนึ่งในด้านสวัสดิภาพของ
 ตำรวจเป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า
 ข้าราชการตำรวจนั้นต้องทำงานเหน็ดเหนื่อย
 มากกว่าข้าราชการอื่น ๆ เป็นอันมาก แต่
 ว่ารายได้ที่เป็น ผลตอบแทนแก่ ตำรวจ

ได้ไม่คุ้มค่า เงินเดือน ของข้าราชการ
 ตำรวจเทียบเท่า เงินเดือน ของ กรมมกร ชั้น
 ธรรมดาเท่านั้นเอง เมื่อสภาพสวัสดิการ
 ของตำรวจเป็นอย่างนี้แล้ว การปฏิบัติ
 งาน ของ ตำรวจ ก็ จะ ไม่ ได้ รั บ ผล เป็น ที่
 น่าพอใจ เพราะเหตุว่า ตำรวจเหล่านั้นนี้ต้อง
 เป็นห่วงเป็นใย ต่อ ความ เป็น อยู่ครอบครวั
 ความ เป็น อยู่ ของตนเอง เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว
 ปัญหาควรปรับปรุงในวงการตำรวจ ก็ จะต้อง
 เกิดขึ้นอย่างไม่สิ้นสุด เพราะฉะนั้นกระผม
 อยากจะฝากข้อคิดอันนี้ด้วยว่า ขอให้รัฐบาล
 โดย รัฐมนตรี ว่า การ กระทรวง มหาดไทย
 พิจารณาเอาปัญหาเรื่องสวัสดิการ ของตำรวจ
 นี้ไปพิจารณาด้วย ข้อต่อไปนี้เป็นปัญหา
 เกี่ยวกับ อติสภาพในการ พิจารณา ของ ผู้ มี
 หน้าที่ดำเนินอรรถคดีต่าง ๆ โดยเฉพาะ
 ระหว่าง ตำรวจ กับ อัยการ ได้ปรากฏเป็น
 เรื่องหนาหูมาว่า ตำรวจมักจะไปแทรกแซง
 ใน คดี ต่าง ๆ ของอัยการเขา ซึ่งเป็นที่
 ประจักษ์มาแล้ว และในครั้งกระนั้นเท่าที่
 กระผมทราบ อธิบดีกรมตำรวจยังได้แต่งตั้ง
 ข้าราชการ ชั้น ผู้ใหญ่ ของ กรมอัยการ มา
 เป็นที่ปรึกษากิจการของกรมตำรวจ แล้ว
 ก็ ได้ใช้อิทธิพลทางอ้อมของข้าราชการชั้น
 ผู้ใหญ่ของกรมอัยการ นั้นไป บังคับ ให้
 ทางอัยการ เขา พิจารณา สิ่ง คดี ต่าง ๆ ให้
 เป็นไปตามความประสงค์ของ นักการเมือง
 เพราะฉะนั้นในปัญหานี้ กระผม ก็อยากจะ

ฝากข้อคิดไว้กับรัฐบาลด้วย ปัญหาข้อสุดท้ายซึ่งประชาชน และ หนังสือพิมพ์พากันข้องใจอยู่เสมอ คือในเรื่องการช่วยเหลือกิจการของกรมตำรวจจากหน่วยซีซีบีพลาย ซึ่งนับว่ายังเป็นปัญหาล้นหลามคม ในอยู่ในขณะนี้ ปรากฏว่าหน่วยซีซีบีพลายเป็นองค์การ ที่ไม่ถูกต้อง คือไม่ได้ยอมรับโดยรัฐบาล อเมริกา และ ก็ ไม่ได้ ยอมรับ โดยรัฐบาลไทย เป็นการช่วยเหลืออย่างลึกลับ ซึ่ง อาจ จะ มี การ คลี่ คลาย ได้ ใน ขณะ นี้ จุดใหญ่ของ การ ช่วยเหลือ ของ หน่วยซีซีบีพลาย เท่าที่กระผมทราบก็เป็นการช่วยเหลือในทางอาวุธ อาวุธเหล่านี้เป็นอาวุธที่เกินความจำเป็น ที่จะ ต้อง ใช้ในการปราบปรามโจรผู้ร้ายอย่างธรรมดา ส่วนมากเป็นอาวุธหนัก ที่ ใช้ในการรบราฆ่าฟันหรือตั้งบ่อนที่จะปะทะปะหารกัน เพราะฉะนั้นในข้อนี้เพื่อที่จะคลี่คลายความระแวงสงสัยของ ประชาชน และ ของ สมาชิก ผู้มีเกียรติในสถานี้ กระผมก็อยากจะเสนอขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้โปรดชี้แจงให้ชาว สหชาติเกี่ยวกับเรื่อง ความ ช่วยเหลือ ของ องค์ การ ซีซีบีพลายนี้ด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีสมาชิกท่าน ผู้ใด จะ อภิปรายใหม่ ใน ข้อนี้เฉพาะหัวข้อนี้ยังไม่หมดนะ

พลจัตวา ประยูร หนุณภักดี (สมาชิกประเภทที่ ๒) : สิ่งทีกระผมจะอภิปรายต่อไปนี้ ถ้าหากว่าเป็นการกระทบกระเทือนต่อข้าราชการ ตำรวจ ก็อาจจะ เป็นบ้าง เป็นบางส่วน คงไม่ใช่ส่วนมาก ส่วนตำรวจที่คืนนั้นก็ยังมีจำนวนมาก ซึ่งกระผมใคร่จะขอทราบเรียนไว้ ณ ที่นี้ด้วย คงจะเป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ก่อนที่คณะรัฐบาลชุดปัจจุบัน จะมาขอ รับความ ไว้วางใจ ต่อสภาผู้แทนราษฎรในโอกาสนี้ รัฐบาลก่อนนั้น ได้มีบางเรื่องบางราวเช่นในเรื่องการค้าของเถื่อน แอ็งคัลปลอม ผันเถื่อนหรือทองอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ เป็นที่กล่าวขวัญกันมากในหมู่ประชาชนและในหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ นอกจากนั้นเกี่ยวกับคอร์รัปชันต่าง ๆ ก็มีแทรกแซงอยู่ อันนี้ไม่ใช่เฉพาะในวงการตำรวจแต่ว่าในบางวงการ เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาลนี้ที่กระผมใคร่จะขอฝากไว้สำหรับเพื่อ ที่จะจัดการแก้ไขเพื่อปรับปรุงหรือที่จะปราบปรามสิ่งเลวร้ายเหล่านี้ให้หาย ก็จะทำให้ ชื่อเสียงของรัฐบาลนี้เด่นขึ้นเป็นอันมาก และสมควรมุ่งหมายที่เราได้ มีการจัดตั้งรัฐบาลขึ้น ในเรื่องการปราบปราม นั้น มิใช่ว่าเราจะ ตั้งหน้า แต่การปราบปรามอย่างเดียวนั้นได้ การกระทำการปราบปรามนั้นดูจะใช้มันลดลงน้อยไปหน่อย การจะปราบปรามให้ ได้ผลนั้นย่อมต้องขึ้นอยู่กับอื่น ๆ เพราะฉะนั้น

เราจะ ต้องมี ทั้งการ บ้องกัน และการปราบปราม บรรดา นโยบายสำคัญเท่าที่รัฐบาล ได้กรุณาขู่แจ่มมานั้น ถ้าได้ พิจารณาแล้ว จะเห็นว่าทั้งเรื่องสาธารณูปโภค เรื่องการศึกษา เรื่องวัฒนธรรม เรื่องอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ถ้าหากว่า ได้สิ้นกันแล้ว ถ้าหากว่า ได้เป็น ไปตามนโยบาย นั้นแล้ว ประชาชนก็จะเป็นคนดีเป็นคนมีศีลธรรมอยู่ดีกินดี นี้ก็เป็นเบื้องต้น ถ้าประชาชนไม่อดอยากแล้ว การผู้ร้ายก็จะลดน้อยลงไป นี่เป็นการบ้องกันก่อนที่จะทำการปราบปราม โดยเฉพาะอย่างยิ่งศีลธรรม เป็นเรื่องสำคัญที่สุด อันนี้ต้องประกอบทั้ง ประชาชนและผู้หน้าที่ปราบปราม ผู้หน้าที่ปราบปรามนั้นเฉพาะอย่างยิ่ง ยิ่งใหญ่เท่าไร ยิ่ง ต้องเป็น ผู้ที่เปรียบเสมือน กระชกเงาที่ไล่ระอาต เมื่อผู้ที่ไปส่องดูแล้ว ก็ย่อมจะรู้สึกว่าได้เห็นหน้าตาของตัวชัดเจน ถ้ากระชกเงานั้นมีผู้มีมาจับ แล้ว ไม่เช็ดให้สะอาด หรือกระชกเงานั้นทำด้วยวัตถุธาตุที่ไม่ดีแล้วเมื่อมองดูรู้สึกว่าหน้าตามันขุ่นมัวเขวบ้างหรือมองดูหน้าเลือนลาง ฉนั้นใดก็ดี ผู้ปกครอง ชั้นผู้ใหญ่ นั้นจะ ต้อง เป็นผู้ที่มีศีลธรรมจึงจะเป็นกระชกเงาแก่ผู้นั้นก็ ขาดเหมือน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เปอร์เซ็นต์ที่จะเป็น หลักประกัน ใน การที่จะทำ ให้ผู้นั้นขย พลอย เป็นคนที่มีศีลธรรมไปด้วย - นี่จึงเป็นเรื่องสำคัญเกี่ยวกับ การบรรจเจ้าหน้าที ซึ่ง

กระหม ใครจะขอฝากกราบเรียนทางรัฐบาล ไว้พิจารณาด้วย ในการที่จะคิดปราบปราม ผู้ผิดก็ควรจะต้อง คิด ปราบปราม หรือบ้อง กันเจ้าหน้าทีเป็นผู้ปราบปรามเสียก่อน เพราะว่า ถ้าหากเกิดความไม่เรียบร้อยขึ้นกับผู้หน้าที่ปราบปรามแล้ว ก็จะมีวังกังวอดแต่เรื่องภายใน เพราะฉะนั้นจะต้องทุ่มเทไปในการที่จะปราบปรามต่อผู้ที่กระทำผิด คติมิชอบจะเป็นเรื่องใดก็แล้วแต่ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะไปปราบปรามเขาก็อย่าให้มีเรื่องขึ้นในระหว่างผู้ปราบปราม เรื่องนี้อยู่ในระหว่างความสนใจของประชาชนมาก เมื่อเราได้มีเจ้าหน้าทีดี ๆ แล้ว การปราบปราม ก็นับว่า สะดวก เพราะว่าถ้าจะเปรียบเหมือนพระสงฆ์ ข้างเจ้าอาวาสจะเห็นตำรวจไทยนั้นมีศีลธรรม แลยพระสงฆ์ คนทั่วไป นับถือพระสงฆ์ฉันใด เมื่อตำรวจมีสภาพเป็นพระสงฆ์หรือมีจิตใจ อัน บริสุทธิ์แล้ว ประชาชน ก็ย่อม จะ นับถือ ย่อมจะมีการเชื่อฟังเป็นส่วนมาก เพราะว่า แม้แต่โจรผู้ร้าย ถ้าลงจะเข้าไปหาพระสงฆ์ แล้ว ก็อวยยังได้พยายามเข้าหาพระหาเจ้า ไปรับศีลรับพร ถ้าหากว่าจิตใจของตำรวจ ไทยทำ ได้อย่างพระสงฆ์ คือมีศีลธรรม มีความยุติธรรมอะไรเป็นอย่างดีแล้ว โจรผู้ร้ายก็ย่อมจะมีความนับถือ อย่างสมมติว่าเราจะให้ผู้ร้ายเข้ามามอบตัว เมื่อผู้ร้าย คิดว่าเข้ามามอบตัวแล้วจะปลอดภัยเขาก็ยิน ใจที่จะเข้ามามอบตัว แต่ถ้าหากว่าเขาเข้ามา

ตัวแล้วกลับไป ทำคดีวิสามัญฆาตกรรมเข้า คนก็ไม่อยากมอบตัว สิ่งเหล่านี้อยู่ที่ความ เชื่อถือ อยู่กับการปรับปรุงตัว และอยู่ที่ศีลธรรม กระผมมีความเห็นพ้องกับท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติที่ได้กล่าวไปแล้วว่า บรรดาเครื่อง อารยทโศปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งกระผมจะไม่ กล่าวให้ซ้ำประเด็น แต่รู้สึกว่าได้มาอดแอดอยู่ ในพระนครนี้มาก หากว่าจะได้พิจารณาเฉลี่ย สิ่งที่จะประกันสวัสดิภาพแก่ประชาชนไปใน ท้องที่ได้แล้ว ก็รู้สึกว่าจะทำให้ประสิทธิ ภาพในการที่จะปราบปราม หรือในการที่จะ ดูแลทกษัตริราชกรูได้ดียิ่งขึ้น นอกจาก นั้นในความเห็นส่วนตัวของกระผม อย่าง เช่นตำรวจม้า ความจริงในพระนครนี้ไม่ จำเป็นต้องใช้ตำรวจม้า โดยมากก็ใช้ยาน พาหนะ ตำรวจม้าควรจะอยู่ในท้องที่เพื่อ จะได้ไป ทำการ จับกุม ผู้ร้ายตาม ทุ่งนาป่า ไร่ร้างอะไรต่าง ๆ เหล่านี้จะนับว่าสะดวก อีก ประการหนึ่ง เกี่ยวกับตำรวจชายแดนซึ่งมี อยู่จำนวน มาก ไม่น้อยกว่า ๖๕๐ หมวด หรือ ๔๕๐ หมวด ข้าพเจ้าก็จำไม่ได้ ตำรวจ ชายแดนถ้าหากว่าเราจะจัดระบบให้ดีขึ้น ติดต่อดีลสาร ดีมียานพาหนะ ลำห้วยเคลื่อน ย้ายดีแล้ว ถ้าเราจะรวบรวมตำรวจชายแดน นั้นมาไว้ที่อำเภอหรือจังหวัดใกล้เคียงเป็น จุดแล้ว เมื่อเวลาจำเป็นเราก็มีการติดต่อดีล สารอาจจะรับใช้ ยานพาหนะนั้นส่งไปยังชาย

แดนก็อาจจะทำให้เป็นการป้องกันต่อราชศัตรู หรือ บุคคลที่ ผิดกฎหมาย จะ ลักลอบเข้ามา ตามชายแดนนั้นได้เป็นอย่างดีด้วย และใน ขณะที่ รวบรวม มา อยู่ที่จังหวัด ชายแดน นี้ อยู่ที่ตัวจังหวัด หรืออยู่ที่ตัวอำเภอซึ่งอยู่ ใกล้ตัวจังหวัดในเขตเทศบาลนั้น ก็ย่อมจะ ใช้ ในการที่จะปราบปรามโจรผู้ร้าย ได้ด้วย นอกจาก จะมีหน้าที่ ป้องกัน ผู้ร้ายข้าม แแดน หรือในการที่ต่อราชศัตรูจะเข้ามา อยู่กับการ จัดระบบเรื่องนั้นกระผมใคร่ขอฝากรัฐบาลไว้ เป็นเครื่องสังเกตด้วย นอกจากนั้น การ ตรวจตราเป็นสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง ผู้ น้อยถ้าหากว่าห่างการตรวจตราแล้ว ก็รู้สึก ว่ากระทำอะไร ไปตาม อำเภอใจ ถ้าหากว่า เป็นผู้ที่จะต้องถูกผู้ใหญ่เฟ่งเล็งแล้ว ถ้าทำ งานเป็นอิสระ มักจะทำงานตามอำเภอใจ ก็จำเป็นที่ผู้ใหญ่จะต้องมีการตรวจตราเสมอ ตามลำดับชั้น เมื่อก่อนนี้ ข้าพเจ้าได้ ไป ตรวจภูมิประเทศที่อำเภอโขงน้ำร้อน จังหวัด จันทบุรี ได้เห็นตำรวจชายแดน ได้อยู่ใน สภาพที่หนักว่าพวกปล้นมากกว่า เพราะเหตุ ใด เพราะเหตุว่า ไม่มีเครื่องแบบตำรวจติด อยู่กับ ตัวเลย บางคนก็เล่น ไฟไม้ยกข้าง บางคนก็ไปตกปลาบ้าง ได้ถามว่าตำรวจ ชายแดนที่ขึ้นไปไหน มีผู้บังคับหมู่มาราย งานไม่ได้แต่งเครื่องแบบ แล้วก็ถามบอกว่า ผู้บังคับหมวดไปไหน บอกผู้บังคับหมวด ไปกรุงเทพฯ ขนานแล้ว ยังไม่เห็นมีใครมา

เลย และรู้สึกว่ายากดอยากยากแค้น อันนี้ก็
อยู่ที่การควบคุมตรวจตรา นี่เป็นของสำคัญ
เพราะผู้บังคับบัญชา ชั้นสูงย่อม จะมีระดับ
แห่งความ พอใจหรือขัด แห่งความ พอใจสูง
ชั้น ขัดแห่งความพอใจในคุณงามความดี
สูงกว่าผู้บังคับบัญชาระดับต่ำ

อีกประการหนึ่ง เป็นหลักสำคัญที่
สุดในการปกครอง กระผมก็ขอประทาน
อภัยที่จะกราบเรียน มิใช่เป็นการสั่งสอน
ก็ห้ามได้ แต่ว่าใครจะเรียนฝากไว้เพื่อเป็น
ข้อสังเกต คือว่า ถ้าหาก ลูกน้อง ทำความ ผิด
แล้วต้องไม่เข้าข้างลูกน้อง การเข้าข้างลูก
น้องนั้นมันทำให้เสียความยุติธรรม แล้ว
ผลที่สุดคนที่ทำความผิดนั้นก็ย่อมจะทำความ
ผิดเรื่อย ๆ ไปเป็นดินพอกหางหมู คนที่
ทำความผิดและไม่ได้รับโทษ ไม่มีอะไร
ที่จะทำให้แกคิดว่าสิ่งที่แกทำไป นั้นถูกหรือ
ผิด ก็คิดว่าถูกแล้ว หรือไม่เป็นไรก็ทำเรื่อย
ไปอย่างนี้เป็นวิธีการที่จะทำให้ประสิทธิภาพ
ของการตำรวจหรือความหวังของประชาชน
ที่จะได้รับการคุ้มครอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เหลืออีก
๒ นาทีเท่านั้น เร็ว ๆ หน่อย รวบรวมหน่อย
พลจัตวา ประยูร หนูนุกักดี (สมาชิก
ประเภทที่ ๒:) สิ่งที่ผมกราบเรียนมานี้
ก็ใครจะขอฝากข้อสังเกตไว้แก่รัฐบาล เพื่อ
หวังว่าอาจจะเป็นประโยชน์บ้าง ไม่มาก

ก็น้อย และถ้ามีอะไรที่ล่วงเกิน ขอประทาน
อภัย

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมน-
ตรว่าการกระทรวงมหาดไทย): โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเกี่ยวกับกิจการของตำรวจในหน้าที่
ของกระทรวงมหาดไทยผู้ก็มีอยู่คนหนึ่ง ที่
ได้มีท่านสมาชิกได้กล่าวขึ้นก็คือ เรื่องการเซ้
ตำรวจในการช่วยเหลือในการเลือกตั้ง ใน
ฐานะของกระทรวงมหาดไทยเป็นเจ้าหน้าที่
ในเรื่องนี้ ขอยืนยันว่าจะ ไม่ใช่ตำรวจใน
การช่วยเหลือเลือกตั้งให้แก่ใคร ๆ นอกกว่า
นั้นก็เป็นเรื่องที่ได้กล่าวซ้ำ ๆ กันมา และเป็น
ข้อฝากข้อสังเกตทั้งสิ้น กระทรวงมหาดไทย
ขอขอบใจและขอรับไว้พิจารณา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่มีติด
ใจเรื่องตำรวจหรือ ไม่มีขอเปลี่ยนเรื่องอื่น

พันเอก สุข เปรมาวิน (สมาชิกประ-
เภทที่ ๒): เรื่องในการที่ทางราชการทหาร
ได้ดำเนินการเกี่ยวกับการยึดอำนาจบริหาร
ราชการแผ่นดินจากรัฐบาลเก่า นั้น ก็ปรากฏ
ว่า ได้มีบุคคล บาง ท่าน ในคณะรัฐบาล ก่อน
นั้น ได้เดินทางออกไปต่างประเทศ อันนี้
ข้าพเจ้าขอเรียนถามรัฐบาลว่า รัฐบาลมี
นโยบายอย่างไรเกี่ยวกับบุคคลเหล่านั้นบ้าง
หรือไม่

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมน-
ตรว่าการกระทรวงมหาดไทย): ในเรื่องนี้
ก็เห็นจะเป็นข้อซักถามว่า นักการเมืองที่สลับ

ออกไปในต่างประเทศนั้นรัฐบาลมีนโยบาย
อย่างไรบ้าง ไซ้ไหมครับ

พันเอก สุข เปรุนาวิน (สมาชิกประ
เภทที่ ๒) : ไซ้

พลโท ประภาส จารุเสถียร (รัฐมน
ตรว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ในข้อนี้
ขอตอบว่า ไม่มีนโยบายที่จะไปจัดการ
อย่างไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องนี้
ผู้ใดอภิปรายต่อไปไหม

นายพันตำรวจโท สง่า กิตติขจร(สมา
ชิกประเภทที่ ๒) : กระผมอยากจะฝาก
ข้อคิดไว้กับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาด
ไทยอีกอย่างหนึ่ง คือหลังจากการที่คณะ
ทหารและพลเรือนได้ยึดอำนาจปกครอง
ครั้งนี้ไว้แล้ว มีข่าวในวงการตำรวจออกฉาว
กันว่า จะมีการปรับปรุงโยกย้ายครั้งใหญ่
ซึ่งเป็นที่หวาดวิตกแก่วงการตำรวจทั้งผู้ที่เป็
นคนดี.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมาย
ความว่าคุณจะอภิปรายเรื่องผู้ลี้ภัยไซ้ไหม
นายพันตำรวจโท สง่า กิตติขจร (สมา
ชิกประเภทที่ ๒) : มิได้ กระผมจะขอ
กลับไป.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ย้อนไป
ตำรวจอีก ตำรวจหมดไปแล้ว

นายพันตำรวจโท สง่า กิตติขจร
(สมาชิกประเภทที่ ๒) : อีกเพียงข้อเดียว

ข้ออีกเพียงข้อเดียว เนื่องจากความหวาด
วิตกอันนี้อาจจะก่อให้เกิดความวุ่นวายขึ้น
ในกรมตำรวจได้ กระผมก็อยากจะฝาก
เพียงแต่ฝากเท่านั้น ขอให้ท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทย และกรมตำรวจ
ได้พิจารณาโดยยุติธรรม ถ้าหากว่าปรากฏ
ว่าเขากระทำผิดจริง ก็ควรจะได้มีหลักฐาน
เป็นการสอบสวนเสียก่อน ก่อนที่จะมีคำสั่ง
โยกย้ายแต่งตั้งเขา ไปในตำแหน่งที่ต่ำกว่า
ที่เป็นอยู่เดิม ถ้าหากว่าเรามีได้ทำโดยความ
ยุติธรรมแล้ว บางทีบุคคลที่อยากจะเอาใจ
ผู้ใหญ่ในขณะนี้ก็จะถือโอกาสอันนี้ไปยุ
แหย่ว่าคนนั้นเป็นอย่างนั้น คนนี้เป็นอย่างนั้น
แล้วถ้าการโยกย้ายแต่งตั้งนั้นก็จะไม่เกิด
ความยุติธรรมขึ้น มันอาจจะเกิดความ
กระทบกระเทือนจิตใจแก่วงการตำรวจขึ้น
ก็ได้ จึงขอฝากข้อคิดอันนี้ไว้กับท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

พลจัตวา กฤษณ์ สีวะรา (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : รัฐบาลได้แถลงนโยบาย
และกึ่งสมาชิกได้ซักถามนโยบายประกอบทั้งให้
ข้อคิดเห็นเป็นเวลานานพอสมควร เป็นเวลา
เกือบ ๔ ชั่วโมงแล้ว กระผมเห็นว่าควรจะได้
ได้ปิดอภิปรายและลงมติ ใครเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
มีความเห็นอย่างอื่นบ้าง โปรดเสนอขึ้นมา

พลอากาศโท: เณติมเกียรติ วิพนาง
กูร (สมาชิกประเภทที่ ๒): ในการที่มีท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติเสนอให้บัตอกิปราย เพื่อ
รับรองหรือไว้วางใจรัฐบาลนั้น ผมเห็นว่า
ยังไม่ควรจะบัตอกิปราย ควรที่จะให้บัต
อกิปรายต่อไป ทั้งนี้ก็เพราะว่าการที่รัฐบาล
จะแถลงนโยบาย และเพื่อให้ประชาชน
ทราบข้อเท็จจริงโดยละเอียดละออ นั้น จำ
เป็นจะต้องซักฟอกกันอีกมาก เพราะฉะนั้น
ผมจึงขอบัตอกิปรายต่อ

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่มีผู้
รับรอง เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าให้ที่ประชุม
วินิจฉัยว่าจะบัตอกิปราย หรือบัตอกิปราย
ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะบัตอกิปราย
ต่อไป ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่าน
ผู้ใดเห็นควรบัต ไปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ระเบียบ
ข้อที่สาม ขอปรึกษาว่าท่านผู้ใดมีความไว้
วางใจคณะรัฐบาลชุดนี้ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้ใด
ไม่ไว้วางใจ ขอให้ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ไม่มีเป็น

เอกฉันท์ เพราะฉะนั้นสภานี้ตกลงไว้วางใจ
ต่อคณะรัฐมนตรี

(ที่ประชุมปรบมือ)

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี):
ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติ ข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นหัวหน้ารัฐ
บาล ขอขอบคุณท่านสมาชิกในสภานี้เป็น
อย่างยิ่ง ที่ได้ออกเสียงให้ความไว้วางใจ
แก่คณะรัฐบาลเป็นเอกฉันท์ รัฐบาลนี้จะ
ได้พยายามปฏิบัติ บริหารราชการแผ่นดิน
ไปสู่จุดหมายปลายทางที่จะให้เป็นไป ดังที่ได้
แถลงนโยบายเพื่อประโยชน์แก่ประเทศชาติ
บ้านเมืองและประชาชนสืบไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ต่อไปนี้
จะได้พิจารณาถึงกำหนดวันและเวลาประชุม
ของสภานี้ต่อไป อยากจะปรึกษาว่า ใน
สัปดาห์หนึ่งนั้นจะประชุมกี่วัน

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี):
อาทิตย์ละครั้งเดียวเห็นจะพอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: อาทิตย์
ละ ๑ ครั้ง ผู้ใดเห็นควรเป็นไปตามนี้ขอ
ได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่านผู้
ใดเห็นควรเป็นอย่างอื่น โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็น
อันว่าอาทิตย์ละ ๑ ครั้ง วันอะไร

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี):
วันพฤหัสบดี จะขัดข้องหรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ท่าน
สมาชิกผู้ใดขัดข้องบ้าง วันพฤหัสบดี
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นอันว่า
วันพฤหัสบดี เวลาเท่าไร

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี):
เวลา ๙.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เวลา
๙.๐๐ นาฬิกา มีท่านผู้ใดขัดข้องหรือไม่
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: เป็นอัน
ว่าเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา จะเริ่มเมื่อไรครั้ง
ต่อไป

นายพจน์ สารสิน (นายกรัฐมนตรี):

การประชุมปกตินั้น ขอให้เริ่มวันพฤหัสบดี
หน้า แต่พรุ่งนี้รัฐบาลมีพระราชบัญญัติด่วน
ที่จะเสนอต่อสภา คือพระราชบัญญัตินริ-
โทษกรรม พรุ่งนี้เข้าเฉพาะอาทิตย์ที่จะ
ถึงนั้นขอให้ในวันพุธ และวันพฤหัสก็
ไม่ต้องประชุม และต่อจากนั้นไปขอให้
เป็นวันพฤหัสบดี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: หมายถึง
ถึงว่าวันพฤหัสบดีที่ ๓ เดือนหน้า เดือนตุลา
คม พรุ่งนี้รัฐบาลมีพระราชบัญญัติด่วนที่
จะเสนอที่ประชุม จึงขออนุญาตเห็นว่าพรุ่งนี้
สภาจะได้ประชุมเวลา ๙.๐๐ นาฬิกา
หมดระเบียบวาระแล้ว เลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

	เด็ก จารุณี	ผู้ตรวจการ
พล. อ. สวัสดิ์กุลยุทธ	โคมเวลา สิปลากร	”
พล. ท. ไสว ดวงมณี	ฉันทนา ชานบ้อม	”
เสกส บุนนัยศิริ	อุดม พลอยสังวาลย์	”
พล. จ. จ. สุนทายนนท์	สุพงษ์ ศิริพูนเกียรติ	”
เจริญ บัณฑิตโร	ธนู บุนนัยรังคะ	”
พ.อ.อ. สุขมาก	เมียน ช่วยชุ่ม	”
พ.อ. ช. ทวีชัยศิริ	จำรงค์ ใจอ่อนนุ่ม	”
น.อ. สังกดิ์ ชลช้อย		

ตรวจแล้ววันที่ ๑๘/ต.ค./๒๕๐๐

สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ
สฤษดิ์ จิตรภักดิ์
ทำการแทนหัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑุกันธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑุโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พล. อ. ส. สุทธิสารวรรณกร
ประธานสภาผู้แทนราษฎร

การพิมพ์

การพิมพ์